39. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM Ára: 3,– Ft 1983. AUGUSZTUS 18.

Ludas Matyi

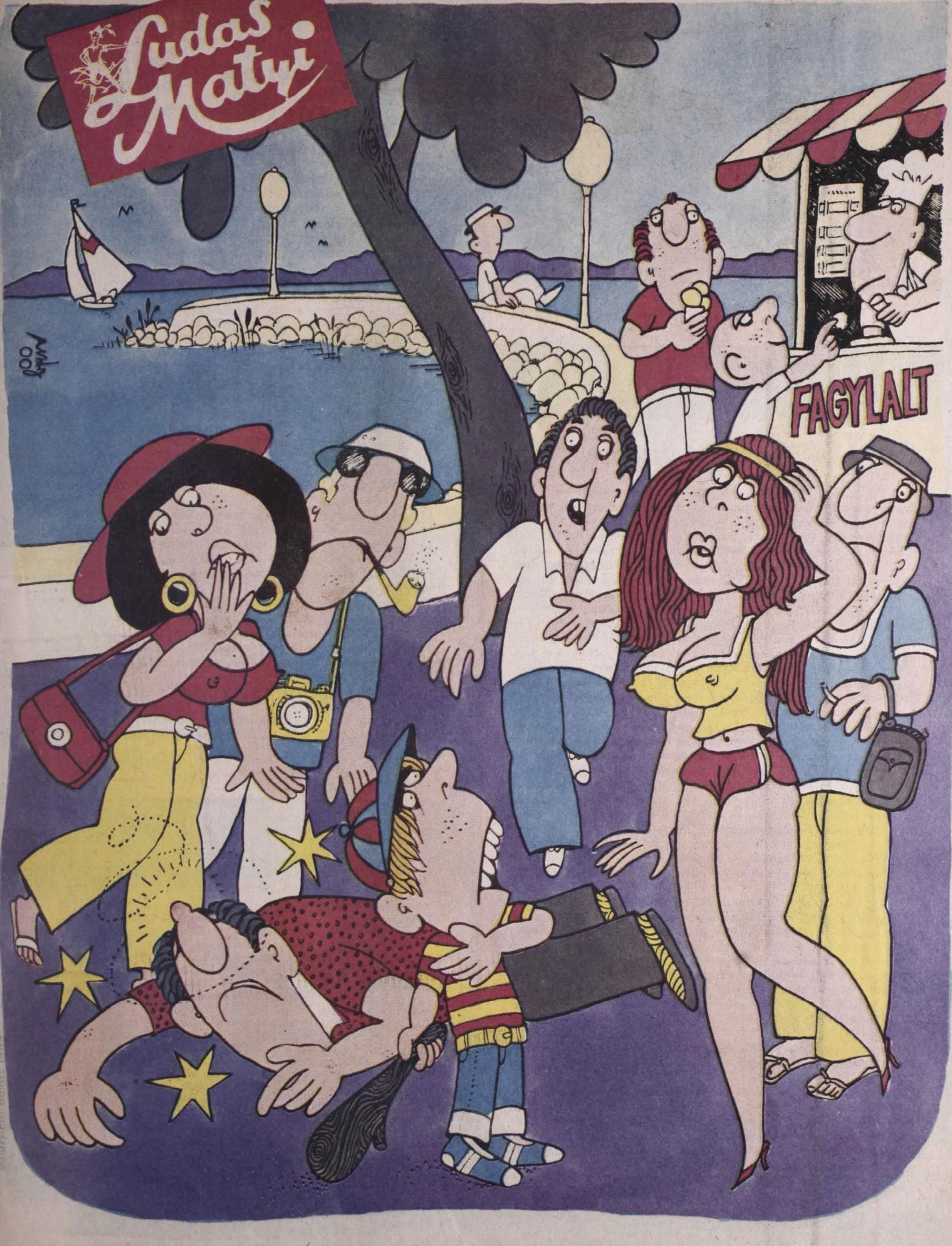

Balázs-Piri Balázs rajza

– Ez már az ötödik pasas, aki ma megkérdezte tőlem, hogy mikor kezdődik az iskola…

AKTUÁLIS KÖNYVÚJDONSÁG

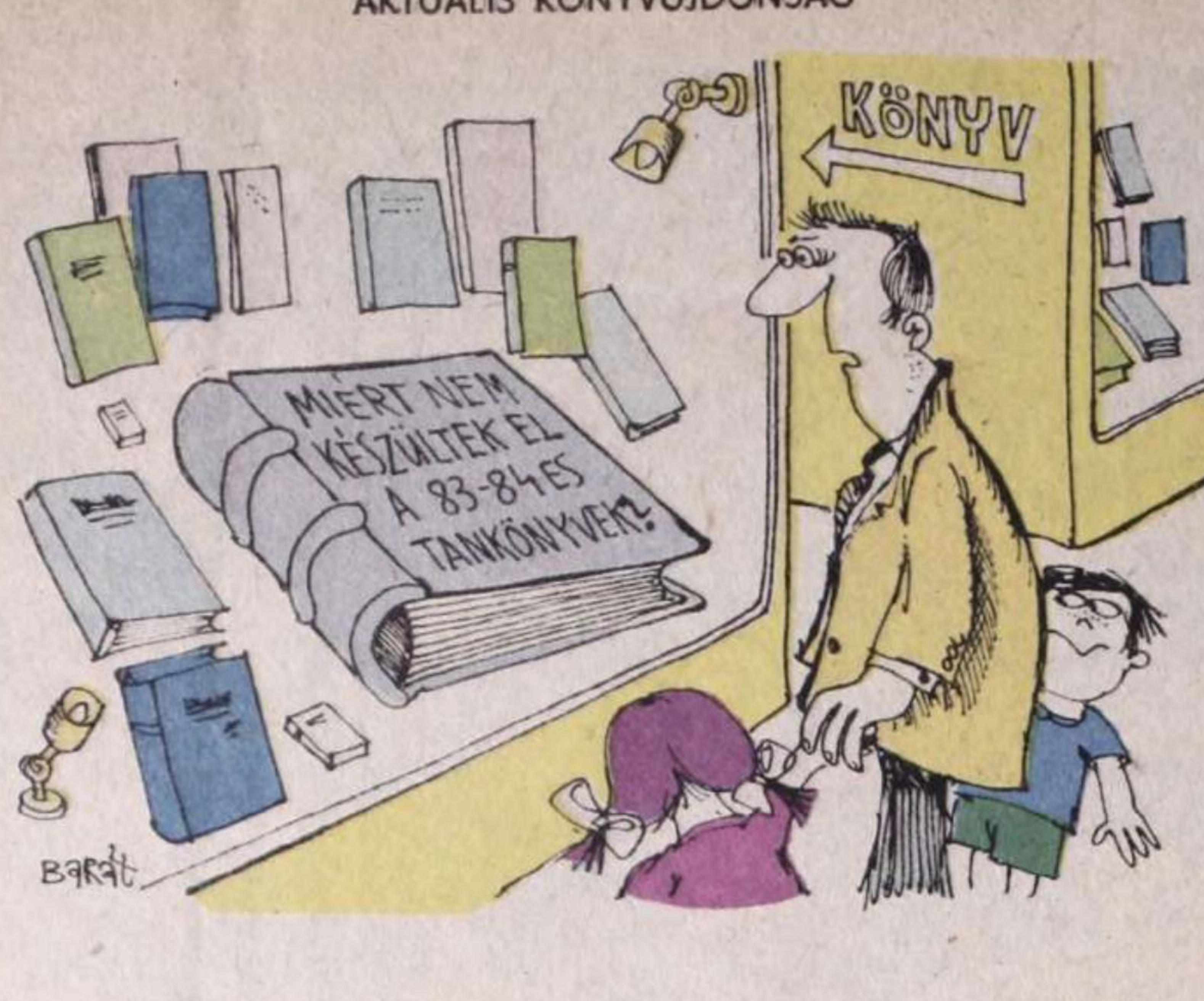
KÖNYV
MIÉRT NEM KÉSZÜLTEK EL A 83-84-ES TANKÖNYVEK?
BARÁT

Nézzünk a pohár-ügy fenekére!

Egy pohárral se, ha nem hitelesített! Erre hívta fel a belkereskedelmi minisztérium a vendéglátóipart, mert azt tapasztalta, hogy – főleg magán és szerződéses üzletekben – esztétikai okokra hivatkozva kivonták a forgalomból a hitelesített poharakat és „rangosabb" kelyheket szereztek be. Ezért a minisztérium a Kereskedelmi Értesítőben újólag megerősítette, hogy a III. és IV. osztályú üzletekben szeszes italt kimérni csak a Mérésügyi Hivatal által hitelesített poharakban szabad.

Mondhatnák, hogy mi mindenről kell nálunk ismételten rendelkezést kiadni, vajon hány tisztviselő szül egy ilyen felhívást? De én úgy látom, hogy még ez sem elég. Mert ezek szerint másod- vagy annál magasabb osztályú helyen nyugodtan megtéveszthetik a vendéget. (És hogy milyen „esztétikus" poharak találhatók némely III. vagy IV. osztályú helyen, arra jobb nem is gondolni.) És a szesz elspórolása nemcsak a szerződéses vagy magán üzletekben nagy üzlet. A takarékosan mért sört most csak röviden említem – bár rossznyelvek szerint, egy csaposnak vagy üzletvezetőnek öröklakása megépítéséhez sörhabra legalább olyan szüksége van, mint cementre. De azért említem röviden, hogy több helyem maradjon a röviditalra: nincs ellenőrzés, amelyen ne találnának sorozatban „rosszul" mért italt és ez már néhol a vendég önismeretét is befolyásolja. A legutóbb egy szesztestvér büszkén jelentette ki asztaltársainak, hogy neki 2 deci konyak meg se kottyan. A vendéglőben éppen ellenőrzés folyt és megállapították, hogy alig több mint egy decit vittek ki neki. Ha nincsenek ott az ellenőrök, máig is azt hiszi, hogy két decit hajtott fel.

Az újabb minisztériumi felhívás, meg a számtalan ellenőrzés után a tévedés kockázatát szívesen vállalva írom le, hogy továbbra is becsapják majd a vendéget sok-sok helyen, akár hitelesített a pohár, akár nem. És gyakran az étel sem hitelesített: miközben ma tisztességes keresetből a tisztességesnek nevezett árak is alig fizethetők meg egy közepes étteremben, nem biztos, hogy az adag megfelel az előírtnak – vagy a KÖJÁL szabályainak. Úgyhogy elkelne egy rendelkezés a hitelesített tányérokról is, ha már a hitelesített vendéglátó oly kevés.

Mert hogy a jogosnál mennyivel több pénzt hagyunk az ilyen egységekben (és sok zöldség- meg húsboltban is), azt csak egy több mérővonallal ellátott pohárral lehetne mérni: az alsó jelezné az elhatározásból származó valódi áremeléseket. Fölötte, a második a túlzott kalkulációból és a túladminisztrálásból keletkező pluszt. A felső, a harmadik pedig, amivel még egyéni akciókkal becsapnak. És ezt elnevezhetnénk hitelesített magyar méregpohárnak, amelyről azonban nem mondható el, hogy túl kevés van benne.

Földi Iván

A kántor hangján, vagy a papén?

Nem akarja megírni a történetemet? – kérdi a kedves olvasó és már mondja is: – Betelefonáltam az akkumulátorszervizve, megkérdeztem, van-e akku 1200-as Ladához. Kedves női hang biztatott, van akku, menjek csak bátran, ötig ott találom őket. Háromnegyed háromkor a hölgy helyén csak egy kelletlen hangulatú urat találtam, aki unottan közölte, hogy nincs akku. Mondom, hogy én telefonáltam és azt mondták... Akkor sincs akku, zárta le szárazon a vitát a szolgáltatóipari férfiú. A közeli boltban vettem egy akkut, visszamentem vele a szervizbe, ugyanahhoz az úrhoz, kértem, vegye ki a régit, tegye ezt az újat a helyébe. Ő ugyan nem, mondta makacsul, az ő munkaideje kettőkor lejárt. Akkor miért van itt? Mert akinek itt kellene lennie, az nincs itt. Megpróbálkoztam az ősi, bevált fogással: nézze, uram, nem kívánom ingyen... De hajthatatlan maradt: ő bizony munkaidő után még pénzért sem dolgozik! Ha érdekli a téma a szerkesztő urat, megadom a pontos adatokat. Helyszín: Unitechnika Szövetkezet akkumulátor-szervize, II., Mártírok útja 64/b. Időpont: augusztus 5., péntek.

Nem érdekel a téma. Unom már a munkájukat unottan végzőkről szóló cikkeket. Írni is unom, olvasni is. Mennyi mindent megírtunk mai munkamorálunkról, s maradt mégis minden a régiben. Próbáltuk pedig pattogva, perlekedve, papolva, prédikálva, pityeregve... Más-más hangnemben, de egyaránt eredménytelenül.

Hogy melyik hangnem hasznosabb, arra hadd mesélek el egy százéves anekdotát. A falusi ember levelet kap városi fiától. Írástudatlan lévén a gazda, elvitte a levelet a kántorhoz, olvasná el neki. Hetyke szavú, érdes hangú ember volt a kántor, pattogott minden szava, amikor felolvasta a fiú levelét: „Elszakadt a csizmám, a ruhám, új kellene, küldjön rá pénzt édesapám." Mérges lett a gazda: gaz kölyke, ilyen hangon mer írni az apjának, nem küldök neki egy fityinget sem! Később azért elolvastatta a levelet a plébánossal is, aki szelíd, mézes szavú ember volt. Mire végzett a felolvasással, az apa egészen elérzékenyült: ez már más, ha így ír a kölyök, akkor megkapja a csizmára valót...

Mi volna mindebből a tanulság? Hogy a pap hangja hasznosabb mint a kántoré? Nem, kérem, mélyebb, magvasabb: meg kell szüntetni az írástudatlanságot. Hogy ne a hangnemre kelljen figyelnünk, hanem a lényegre.

Radványi Barna

ÉJSZAKAI ÜGYELET

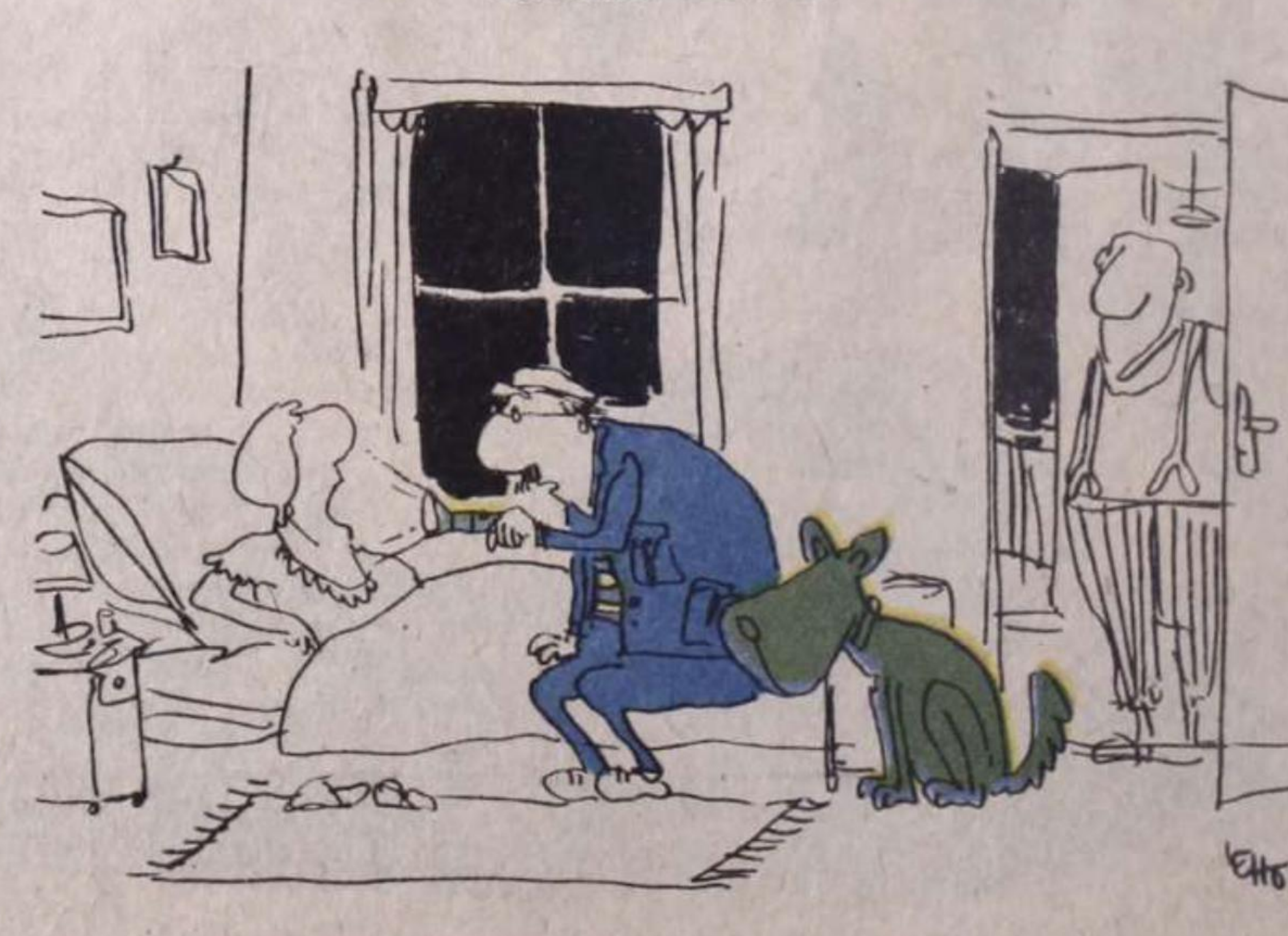

– A szabadságolások miatt csak én tudtam kijönni a hívásra.

NAPJAINK TÉMÁI

TEVE VAN KÉT PUPÚ...

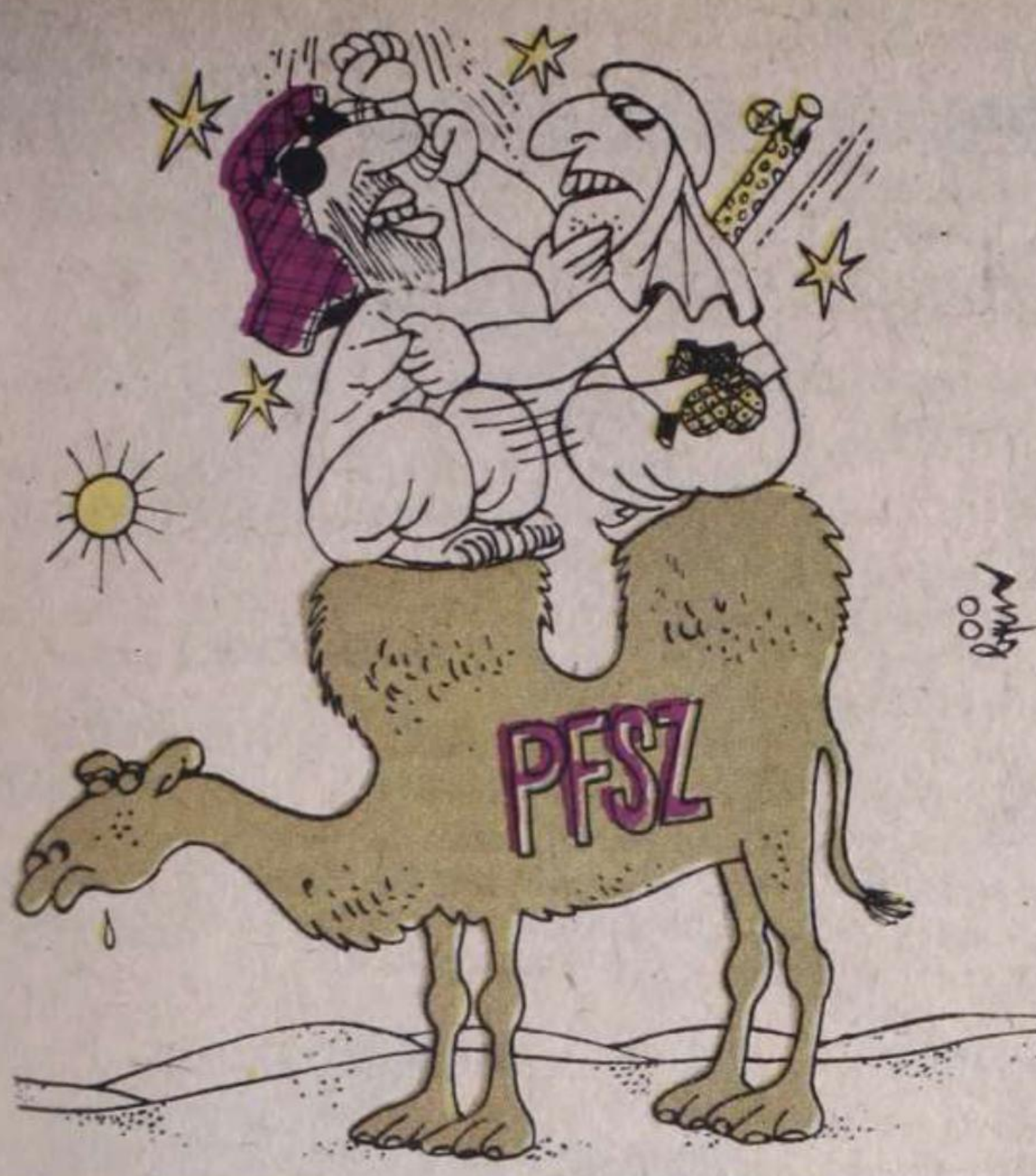

KISVÁLLALKOZÁS

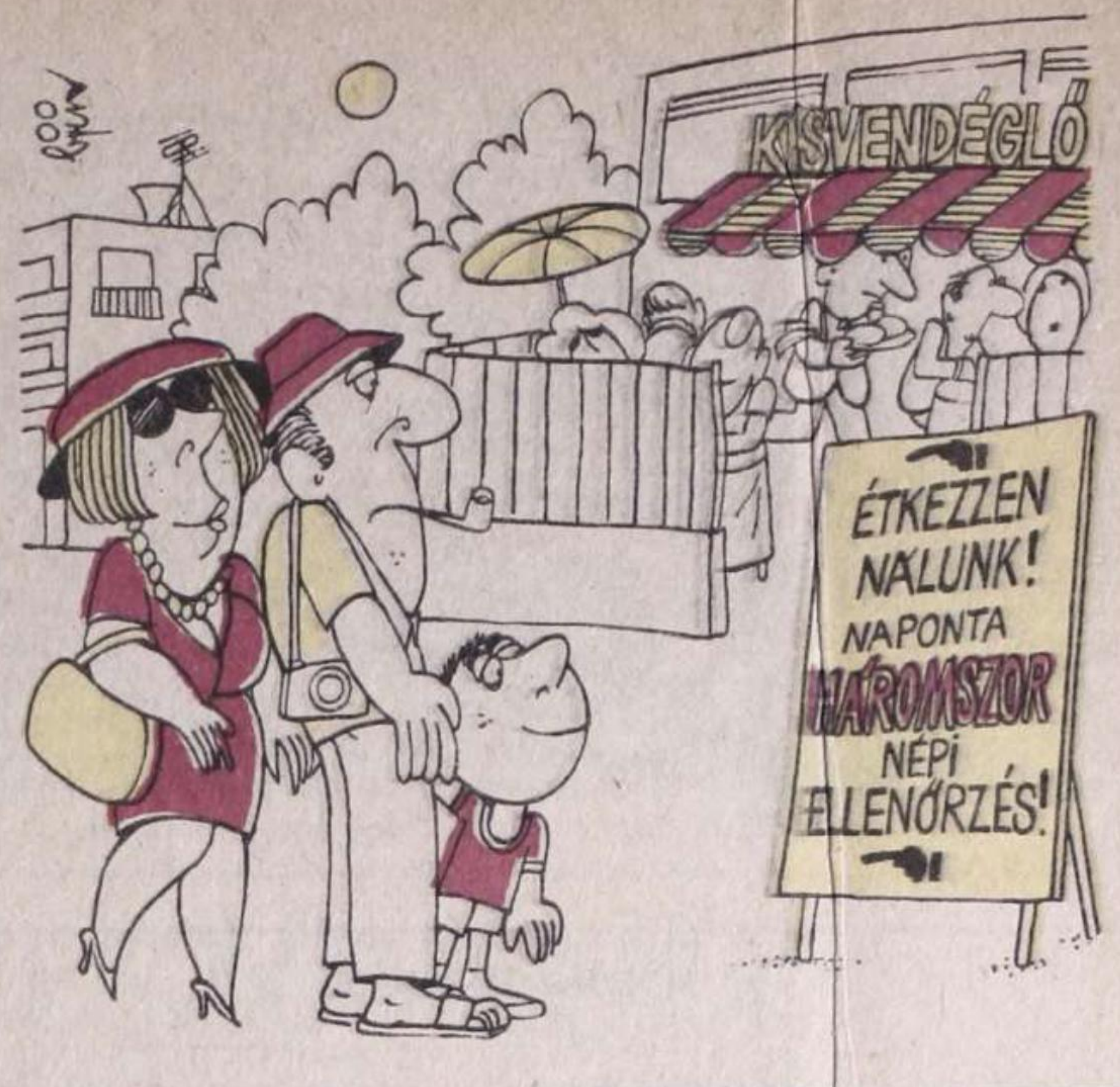
KISVENDÉGLŐ
ÉTKEZZEN NÁLUNK!
NAPONTA HÁROMSZOR NÉPI ELLENŐRZÉS!

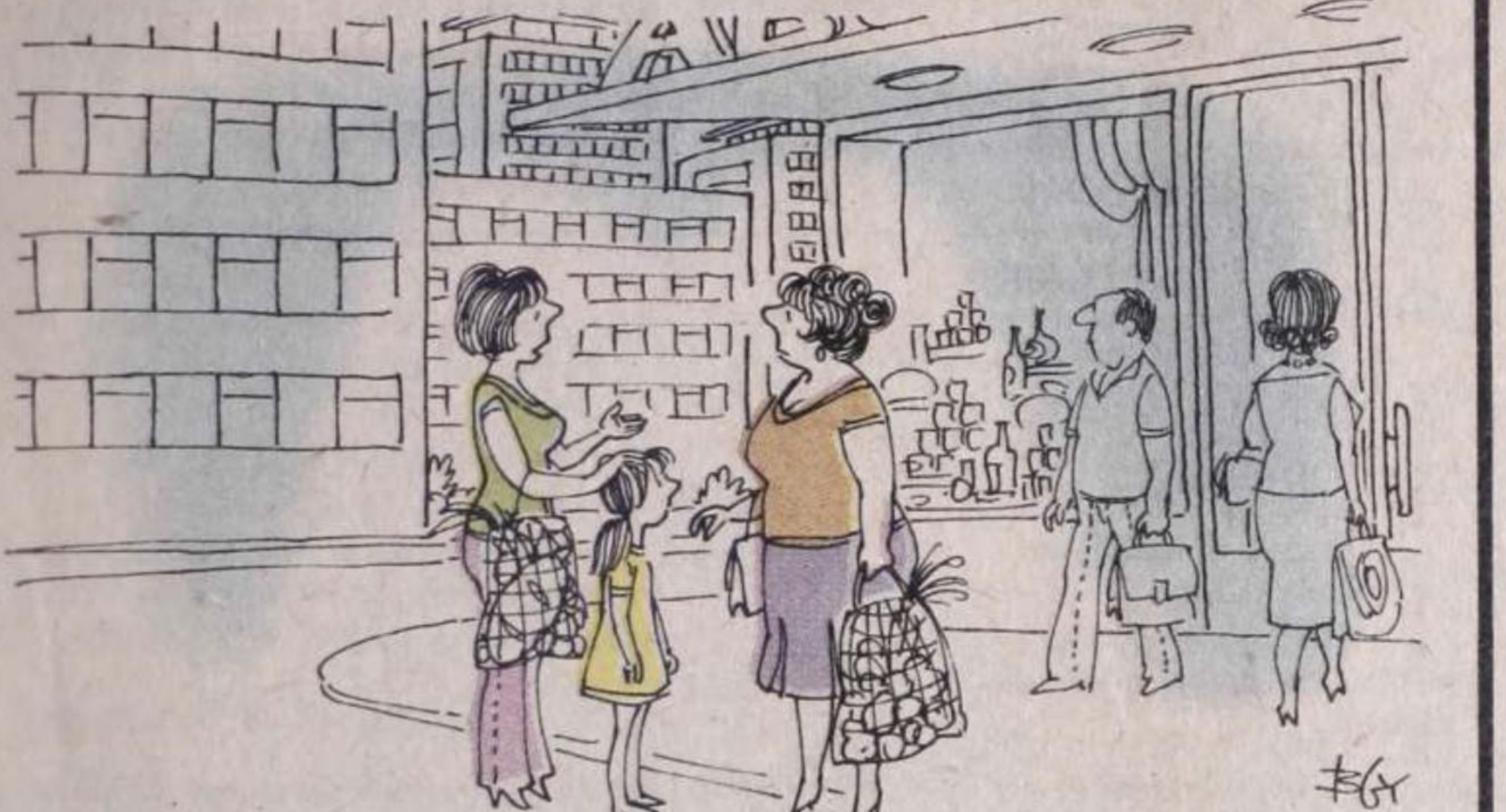

– Csak tíz éves a gyerek, így nem ismerheti azt a szót, hogy árleszállítás.

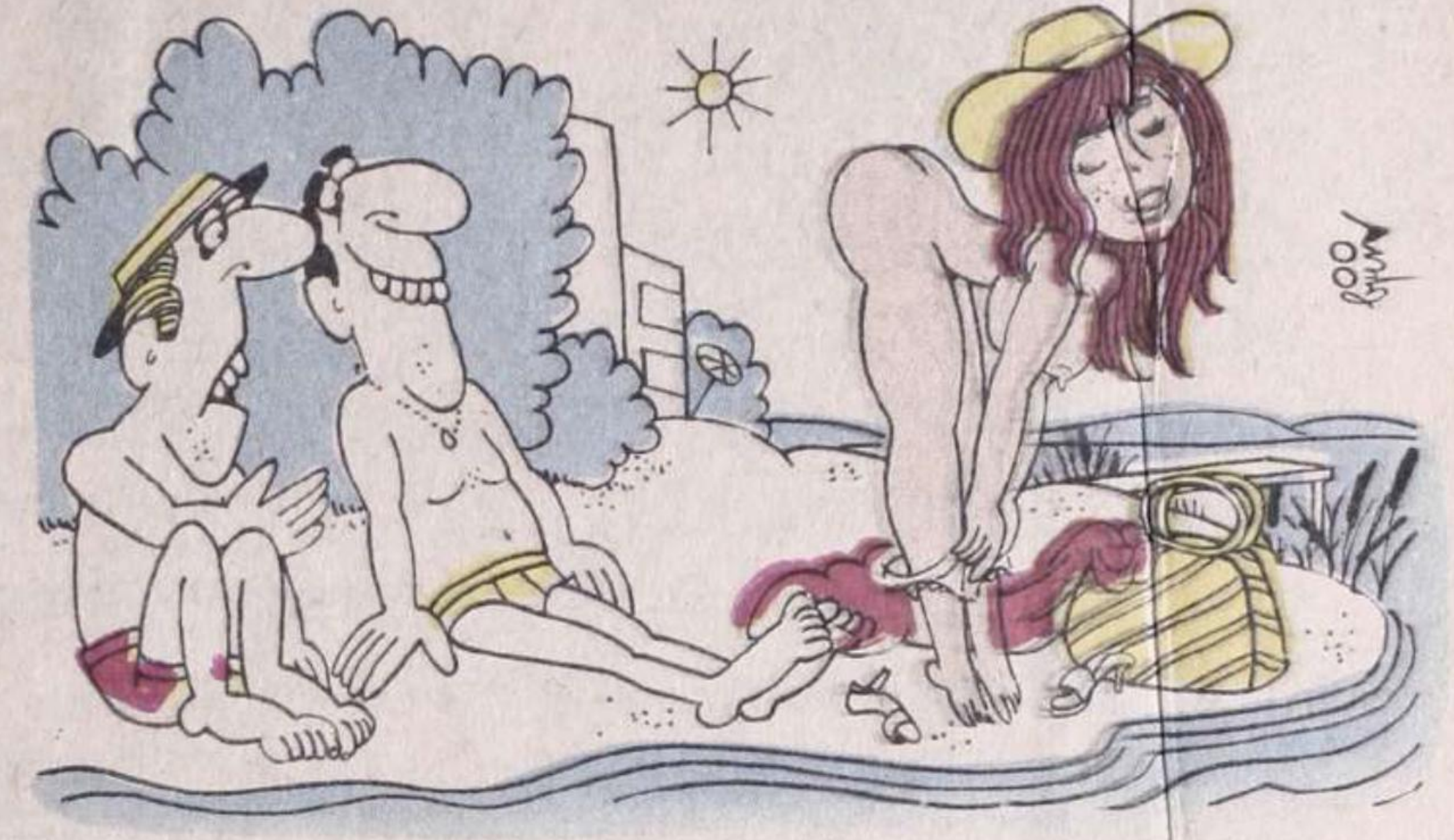

– Miért hazudtad ennek a kedves külföldi hölgynek, hogy itt szabad meztelenül fürödni?

HOL NEM VOLTAM?

Idén nyáron egy kicsit drágább lett az élet, de nem érdekes, legfeljebb nem voltam a Salzkammerguti-tavaknál, azonban ezt ki lehet bírni, hiszen a Salzkammerguti-tavaknál már nem kap úgy a compó a szöcskére, mint régen, különben is ki nem állhatom a compót, mert bajuszos.

Ezen a nyáron valahogy jobban elolvadtak a zsebemben a forintok, mint tavaly, de nem számít, csupán lemaradtam a bulgáriai Szozopolról, a Mentség városáról, ahol a viharban menedéket találtam volna Anaxagorász-síremlékében, csakhogy akkor görögül kellett volna segítségére kiabálnom, ha beszorulok. de ez még mindig a jobbik eset, mintha reménytelenül szerelmes lehettem volna az apolloniai asszony szobrába, ami egész életemben végigkísér.

A mostani nyáron egy lyukkal összébb húztam a nadrágszíjat a tavalyelőtti farmeromon, de ki figyel oda, mindössze nem voltam az Ibusszal a ciprusi vakáción, bár akkor az éjszakai órákban kellett volna elutaznom Larnacában, Nicosiába, Troodosba, Moni Kokkuba és Pafoszba, jóllehet, kipihenhettem volna magamat egy nyugágyban a Hotel Beau Rivageban, de így Dioniszosz házában a híres mozaikokról eszembe jutott volna, hogy idén se csempéztük ki a fürdőszobánkat, és ebben az esetben a kolloszi vár sem olyan szép, mint máskor.

A nyaralási főszezonban háromszor is meggondoltam, hogy egyszer is felüljek a vonatra, ám ezt ki lehet bírni, pusztán kihagytam a Párizs—Loire útvonalat Nyugat-Európán át, így viszont a Versailles-i kastély tükörtermében nem láttam a szemembe a sárga irigységet, hogy nekem mostanában márványlépcsős narancsteraszom sincs otthon, arról nem is beszélve, hogy nem fogyott el a költőpénzem a Simplon-hágón, mert akkor még most is ott ülnék az út szélén a Pennini- és Leponti-ni-Alpok között.

A nyári hónapokban egyszer a garzonteát is kétszer főztem ki, de oda se neki, csupán nem ittam teát a varázslatos Indiában, azonban ott a Fatehpur Sikhri megtekintése után hamarosan elefánthátra kellett volna ülnöm, ami ötvenezer forint részvételi díjért is kellemetlen, meg egyébként is a Shiva isten kinyújtotta karjai mellett esetleg én is kinyújtottam volna mind a nyolc markomat, hátha beledob valaki néhány rupiát, ez pedig csúnyább dolog, mintha ellopja az ember az étteremből a sótartót.

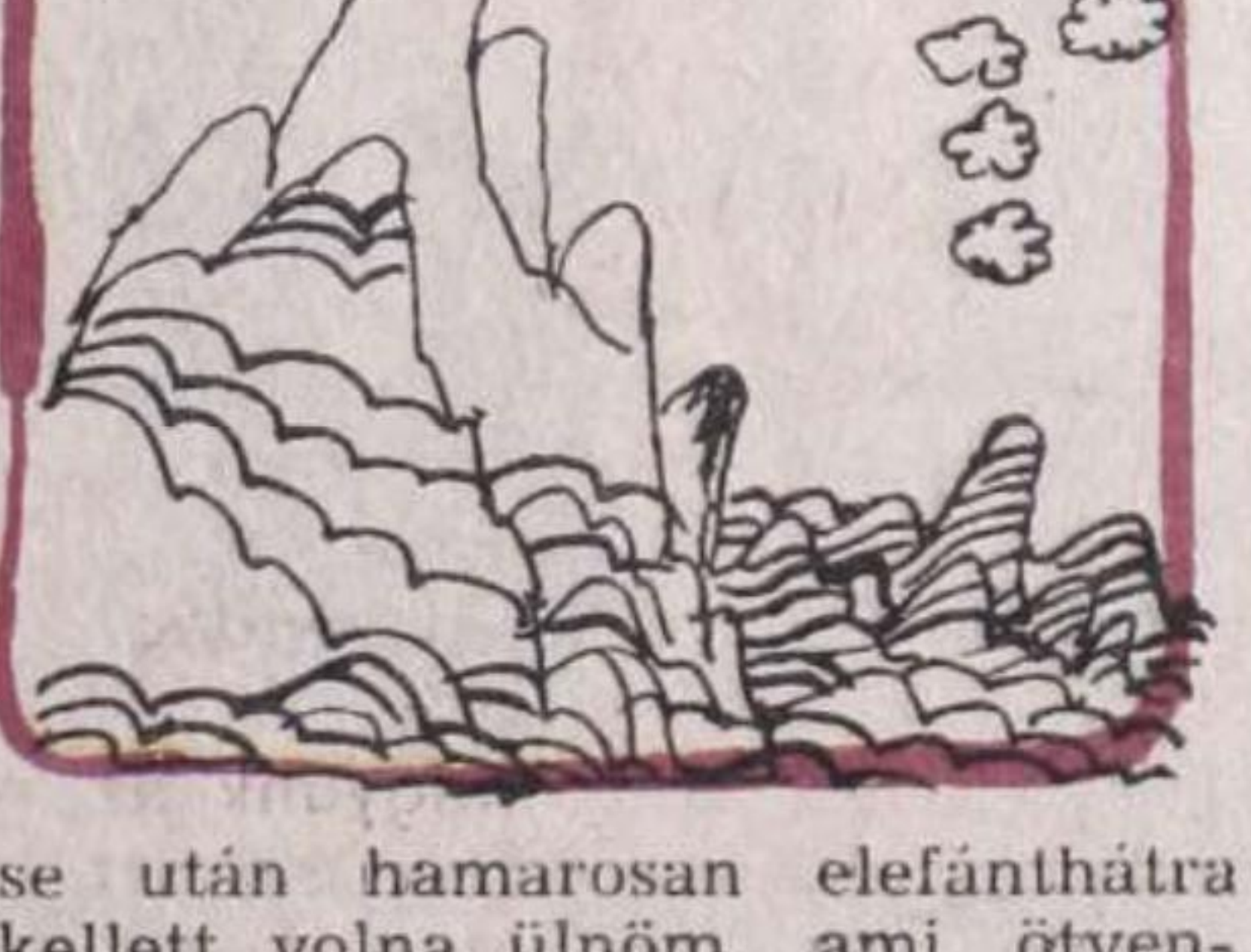

Júniustól augusztusig több újkrumplit ettem, mint januártól márciusig, de ez még nem végleges statisztikai adat, ellenben nem mentem el Egyiptomban a Szultán Hasszán mecsetbe és a Khan el-Kalili bazárba, mert akkor nem bírtam volna ki a szfinx nélkül, csakhogy ha én egyszer meglátok egy szfinxet, akkor mindig azt álmodom, hogy üldöz egy női felsőtestű szárnyas oroszlán, s ezekben a nehéz időkben ez már tényleg ijesztő.

Ezen a nyáron gyalog mentem fel a János-hegyre, hogy a libegőn is spóroljak, de ettől még lehet rendes ember belőlem, noha Barcelonában nem másztam fel a Montjuich-hegyre, Thaiföldön nem barangoltam Ayudhayaban és Pitsanulokeban, Mexikóban pedig nem ittam a Quebrába mulatóban Acapulcon keresztül.

Idén nyáron nem voltam a vállalati üdülőben se, de nem érdekes, mert a munkahelyemen is alig voltam, s ezt ezért a pénzért még ki lehet bírni.

Tormai László

Szépségkirálynő-választás Magyarországon:

SZAVAZZ A HAZAFIAS NÉPFRONT SZÉPEIRE!

BADACSONYBAN

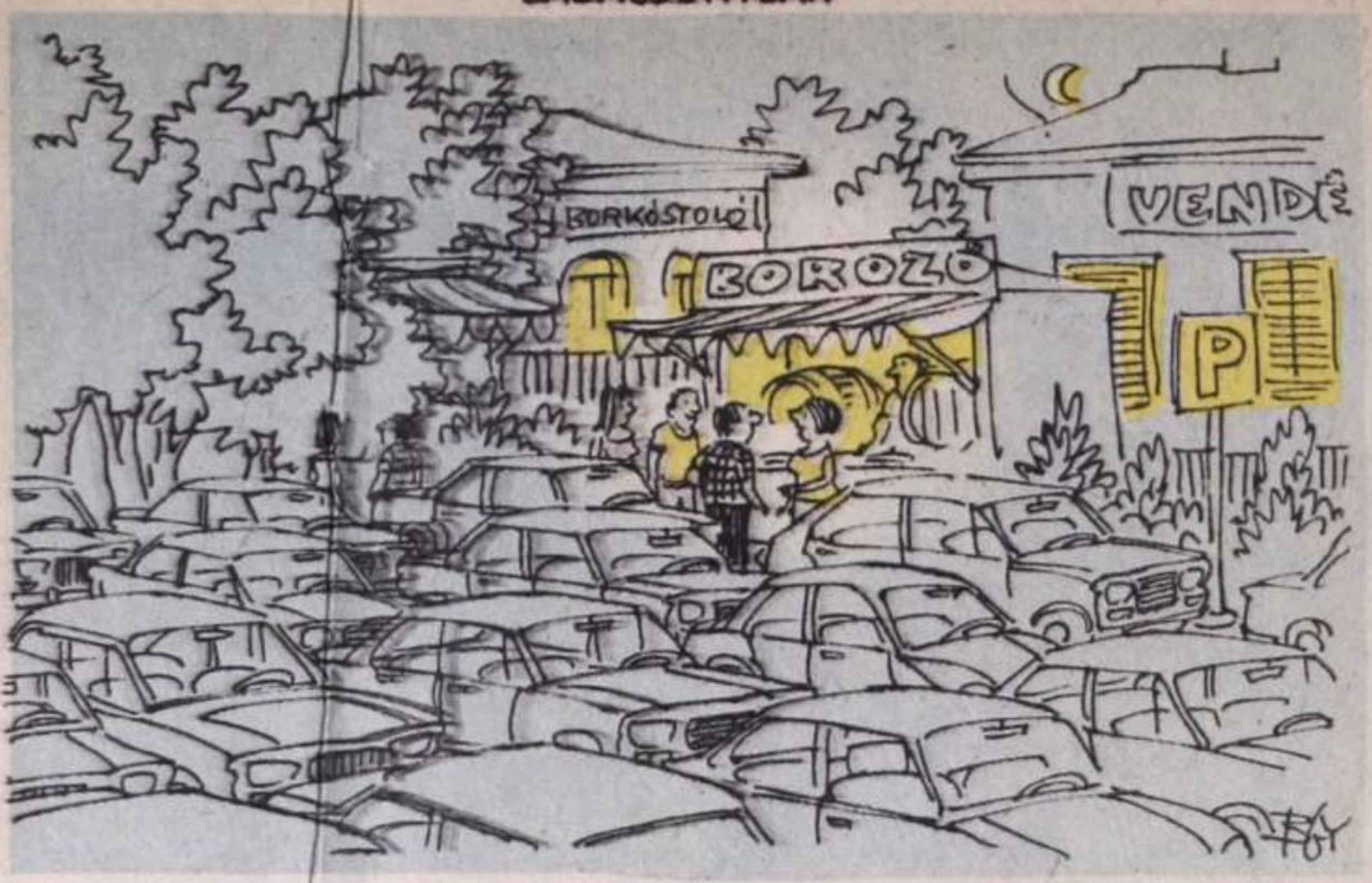

– Valamivel jelöljük meg a kocsit, hogy majd visszafelé is megtaláljuk!

MŰSZAKI ELLENŐRZÉS

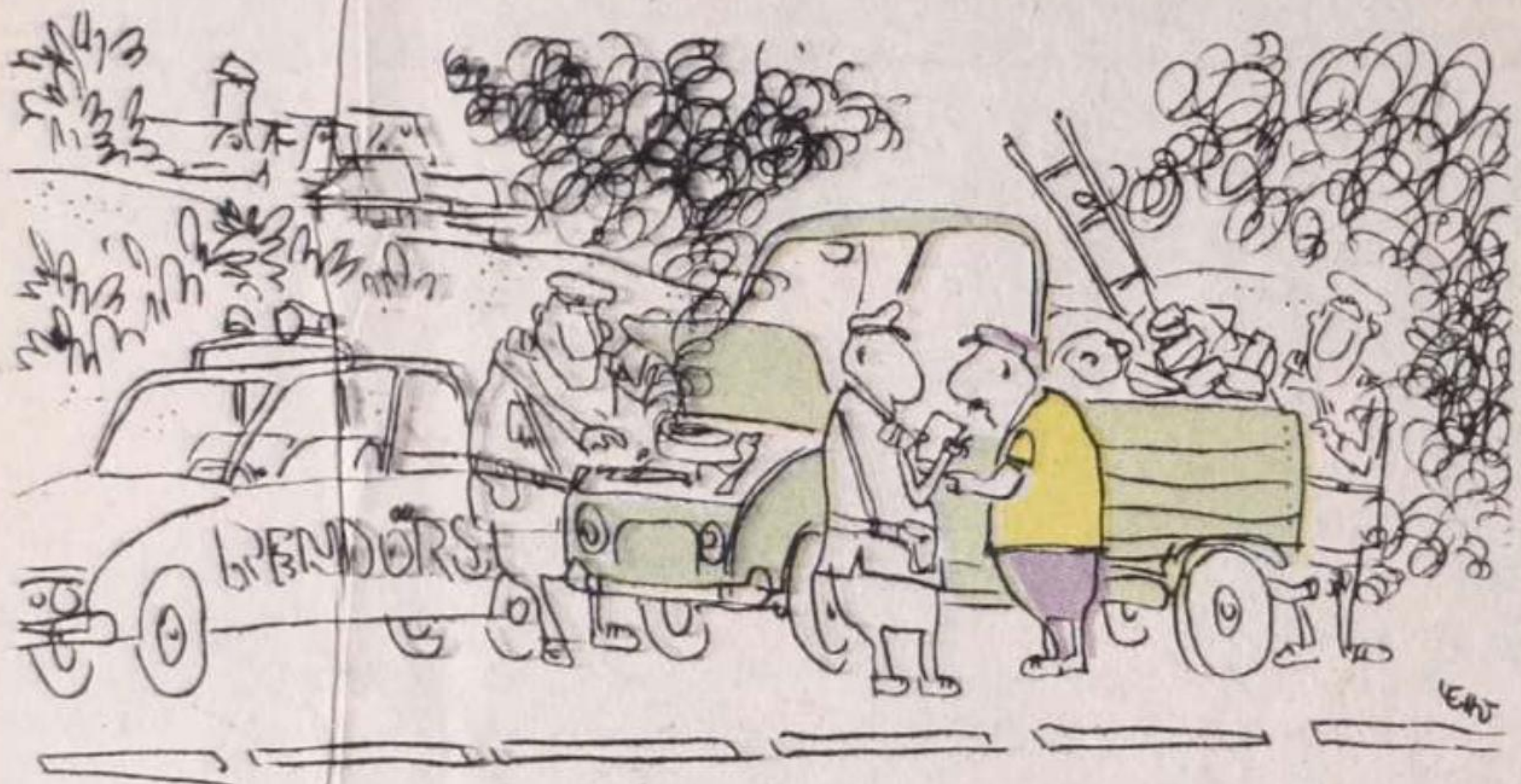

– Az idén nagyon le lett strapálva, egyszerre építkezett a főmérnök és az igazgató!

MUNKAERŐ-CSÁBÍTÁS

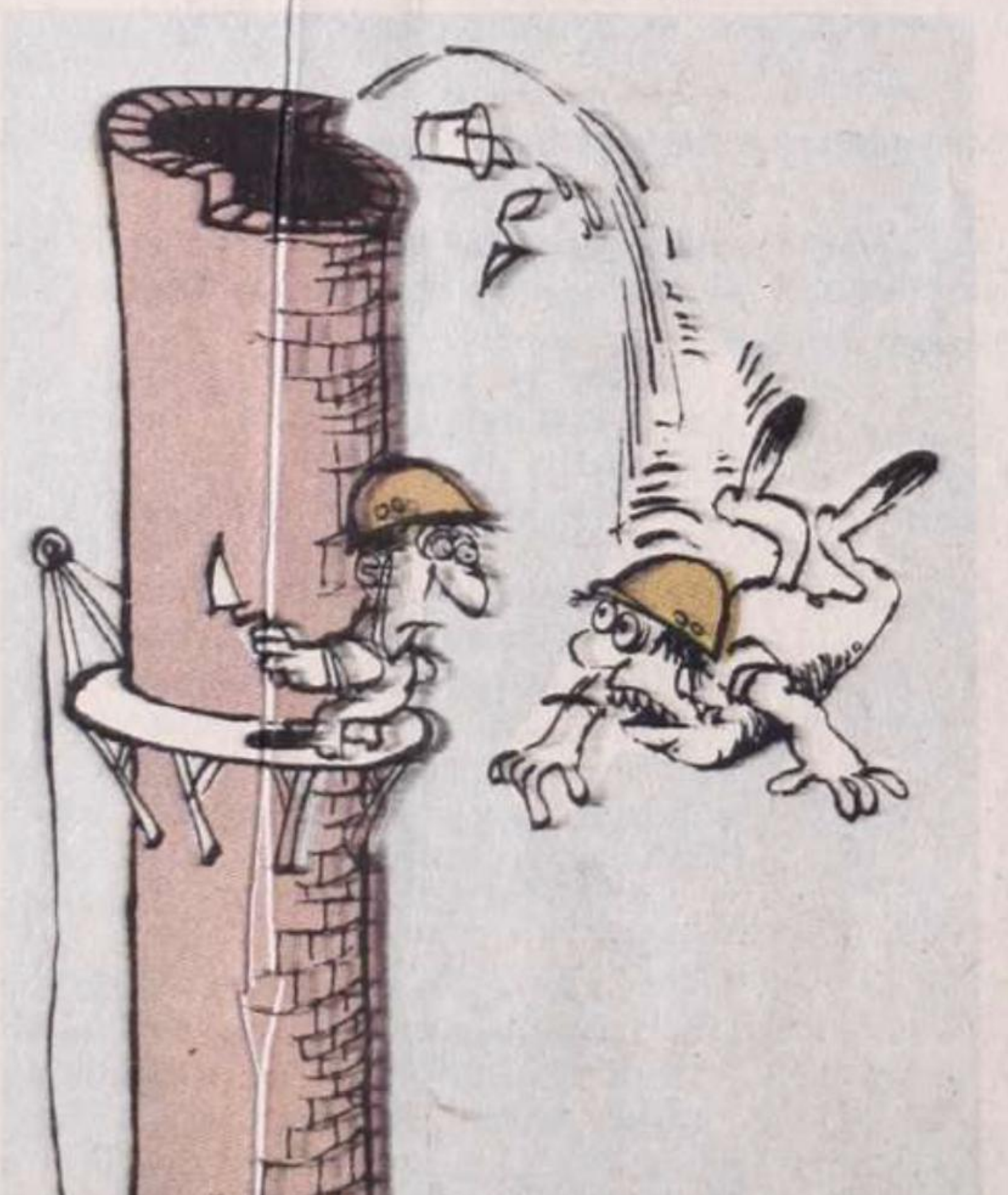

– Nincs kedve átjönni a mélyépitőkhöz?

SZILÁNKOK

KESERŰSÉG

— Egyetlen nőt szerettem életemben. Az is velem maradt.

MEGÁLLAPÍTÁS

— *Egy kis jóakarattal sok ellenséget szerezhetsz magadnak.*

KÉRÉS

— Nem adná kölcsön ezt a csokor piros rózsát? A menyasszonyomnak vinném. Tíz perc alatt összeveszünk, és hozom vissza a virágot.

UGYANAZ

— *Én soha nem mentem férjhez, viszont mindig volt egy barátom, aki goromba volt hozzám.*

FELHÁBORODÁS

— Nem szégyelli magát? Itt jár éjszaka a külvárosban, és egy vas sincs magánál?!

KETREC

— *Elég erős ez a ketrec, hogy megvédjen az emberektől? — bömbölte az oroszlán.*

REKLÁM

A MI BANDÁNKKAL RABOLTASSA EL MAGÁT! A VÁLTSÁGDÍJNÁL RÉSZLETFIZETÉSI KEDVEZMÉNYT ADUNK!

VÁGY

— *Ha én egyszer annyi cukrászsüteményt ehetnék, amennyit eszem!*

ÉRVELÉS

— Engem a család, a feleségem, a gyerekek, minden Budapesthez köt. Ezért vállalok szívesen munkát vidéken.

ÚTITÁRS

— *Meddig tetszik utazni?*

— *Innen a Nyugatitól Rákosrendezőig.*

— *Nos, akkor mutatkozzunk be. Jólesik a hosszú úton elbeszélgetni valakivel.*

NÁSZÉJSZAKA

— Elmaradt a nászéjszakánk.

— Megszökött az újdonsült asszonyka?

— Dehogy! Képtelen voltam boldogulni ezekkel az itthon gyártott zippzárakkal...

IGÉNYES NÉZŐK

Mikor a cirkuszban a porondmester bejelentette, hogy a szájharmonikázó púposteve indiszponáltsága miatt nem lép fel, helyette a klarinétozó orrszarvú produkálja magát, több igényes néző visszakövetelte a belépődíjat.

LAKÁSCSERE

— Lakáscserére készülök. Most gyűjtök az elcserélendő lakásra.

BIZTOSÍTÉK

— *Nekem már egy deci bor is megárt. De biztos akarok lenni a dolgomban. Adjon egy fél litert!*

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

ÁLLATI LEXIKON GY

A GYÖNGYKAGYLÓ

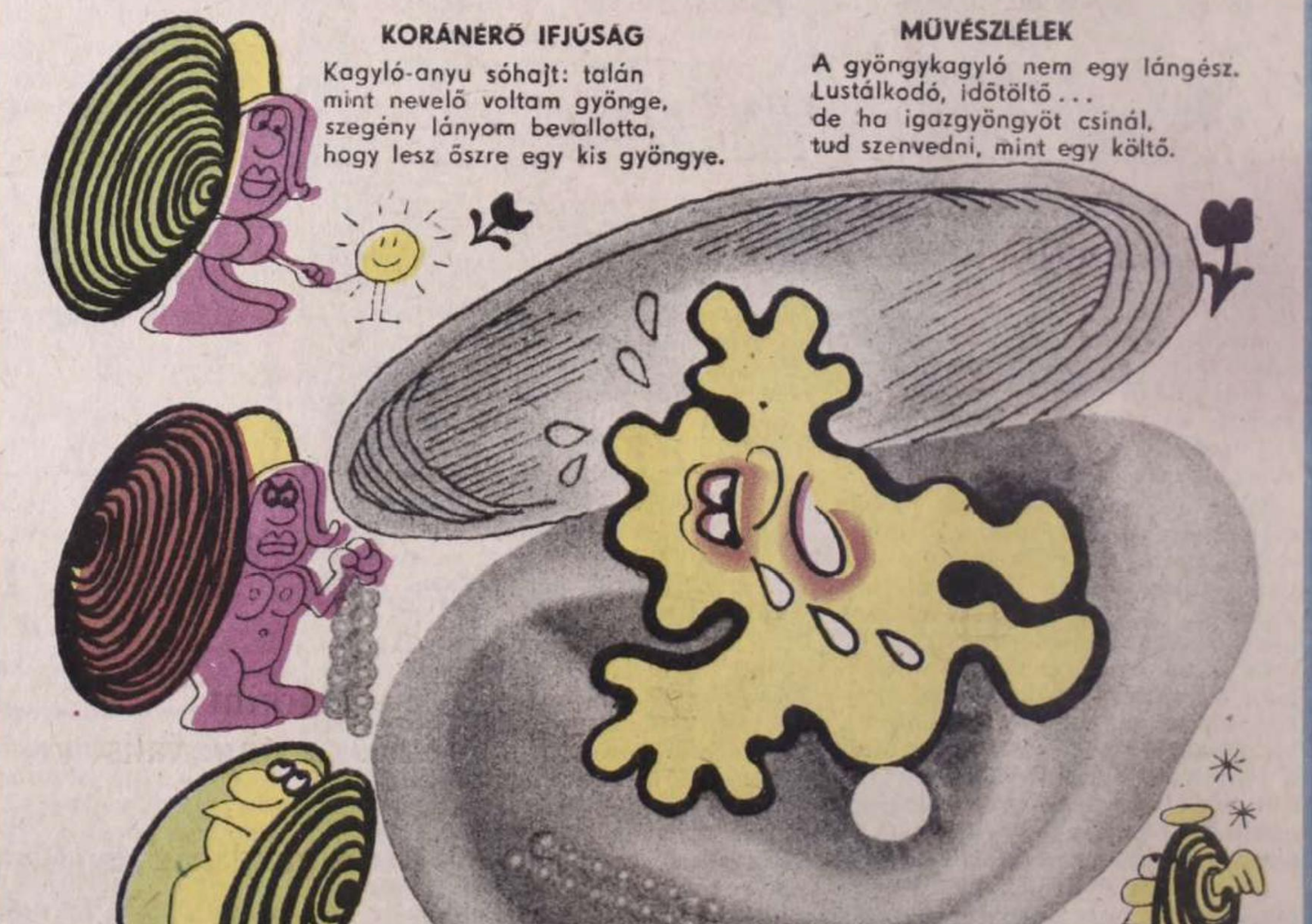

KORÁNÉRŐ IFJÚSÁG

Kagyló-anyu sóhajt: talán
mint nevelő voltam gyönge,
szegény lányom bevallotta,
hogy lesz őszre egy kis gyöngye.

MŰVÉSZLÉLEK

A gyöngykagyló nem egy lángész.
Lustálkodó, időtöltő...
de ha igazgyöngyöt csinál,
tud szenvedni, mint egy költő.

ÉRDEKSZERELEM

– Neki adtam hamvas testem,
elhittem, hogy tényleg szeret,
pedig az a nyomorult csak
gyöngyeimre vetett szemet.

ARISZTOKRATIZMUS

Büszke úr volt a gyöngykagyló,
előkelő és zárkózott,
míg valaki kihalászta
és egy kővel jól rásózott.

MODERN KÁLVÁRIA

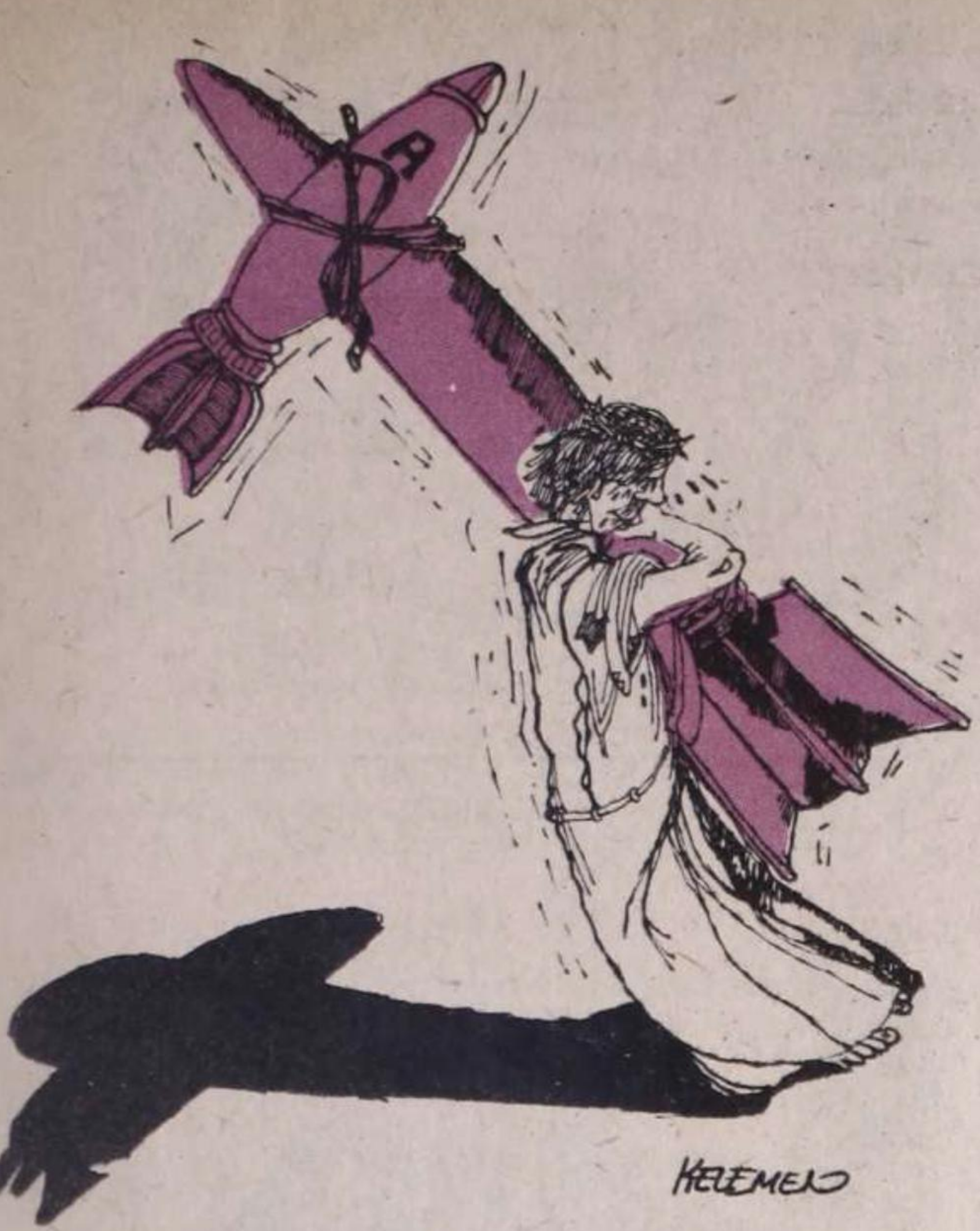

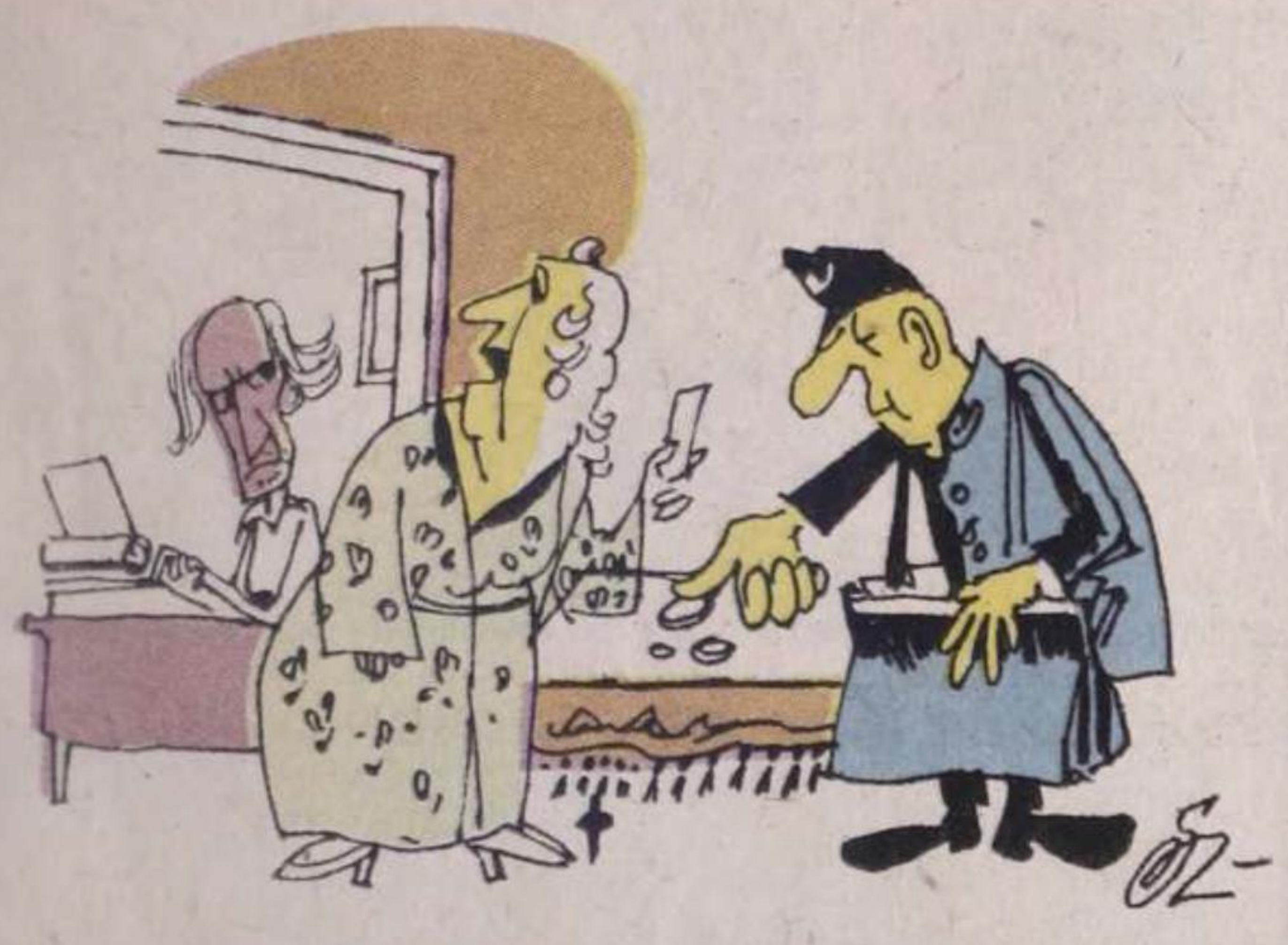

– Jenő, meghozták a nívódíjadat!

HÁTHA
VALAKI
NEM
ISMERI

— A férjemnek és nekem közös takarékkönyvünk van.

— És nem fordul elő zavar emiatt?

— Soha! A férjem befizeti a pénzt, én pedig kiveszem.

MEGRÖGZÖTT ÁRDRÁGÍTÓ

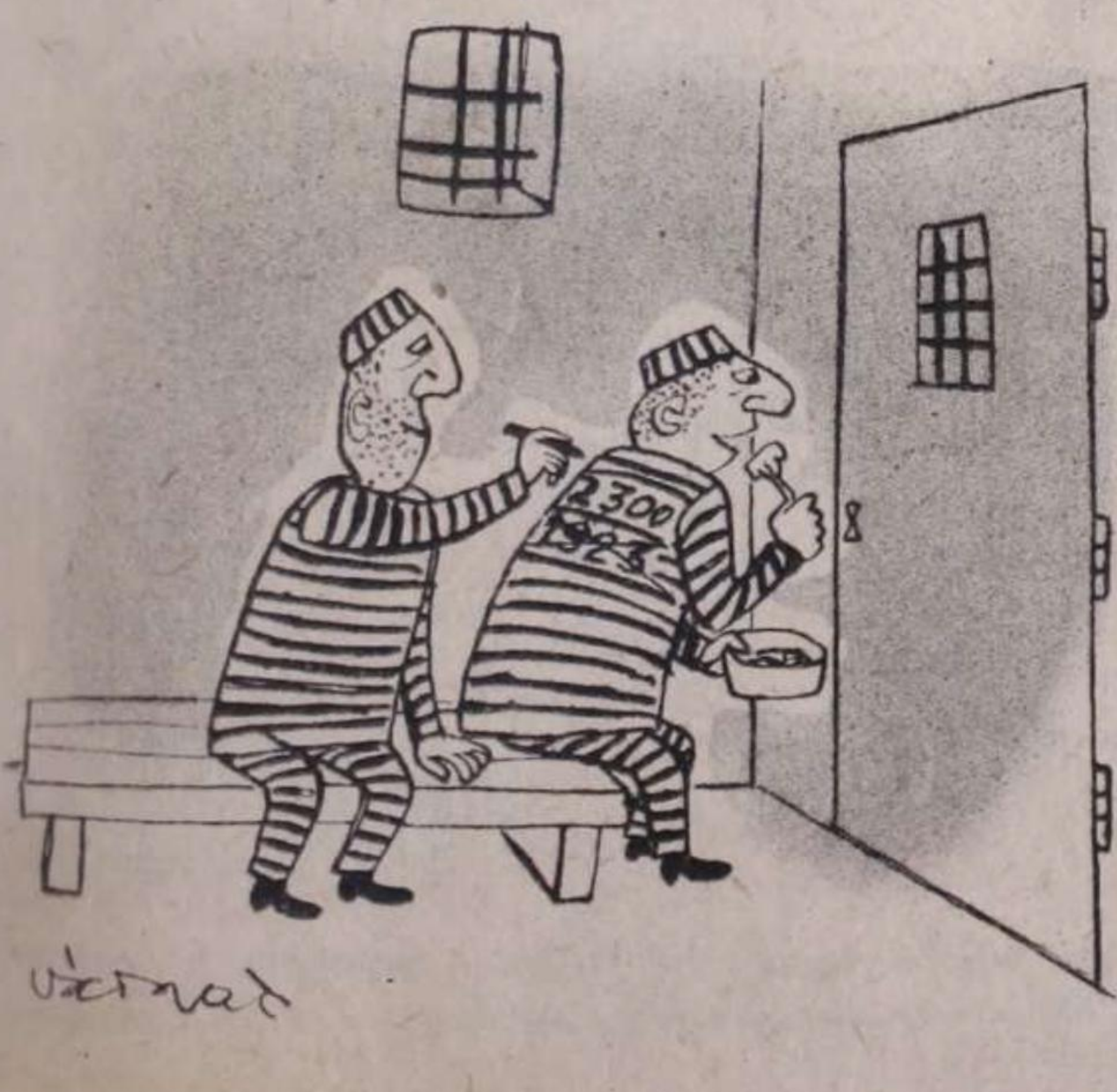

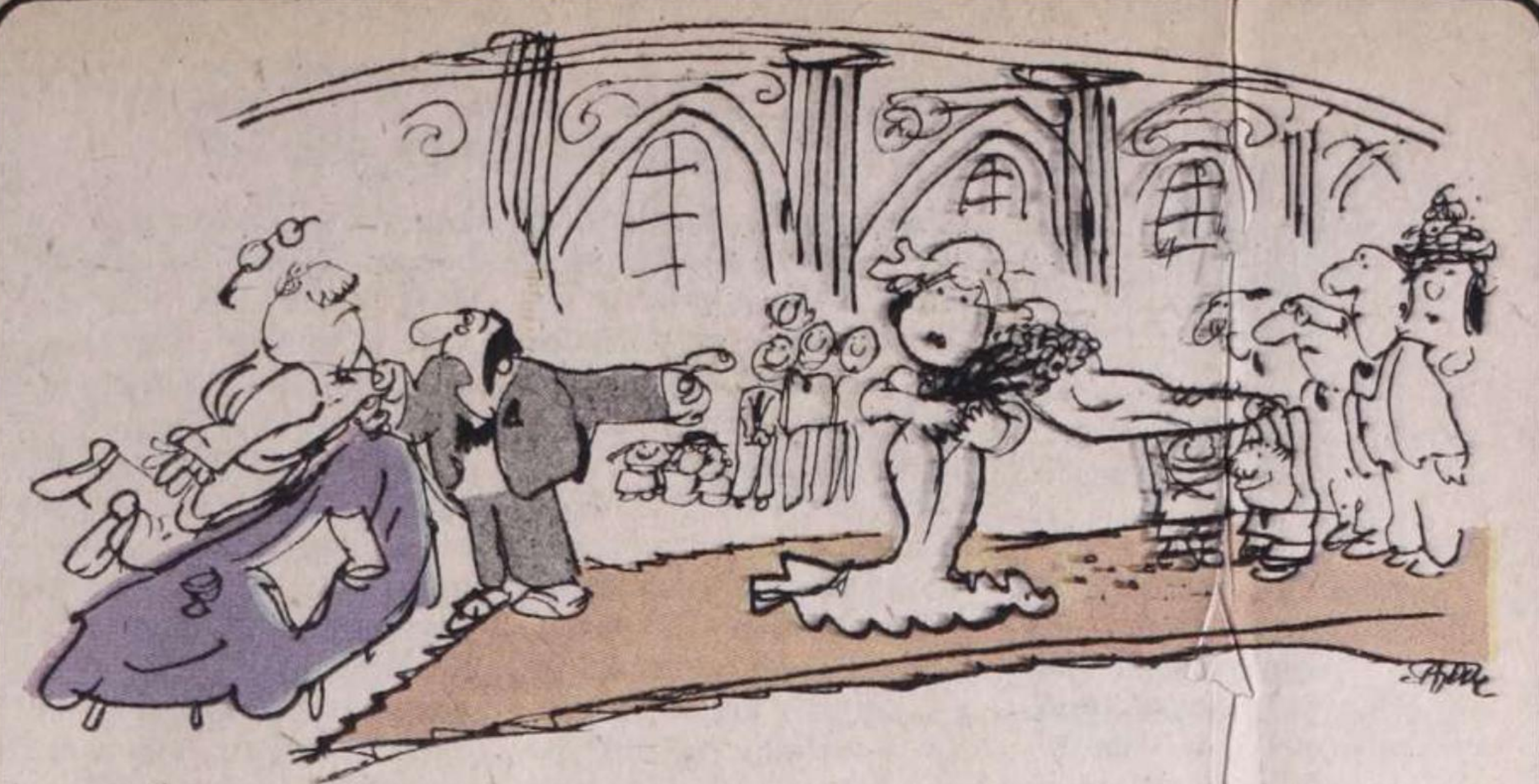

– Megesküszik mindenre, ami szent, hogy ez a hölgy sohasem volt a maga színe előtt?!

JELSZÓVÁLTÁS

1950:	1983:
Ott dolgozzál, ahová a párt állít!	*Hagyjuk a munkaerőt szabadon áramlani!*
A termelésben a felső határ a csillagos ég	*Csak annyit termeljünk, amennyit a piac elfogad!*
Légy éber!	*Nyitottnak kell lenni...*
Le a jampec divattal!	*Öltözködjünk divatosan!*
Ne kacsingass Nyugatra!	*Alkalmazkodjunk a nyugati igényekhez!*
Jegyezz békekölcsönt!	*Totózz! Lottózz!*
A vas és acél országa lettünk!	*Számoljunk a vas- és acél túltermeléssel!*
A kulák kulák marad listával vagy lista nélkül!	*Összefogni minden hazafias eröt a falun!*
Ne engedjük, hogy az ellenség betegye a lábát!	*Willkommen! Welcome!*
Támogassuk a baráti országokat!	*Az élelmiszer a mi valutánk. Ne kótyavetyéljük el!*
A kisárutermelés óráról órára szüli a kapitalizmust	*Kisvállalkozással a szocializmusért!*
Ne együk meg az aranytojást tojó tyúkot!	*Fogyasszunk több baromfit! Esett az ára a világpiacon.*
Erőnket bizonyítja, hogy nem fogadunk el külföldi kölcsönt!	*Erönket bizonyítja, hogy ismét kapunk külföldi kölcsönt.*
A stabil forint csapás az imperialistákra.	*A forint árfolyamát a külföldi valutákhoz kell igazítani*
A tőkés gazdaság recseg-ropog	*A tőkés gazdaság sajnos recseg-ropog.*
Termelj ma többet, mint tegnap!	*Fogyassz ma kevesebbet, mint tegnap!*
Éljen a házak államosítása!	*Éljen! Az államosított lakásokat meg lehet vásárolni.*

Novobáczky Sándor

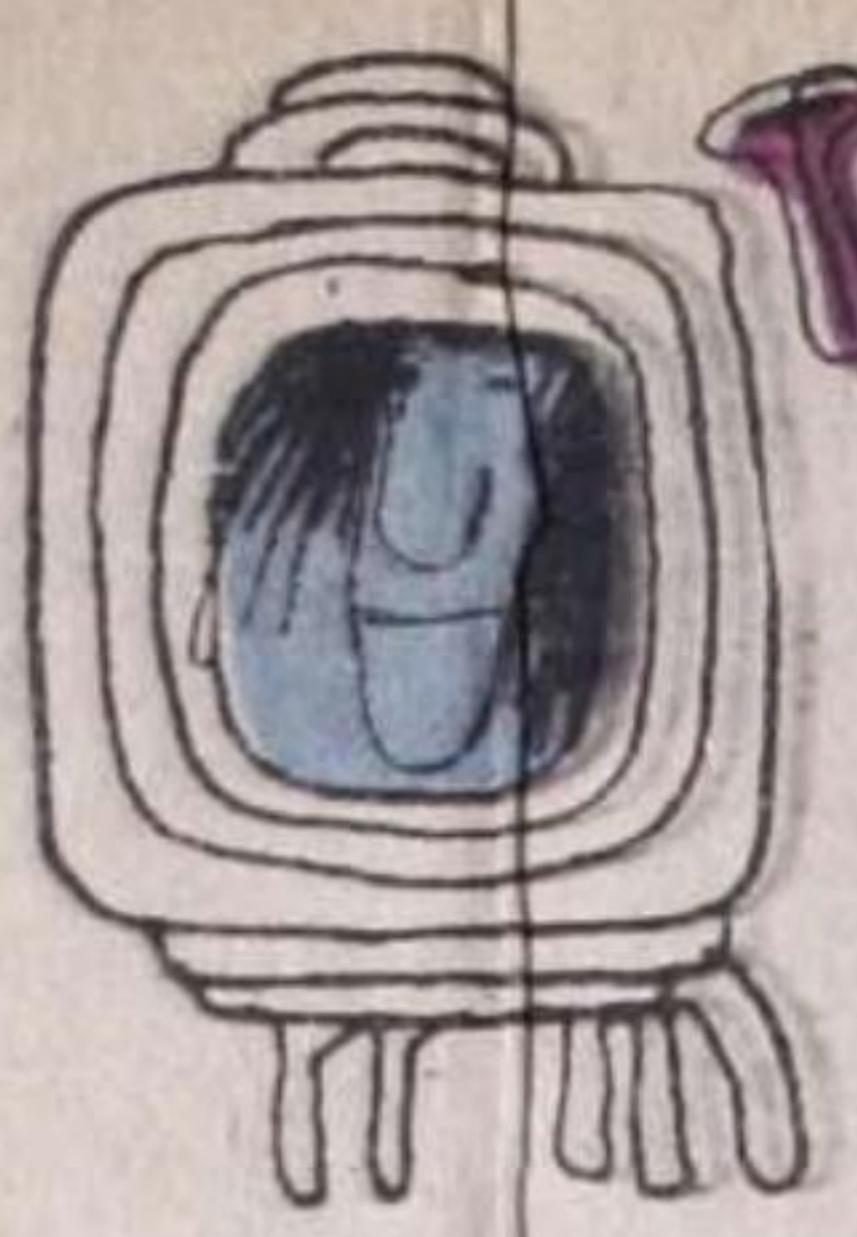

TÉVÉ-VESÉZÉS

(Keverék) Lecsó- és uborkaszezon van, de azért megemésztettünk mi már a Keverék című nyugatnémet tévéjátéknál ehetetlenebb filmeket is. Igaz, a történet meglehetősen egyszerű, helyenként pedig kifejezetten bárgyú volt, ám az igénytelenséghez módszeresen hozzászoktatott magyar tévénézőnek minden bizonnyal így is megfelelt.

Talán figyelmet sem érdemelne, ha a film egyik rövid jelenetében meg nem jelenne a futball, mégpedig egy NSZK—Magyarország labdarúgó-mérkőzés képében. Az eredmény egyébként — természetesen a speciális ajzószer, a címadó keverék hatására — 21:1 a németek javára.

Távol álljon tőlem, hogy a Keverék című film kapcsán összekeverjem a televíziót a valósággal — idehaza ez egyébként is meglehetősen meddő kísérlet lenne —, de lehetetlen nem észrevenni, hogy a nyugatnémetek pszichológiai hadviselést folytatnak ellenünk. Szeptember 7-én ugyanis az új (?) magyar válogatott éppen a nyugatnémetek ellen próbál szerencsét, s ha a kísérlet esetleg számunkra rosszul végződik, nem árt, ha visszagondolunk a filmben látottakra: a nyugatnémet labdarúgás nem azért jobb a miénkénél, mert jobbak a játékosaik és a szakembereik, hanem azért, mert birtokában vannak a keverék összetételének.

(Kapcsoltam) Ötödik szezonját kezdte meg vasárnap a Kapcsoltam, s ha minden jól megy, éppen karácsonyra éri el a századik adást. Mindezt a mindig mosolygós műsorvezetőtől tudtuk meg, csakúgy mint azt, hogy a tévének ez a legkedveltebb műsora, amit az is mutat, hogy rendszeresen 3—4 millióan nézik.

Akárhogy is van, a műsor utóbbi 40—50 adása mintha színtelenebb lenne a korábbinál. Amióta Rózsa György és éber társai a telefonbetyárkodás megelőzése végett előbb ellenőrzik a telefonszámokat, eltűnt az élénkség a műsorból. Pedig ki ne emlékezne szívesen azokra a szép időkre, amikor a Kapcsoltam jóvoltából közvetlen kapcsolatba kerülhettünk egy szovjet laktanyával, nem is beszélve azokról a felzörgetett ifjú párokról, akik éppen nem a televízióval akartak játszani. Mindez csupán azért jutott az eszembe, mert a legutóbbi adás ismét visszaadta dolgozó népünk leleményébe vetett hitemet. A műsorvezető egy bizonyos Szombathelyi Györgyi számát tárcsázta, ám először téves volt a hívás, majd utána egy elgyötört férfihang közölte, hogy amit kapcsoltak, az nem Szombathelyi-, hanem Lengyel-lakás. Azóta sem tudom, hogyan sikerült a nézőknek a televízió eszén túljárniuk, de ez mit sem változtat azon a tényen, hogy hosszú idő után ismét átvették a vezetést.

Ezen az emlékezetes estén egyébként senki sem nyert, a legtöbben már a 40 és 80 forintos kérdéseknél búcsúra kényszerültek. Igaz, magára vessen, aki nem ismer fel olyan közhasznú szavakat, mint amilyen az udvaronc, az aprómarha, vagy éppen a jegykendő, aki pedig még soha életében nem látott csókolózó koala medvéket, az jobb, ha ki sem nyitja a tévét. Csupán egyetlen versenyző jutott el odáig, hogy választhatott a műsorvezető bűvös borítékjaiból, de vesztére ő is éppen totószelvényeket nyert.

Minden szempontból olcsó műsor hát a Kapcsoltam, hiszen csak a műsorvezetőt és a telefonszámlát kell fizetni, s mégis rengetegen kísérik figyelemmel az adás legapróbb rezdüléseit is. Társadalmi vita folyik például arról, hogy vajon ki nyomkodja a gondolkodási idő lejártát jelző berregő hangú csengőt? Vannak, akik szerint a szerkezetet maga a műsorvezető kezeli a lábával, mások pedig arra esküsznek, hogy erre már csak azért sem lenne képes, mert közben mosolyognia is kell. Boldog az a nép, amelynek nincsen ennél nagyobb gondja, de azért jó volna, ha egyszer az ilyen fontos, jövőnket érintő kérdésre is választ kaphatnánk.

Föld S. Péter

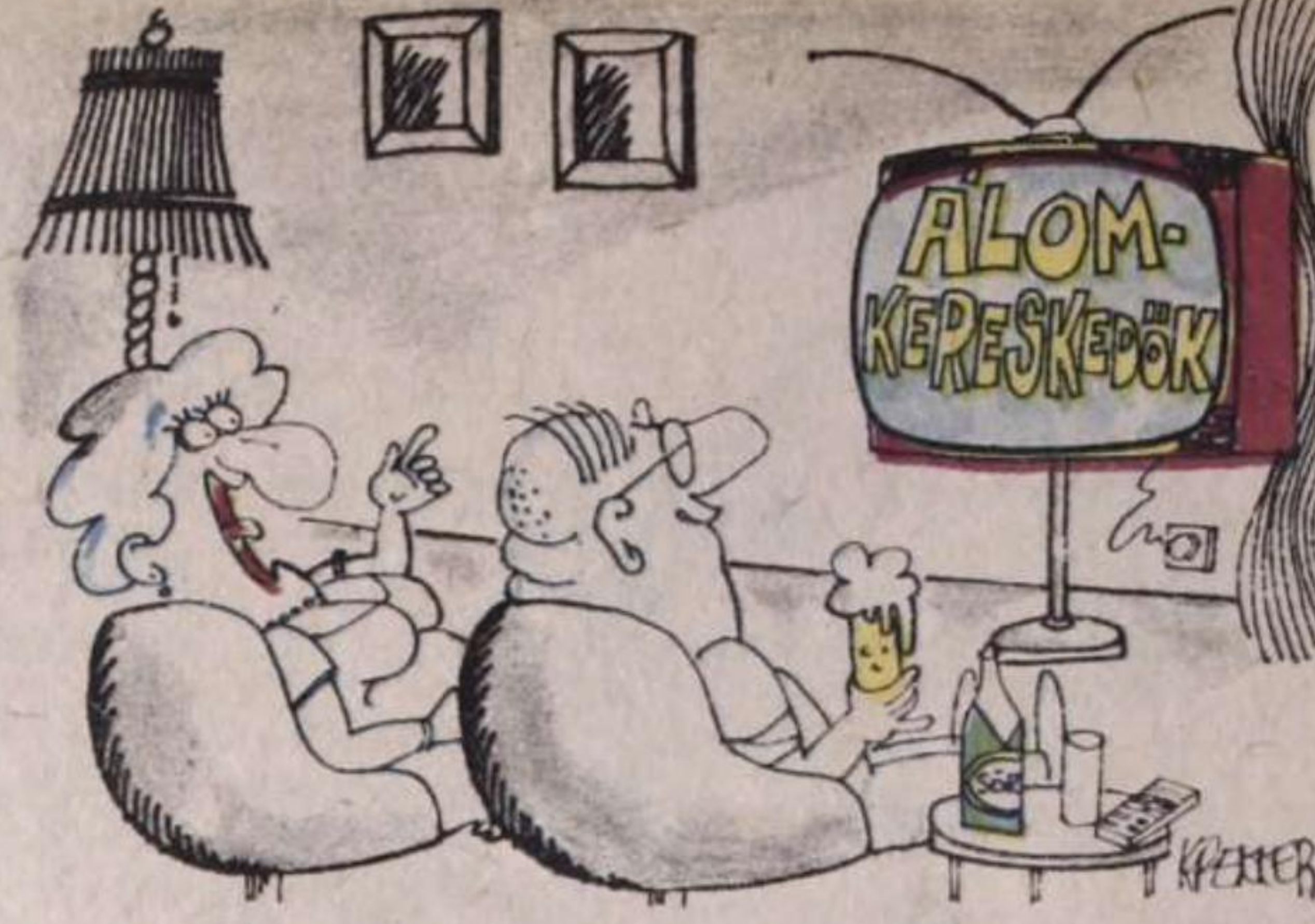

– Szerinted a magyar filmesek megnézték?...

JELENTKEZÉS A „KI MIBEN TUDÓS"-RA

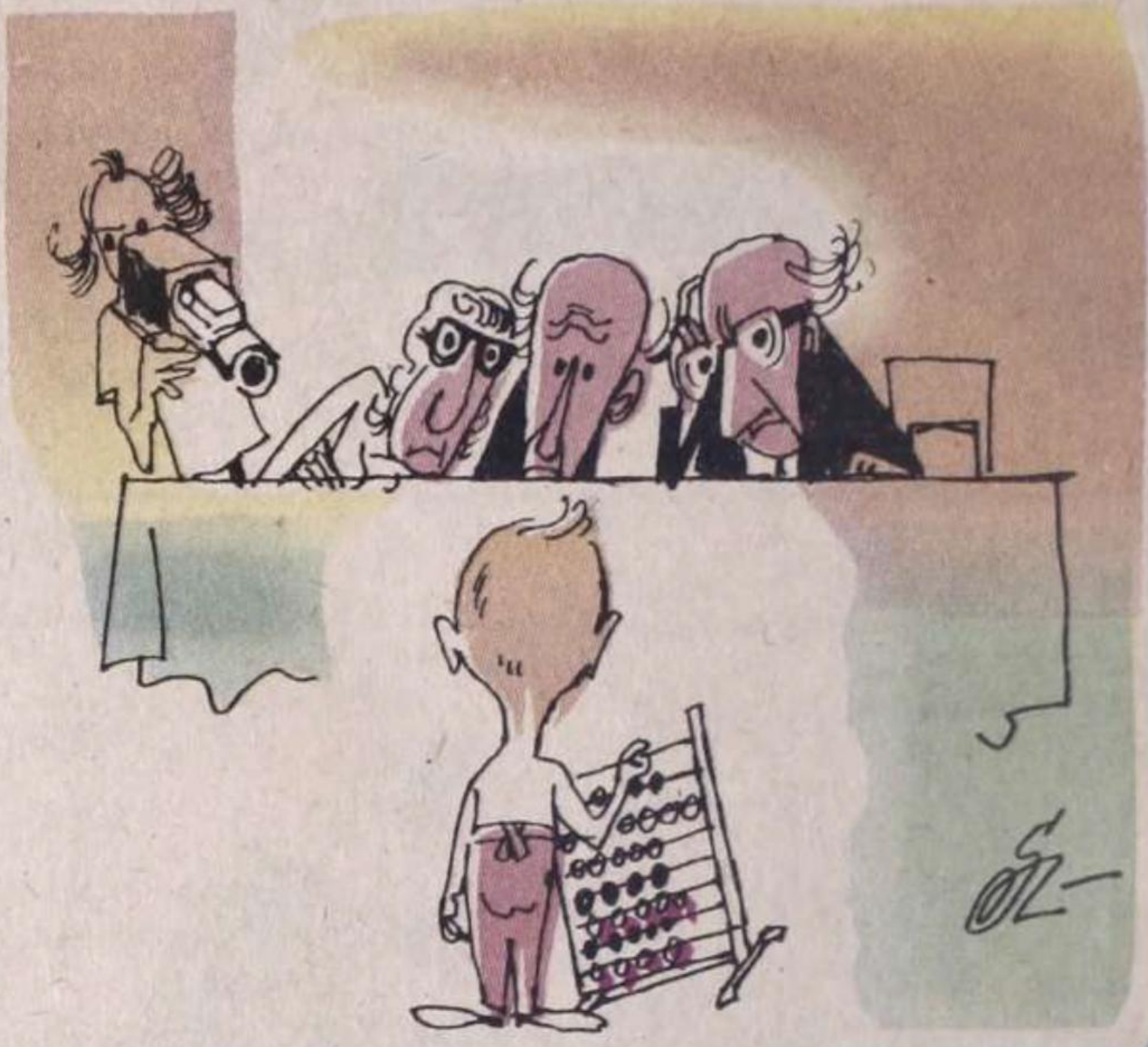

Heti kérdésünk:

Vajon a Habsburg-ház is osztrák hitelből épült?

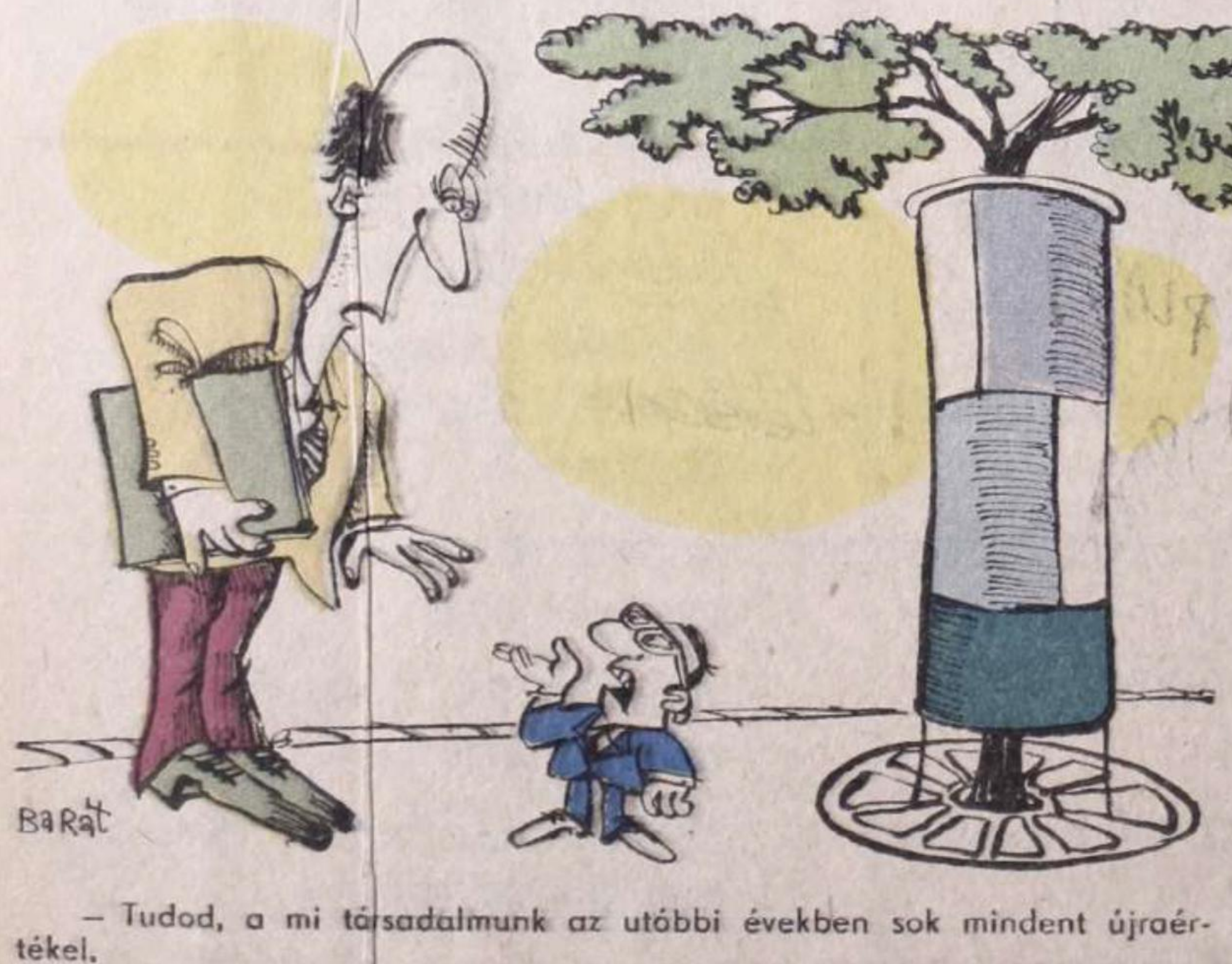

– Tudod, a mi társadalmunk az utóbbi években sok mindent újraértékel.

MAGYAR IDEGENFORGALOM

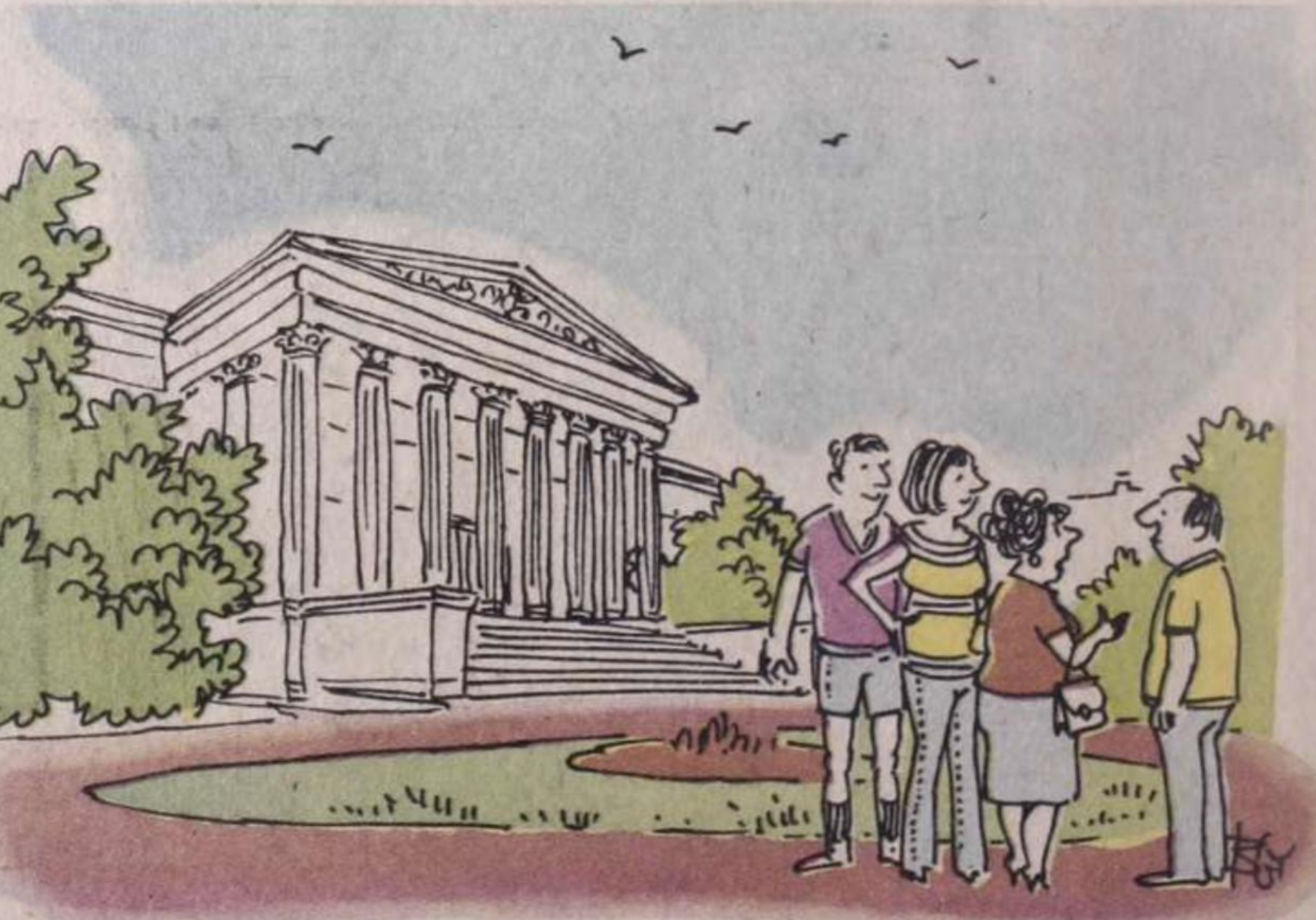

– Ne gyötörjük tovább Kurtot meg Helgát a kultúrával, ha egyszer ők lovagolni jöttek!

BAKI BAKI HÁTÁN

„Párizs azt reméli, hogy nem hagyják lyukakkal a közös mezőgazdasági politikát” — olvasom egy gazdaságpolitikai elemzésben.

Párizs reményei megalapozottnak tetszenek, különös tekintettel arra, hogy a mezőgazdasági politika még a Közös Piacon sem egy darab ementáli.

●

Két egymást követő hét lottószámait vizsgálva, hányszor fordul elő, hogy az előző hét öt száma közül kettőt a következő héten is kihúznak? Erről ad tájékoztatót egy sajtónyilatkozat. „1980-ban a 2. és 3. héten előkerült a 22-es és a 64-es. Azóta ismétlődés most fordult elő először” — olvassuk. Majd a következő bekezdésben meg ezt: „1982-ben a 37. és a 38. héten egyaránt kihúzták a 8-ast és a 9-est.”

Azt mindig is tudtam, hogy a számolni tudó hírlapíró a számolni tudó fehér hollónál is ritkább; ám hogy egy *lottószakember* ne vegye észre, hogy az 1982-es sorszámú esztendő 1980 és 1983 közé esett, az már fölöttébb meglep.

●

Nyomtatott szöveg a *Dorozsmai halpaprikás* címet viselő ételköltemény konzervdobozán: „Minőségét megőrzi: 2 évig.” Odébb: „A gyártás időpontját (év, hónap) a fedőjelölés első sora tartalmazza.” Ezek után lássuk a fedőjelölés első sorát: *„2N4125”*.

Innen kezdve már egyszerű a dolog: a 2N4125-höz hozzátesszük a két évet, s ha még ebből sem tudnók meg, vajon jó-e még az étel, hát felbontjuk a dobozt és beleszagolunk.

●

Egy bűnügyi tudósításból: *„Gyakran haldokló fodrászköltségként* is több száz forintot számoltak el.”

Mi tagadás, egy gyakran haldokló fodrászköltség nekem egy vasat sem érne meg.

●

A Canada Dry nevű *ginger ale*, azaz gyömbérsör a világ legviccesebb itala. Ahhoz képest, hogy Canada, New Yorkban gyártják, s ugyanott árusítják a licencét is. Ahhoz képest, hogy Dry, vagyis száraz, egyike a legédesebb üdítőknek. És ahhoz képest, hogy ale, egy csöpp alkohol nem sok, annyi sincs benne.

Ezek után nekem már a *ginger* is gyanús. Lehet, hogy nem is gyömbérből készül?

●

Egy kereskedelmi szakember tévényilatkozatából: *„Nagyon tisztelni kell az időseket, mert ők más kereskedelmi formákhoz voltak szokva.”*

Lélekbe markoló indoklás. Sajnálhatjuk, hogy annak idején nem ez került a kőtáblára.

●

Makádó — mondja tucatszorra is a sportriporter, a Machado nevű kubai gerelyhajítónőről szólván. *Mahádó* — mondja viszontag a társa.

Az állás kettejük közt: egy-egy. A Machado név helyes kiejtése ugyanis: *macsádó.*

Timár György

SZILÁGYI GYÖRGY:

CSUPAJÓ!

Kivirágzott kapcsolatunk
fűvel-fával, fél világgal,
úgy virágba borultunk, hogy
tele lesz a tél virággal . . .

Jóban vagyunk, jaj, de jóban,
kis népekkel, nagy népekkel,
térdig járunk a jóságban,
egyelőre kis léptekkel . . .

Szeretném én látni, kérem,
kivel nem vagyunk mi jóba'?!
Furcsa, de még egymással is
jóban vagyunk hébe-hóba . . .

Nő az igény a jó iránt,
nálunk most a jóból hossz van,
mintha nem is lettünk volna
senkivel se soha rosszban . . .

Jóban van az egész ország,
atya, fiú, sógor, koma,
gazdasági életünkben
van is ennek jócskán nyoma . . .

Nincsen többé falu rossza,
mindennek a javát, (jóját)
tartjuk számon, mivel a jó
jobb a rossznál, a nemjóját!

A jóság az élet sója,
a férfiak ezért sózzák
a nőket, mert aki nem sóz',
azt sótlanul kigolyózzák . . .

Nincs kivetnivaló semmi
eme magyar sajátságban,
Petőfi is megmondta már:
„élj a tyúkkal barátságban” . . .

Jó vagy nálam! – szól a bakfis
fiújának, a „jó fej”-nek,
bőg a tehén a téeszben:
több a tejem, ha jó' fejnek . . .!

Rém jó, hogy a baltás rémmel
Szabó László, mint egy galamb,
úgy turbékol a Kék Fényben,
s messze megkondul egy harang . . .

Sok közöttünk a „jópipa”,
„jómadár” meg a „jó firma”,
az meg külön irtó jó, hogy
minden író csak jót ír ma . . .

Rossz a nemzetközi helyzet?,
a jó tézis el nem avul:
valóban rossz, de míg romlik,
azalatt is folyton javul . . .

„Haláljó” nő Smonca Manci,
a szerelem nála hóbort,
aki férfi elmegy tőle,
mind azt mondja: jaj, de jó volt . . .!

Rosszban voltam Braunoviccsal,
ma már tudom, hogy jó lélek;
jó, mert nem vert agyon, így hát
jóságán múlt az, hogy élek . . .

„Nincsen annyi tengercsillag”
a kémholdas magyar égen,
ahányszor jobb nálunk minden,
(még a rossz is jobb) mint régen . . .

Hogy a helyzet jobb, azt többen
félreértve verik dobra,
valóban jobb, de attól még
nem törekszünk (balról) jobbra!

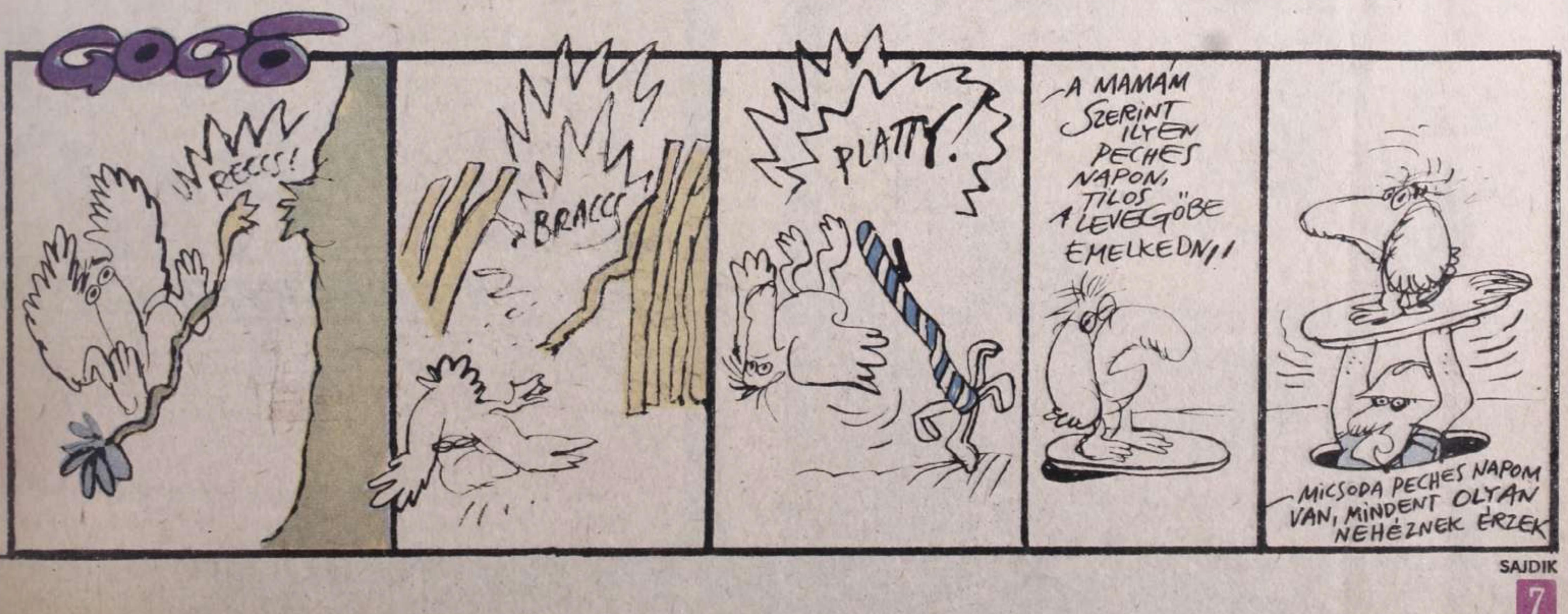
GOGÓ
RECCS!
BRACCS
PLATTY!
– A MAMÁM SZERINT ILYEN PECHES NAPON, TILOS A LEVEGŐBE EMELKEDNI!
– MICSODA PECHES NAPOM VAN, MINDENT OLYAN NEHÉZNEK ÉRZEK

SAJDIK

Mindennapi kenyerünk

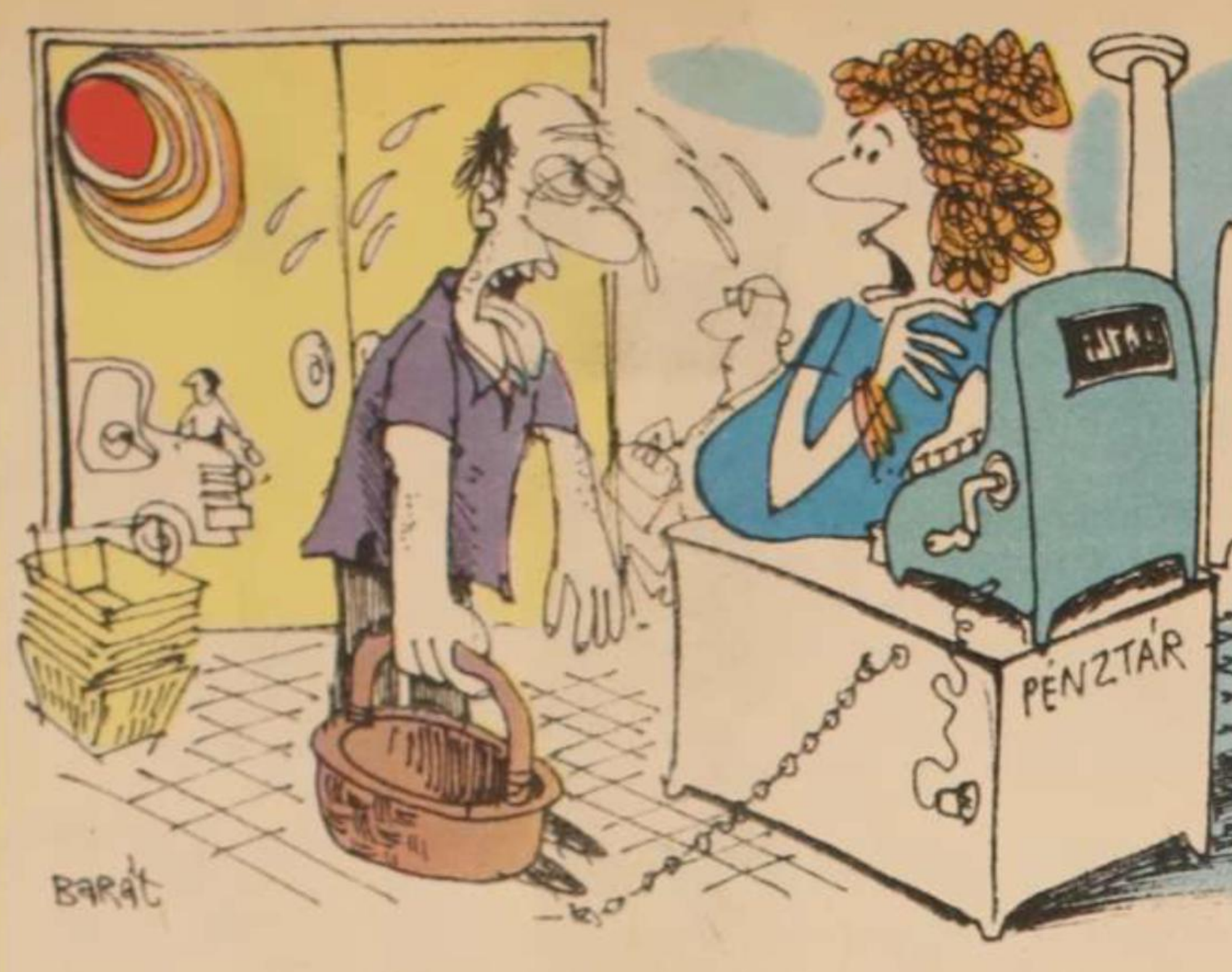

– Sör van?

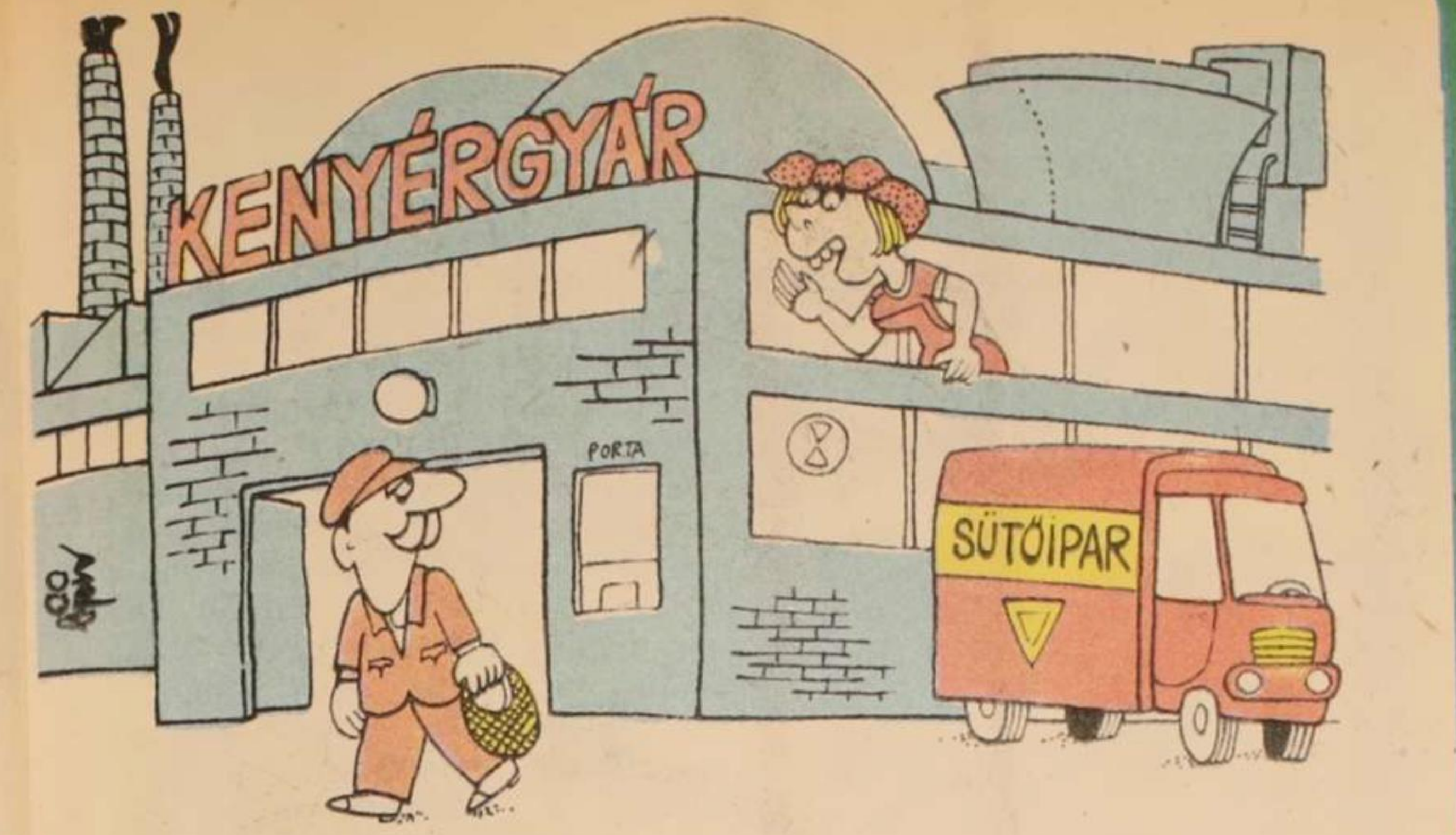

– Jani bácsi! Nem venne nekem is egy kiló házikenyeret abban a maszek pékségben?

MAI IMÁDSÁG

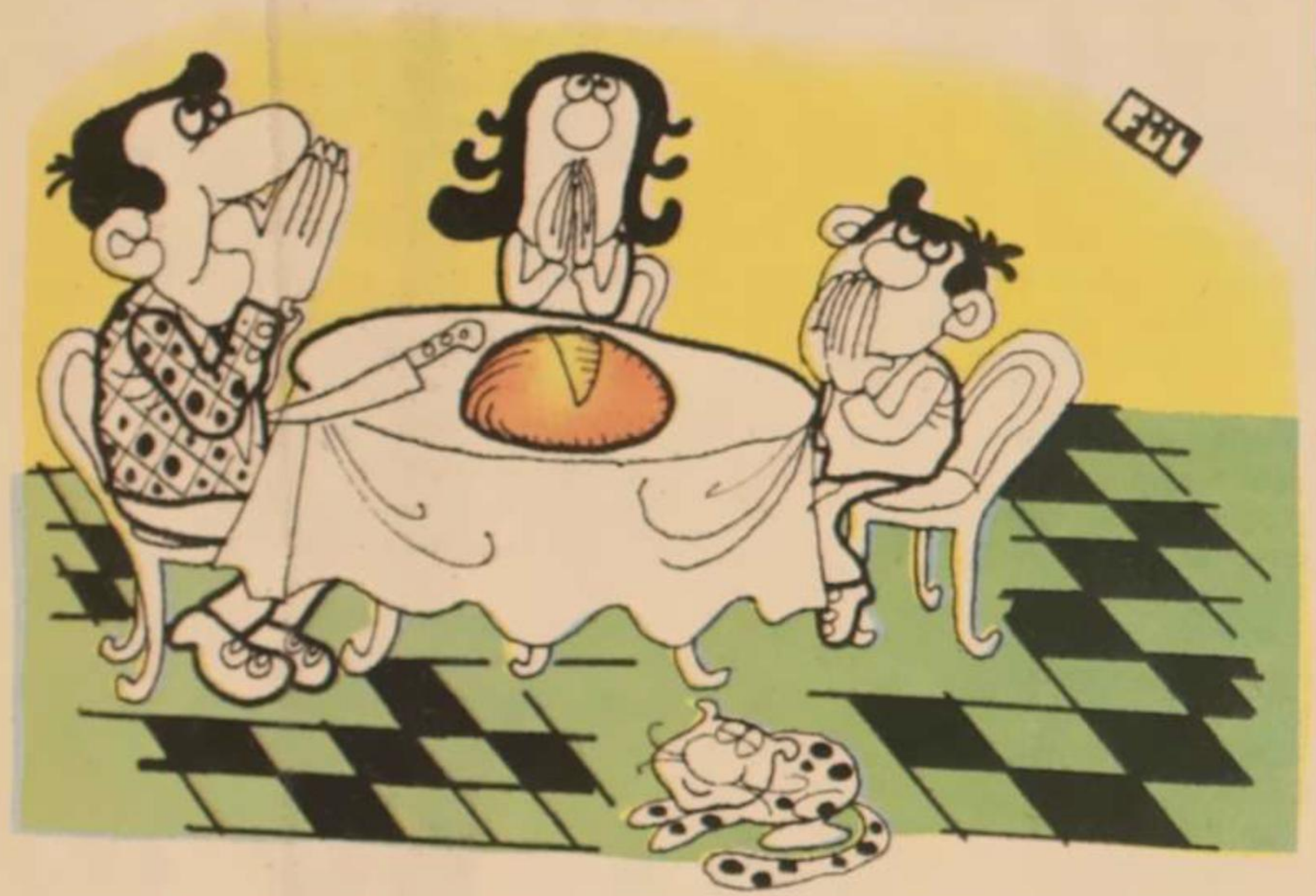

– A mi mindennapi maszeksütésű kenyerünket add meg nékünk!

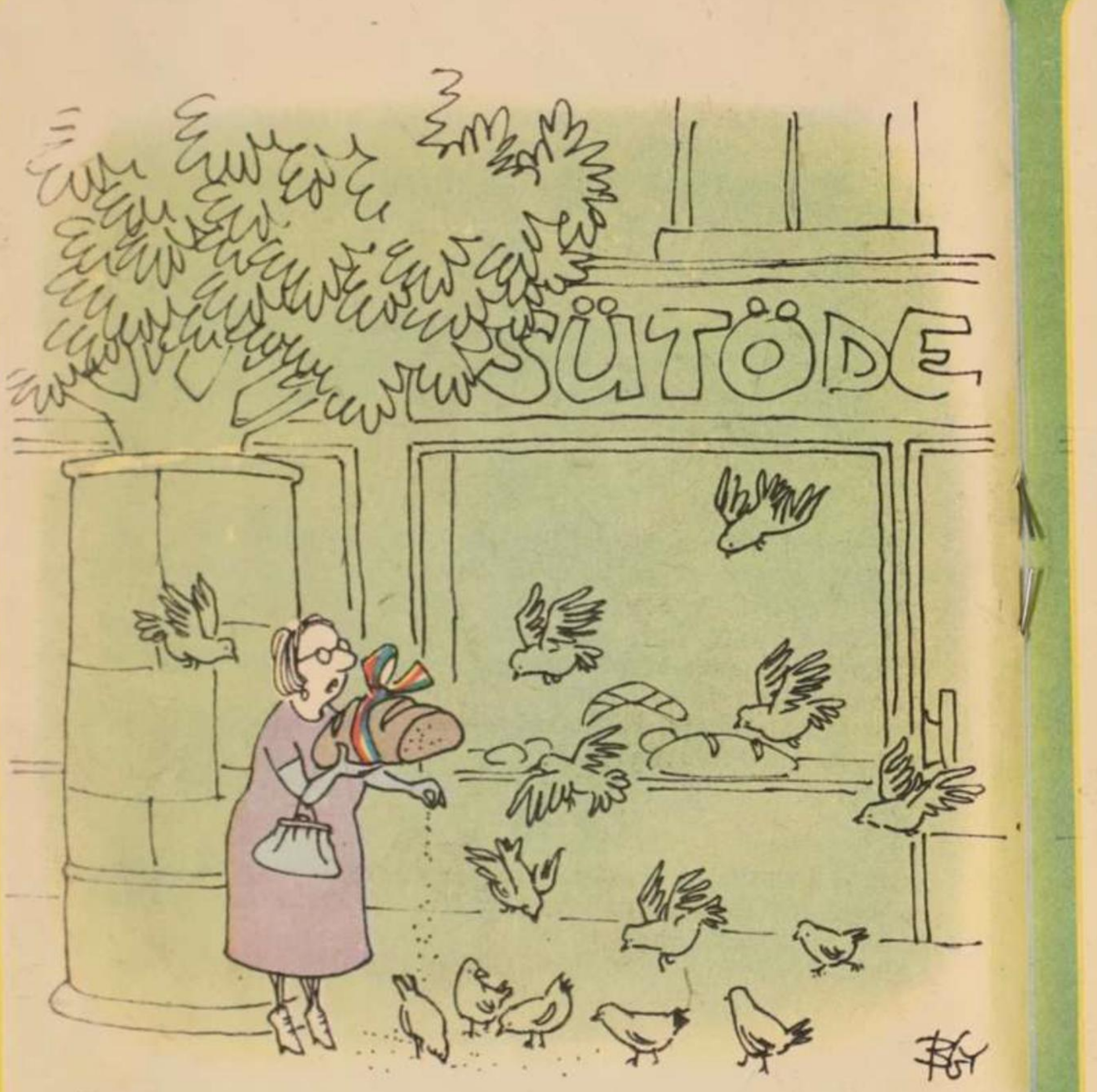

– De aztán ezentúl nem szabad lecsinálnotok a nagyjaink szobrát!

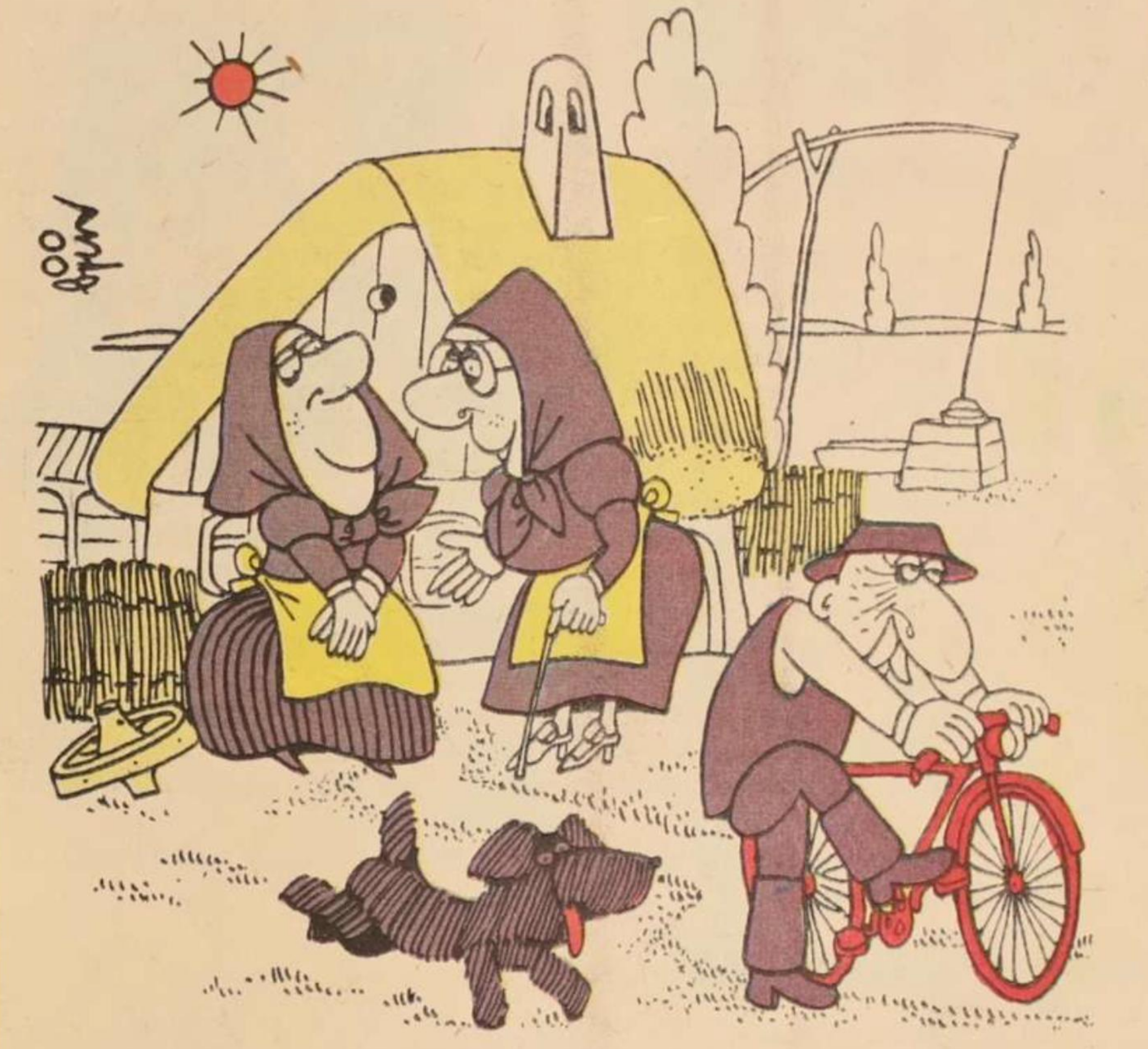

– Az apjukom nyolcvan éves, de még mindig napi húsz kilométert biciklizik kenyérért...

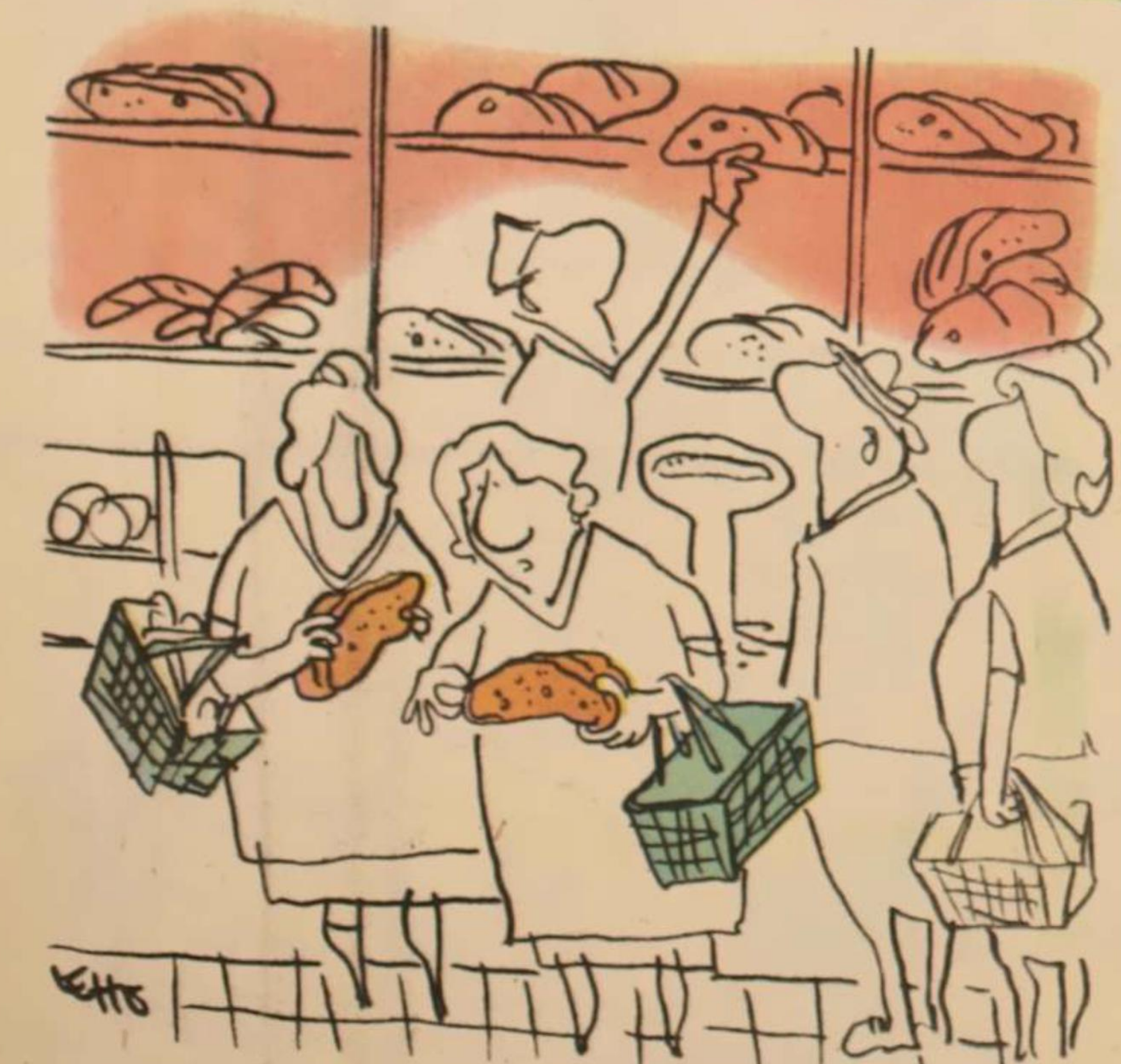

– Néha a kísértésbe visznek, hogy megpróbáljak inkább otthon sütni kenyeret.

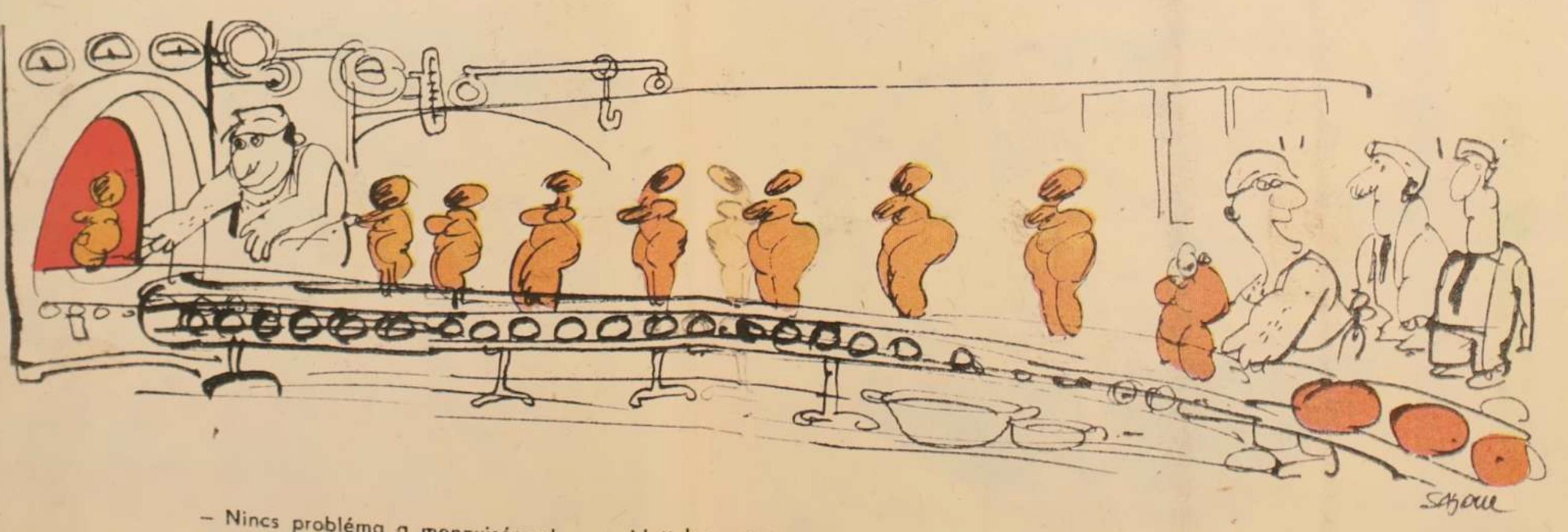

– Nincs probléma a mennyiséggel, megoldottuk a minőséget is, most már rátérhetünk a művészi kivitelre...

AZ EGYENES ÚT

A mindennapi kenyeret legokosabb egyenes úton megkeresni.

A mindennapi kalácsot görbén is lehet, de akkor az a görbe legyen nagyon görbe.

A rézmázi Tyukodi pajtás SE elnöke felhívja a lacafaci Csinom Palkó TK elnökét.

— Idehallgass, ha vasárnap ki tudnátok kapni tőlünk, az nekünk mindent megérne.

— Mennyi az a minden?

— Negyvenezer.

— Minden esetre küldd el a dohányt, bár természetesen szó sem lehet a dologról. Pénzért vereséget szenvedni súlyos sportszerűtlenség. Viszont győzelmi prémiumot kitűzni teljesen helyénvaló. Így sokat megadnék, ha vasárnap a ti csapatotok nyerne.

— Mennyi az a sok?

— Húszezer.

— Helyes, akkor küldöm az emberemet az aktatáskával.

— Oké, küldöm én is az emberemet az aktatáskával.

— A szokott helyen.

— A szokott időben.

— Hihihi.

— Hahaha.

A történet itt véget is érne, csakhogy a mi hasábjainkon a jó mindig diadalmaskodik s a rossz bömbölve zuhan a posványba. Mit csináljunk, mi már csak ilyen lap vagyunk.

Tehát a beszélgetést kihallgatta a Tyukodi pajtás SE kis titkárnője és méltó haragra gyúlt, mert ő is totózott és neki az lett volna jó, ha mind a két csapat győz. Felhívta tehát a megyei sportfelügyelőséget.

— A dohányt a hetipiacon adja át a kántortanítónk. Könnyen meg lehet ismerni, mert középtermetű, szőke és oldalt van neki egy aranyfoga. A nyomravezetőnek járó jutalékért majd bemegyek.

De kihallgatta a beszélgetést a Csinom Palkó TK kis titkárnője is, az ő szívében is nemes düh gerjedt, mert szintén totózott és neki az lett volna a jó, ha mind a két csapat kikap. Felhívta hát a megyei sportfelügyelőséget.

— A lóvét a hetipiacon adja át az önkéntes tűzoltónk. Civilben jár, de ez nem gond, mert gyerekjáték felismerni. Olyan félmagas, fekete s az orra alatt keresztben egy bajusz található. Az információs tíz százalékért majd jelentkezem.

A hetipiacon szakadt az eső. A megyei sportfelügyelőség embere kapott egy súlyos náthát és körülbelül háromszáz még súlyosabb pofont.

A hetipiac ugyanis tele volt egyrészt középtermetű szőkékkel, másrészt félmagas feketékkel, akik közül igen sokan oldalt aranyfogat, vagy keresztben bajuszt viseltek. A tetejébe túlnyomó többségük pénzt adott át egymásnak, mert egy hetipiacon nem csak bajnoki mérkőzést lehet vásárolni, hanem lovat is.

A megyei sportfelügyelőség embere nedves harisnya módjára zuhant a hivatal egérszagú mélyére. Az orra kürtőskalácshoz hasonlított. Részint a náthától, részint a háromszáz pofontól. A két kis titkárnő már a sutban reszelte a körmét, informátori jutalékok előérzetében sunyogva.

— Sikerült — szivárogtatta ki a megyei sportfelügyelőség embere, leginkább az orrán keresztül. — A delikvensek máris útban vannak a kerületi kapitányság illetékes áristoma felé. Lefüleltem a bitangokat.

— Nagy kunszt — mondta a két kis titkárnő a reszelő mellől. — Hiszen precíz személyleírást adtunk.

— Eegen — bugyborékolta a megyei sportfelügyelőség embere, nem csak az esővíztől hűvösen. — Minden esetre sokat segített volna, ha azt is eláruljátok, hogy a kántortanító a kilencedik hónapban van, az önkéntes tűzoltó pedig néger.

Mert a mindennapi kenyérért folyó küzdelemben még a leggörbébb út sem lehet elég egyenes.

Peterdi Pál

Márka-mezben a fradisták:

Végre nekünk is van kupakcsapatunk!

Csak úgy firkálgatok

TEJ-SZÍN

Hazavittem egy zacskós tejet, kiöntöttem a kannába, savanyú volt. Másnap hazavittem egy zacskós tejet, kiöntöttem a kannába, büdös volt. Csak velem történhet ilyesmi, csak én vagyok ilyen peches, ilyen hülye, csak én nem nézem meg a dátumjelzést, ami rajta van a zacskón, rajta kell lenni, így szól a rendelet, ezt állítja a tejipar, de én vaksi vagyok, nem találom, nem bírom elolvasni, olvasószemüveg nélkül járok vásárolni, elég helytelen...

Egyik nap a rádióban felfigyeltem egy riportra. Kiderült, hogy más is kapott romlott tejet, más se látja a napjelzést, ami pedig azért volna fontos, mert úgymond „sokan szeretik az előző napról megmaradt tejeszacskókat az aznapihoz keverni". Ehhez gyorsan hozzátették, hogy egyébként mindegy, mert a tej úgy kezdi karrierjét, hogy éjjel kettőtől reggel hatig amúgy is a boltok ajtajában hever, kitéve hőnek, napnak, részegeknek, kutyáknak... Persze, még így is lehet némi különbség aközött, hogy aznap rongálódott, vagy már előző nap óta romló tejet veszem. Marad tehát a vevők feladata, tessék ott az üzletben elolvasni az alig elolvashatót.

Volna egy tiszteletteljes javaslatom. Ne kelljen láthatatlan jelzéseket bogarásznunk. Legyen minden napnak színe. Vagyis hétfőn minden tejtermék csomagolásán legyen egy jól látható piros csík. Kedden egy zöld. Szerdán egy barna. Csütörtökön kék. Pénteken fekete. Szombaton lila. Vasárnap rózsaszín. Vagy amit akartok. De mindig, minden hétfőn ugyanaz, minden kedden ugyanaz. Ha dolgozó népünk meg tudta tanulni az irányítószámokat, meg tudja jegyezni a napok színeit is. És akkor nincs mese. Nem lehet keddi zöldet becsempészni a szerdai barnák közé. És az a néhány színvak kedves vevő majd megkérdezi a másik kedves vevőt. Itt nem lehet kifogás, hogy a nyomda nem szállít színes jelzésű zacskót. Itt nem lehet kifogás, hogy a töltőgép mellett álló dolgozó színvak. Itt csak egyetlenegy érv lehet a színnel jelzett tej, túró, joghurt, vaj, krémsajt, joghurthab csomagolása ellen: ha az ipar és a kereskedelem nem is *akarja*, hogy a vevő meg tudja különböztetni a szerdát a csütörtöktől. Akkor bocsánat, akkor nem javasoltam semmit.

KIS FALANSZTER

Valahol én ezt már olvastam, valahol én ezt már láttam. Persze, Madách Imre bácsinál. A minifalansztert. Ezt a kis játszóteret. Amit nyilván a jószándék alkotott (amely jószándékról tudjuk, hogy a pokolba vezető út is azzal van kikövezve). Ez a játszótér a főváros egyik legszomorúbb, legsivárabb kerületében, a hetedik kerület fullasztó, szürke bérházai között, egy foghíjon, a Rózsa utcában van. Maga az ötlet kedves, szép, szeretetvezérelte, hogy nem építettek szűk, levegőtlen bérházat ezen a házhelyen is, hanem meghagyták gyerekjátszótérnek. Atyám, de milyennek. Szürke padok, szürke homok, szürke, szürke, iszony-szürke betonlap, a szélén néhány fuldokló, fának, bokornak indult, elsatnyult valami. És a beton fölött, a tűzfalak között, a vigasztalan szürke tér oldalán néhány hinta. Aki itt elesik, kezét, lábát, nyakát töri, koponyáját beveri (lásd, olvasd a gyermekbalesetek játszótéri statisztikáját), az a gyerek, aki itt gubbaszt, vagy hintázik, csak öreg-szürkét lát, reménytelen-szürkét lát. Egy kis füvet, az ég nevére, egy tenyérnyi füvet! Szívnek, szemnek, lepottyanó gyereknek!

Kéremszépen, aki ezt a játszóteret alkotta, „üzemelteti", kiféle, miféle? Van gyereke? Unokája? Embersége?

MENETREND

A hetes busz megállójában állunk. Elment négy piros hetes, elment egy hetvennyolcas, aztán sokáig semmi. És a fekete hetes még mindig nem jön.

— Ettől egyszer be fogok dilizni — mondom a férjemnek. — Egy busznak van útvonala, menetideje, akkor miért nincs menetrendje? Mi az, hogy követési távolság max. két perc, min. 10 perc?

— Türelmetlen vagy, igazságtalan vagy, légy belátással — mondja férjem. — Nem értem, hogy miért veszíted el mindig a józanságodat és a humorodat, amikor a hetesre várunk.

— Mert miért nincs menetrendje? Miért nem tudhatom...

— Gyerekség. Egy ilyen forgalmas városban, rengeteg megállónál nem lehet kiszámítani. Piros lámpát kap, több a felszálló...

— Emlékszel? Emlékszel? Veronában, a város közepén, az Arénánál pontos menetrend szerint...

— Verona kisváros. Ott esetleg...

Erre már dühbe jövök. Most még azt is hallani fogom, hogy Olaszországban a busz nagyon drága, kevesen utaznak. (Nem igaz, nem igaz, Verona idegenforgalmi központ, százmillió utas van. Ne gyere nekem ilyen érvekkel, még mondd hozzá, hogy Amerikában verik a négereket.) De férjem nem szól. A tekintete: Veled nem lehet vitatkozni.

Nemrég a gyönyörű Opatijában jártunk. A pálmafasor tengerparti sétányon autóbuszmegállók vannak. A 32-es busszal például be lehet menni Rijekába, vagy Lovranába. Rijeka az egyik végállomás, Lovrana a másik. Rijeka Jugoszlávia legnagyobb tengeri kikötője. A forgalma óriási. A 32-es busz végállomása a kikötőn túl, a Beogradska Trg-en van. A másik végállomás a bűbájos Lovrana túlsó végén, a strandnál. A 32-es útvonala jó húsz kilométer. Megállója rengeteg. Millió fel-leszálló. Gyerekek, öregek, csomagok, strandolók. Megállója van még a városi kórháznál is. Szállodáknál. Vásárcsarnoknál. És ennek a busznak igenis van menetrendje. Minden megállóban ott a kifüggesztett menetrendje. És a busz mindig, minden megállóban másodperc pontosan ott van, ahol lennie kell. Órát lehetne igazítani hozzá. A déli harangszót lehetne hozzáigazítani. A tokiói Álom Expressz-t lehetne hozzáigazítani. Nem tudom, hogyan csinálják. Káprázatos.

Felszálltunk az opatijai nagy strand előtt a 12.25-re ígért és pontosan 12.25-kor érkezett buszra. Sokatmondóan a karórámra néztem. Azután férjemre. És szelíden azt mondtam:

— Budapestnek felülmúlhatatlanul jó a kommunális közlekedési hálózata. És talán sehol a világon nem olyan olcsó.

Nagylelkű győztes voltam.

Fehér Klára

ÖSSZEKOCCANÁS

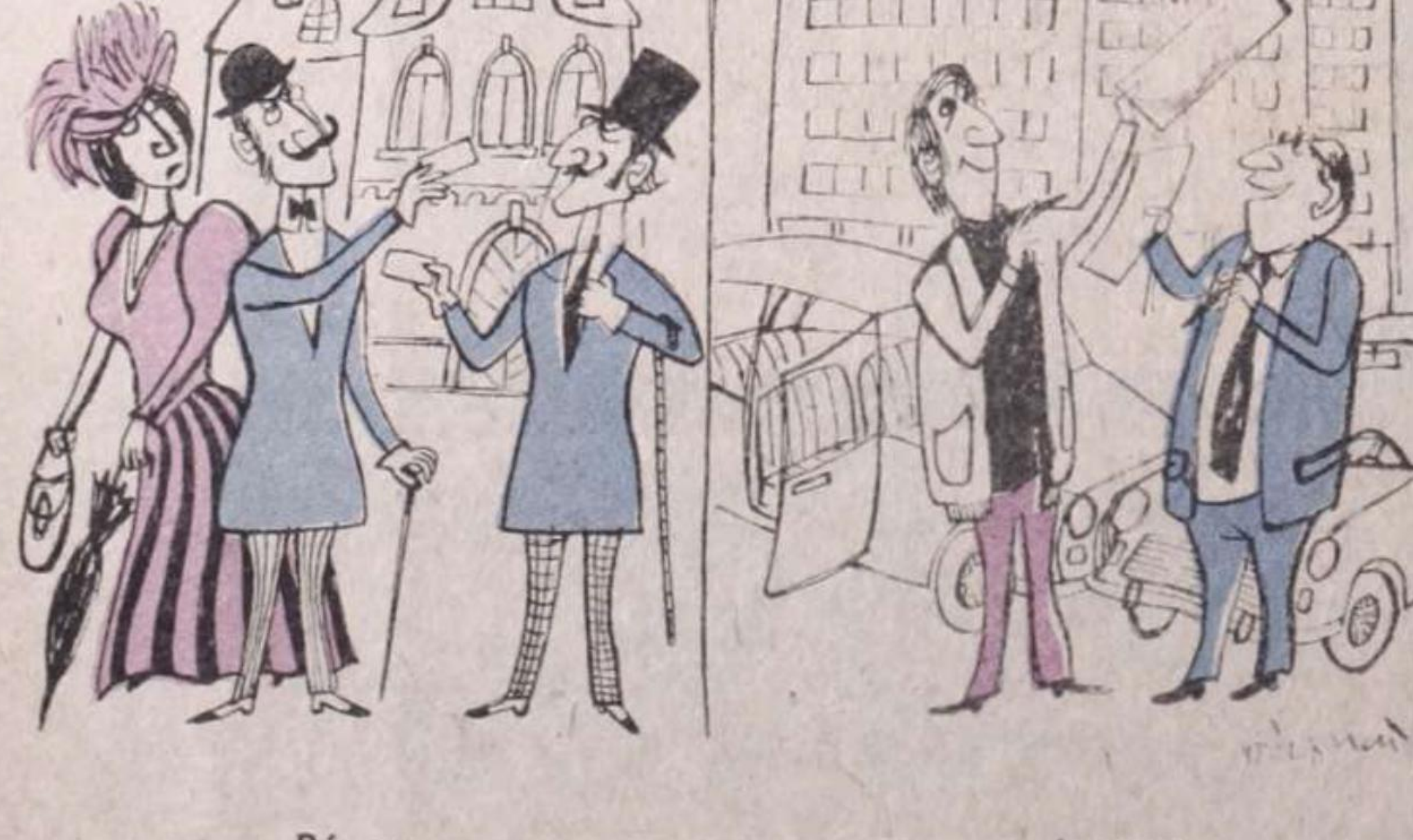

Régen ... és most

A POKOLBAN

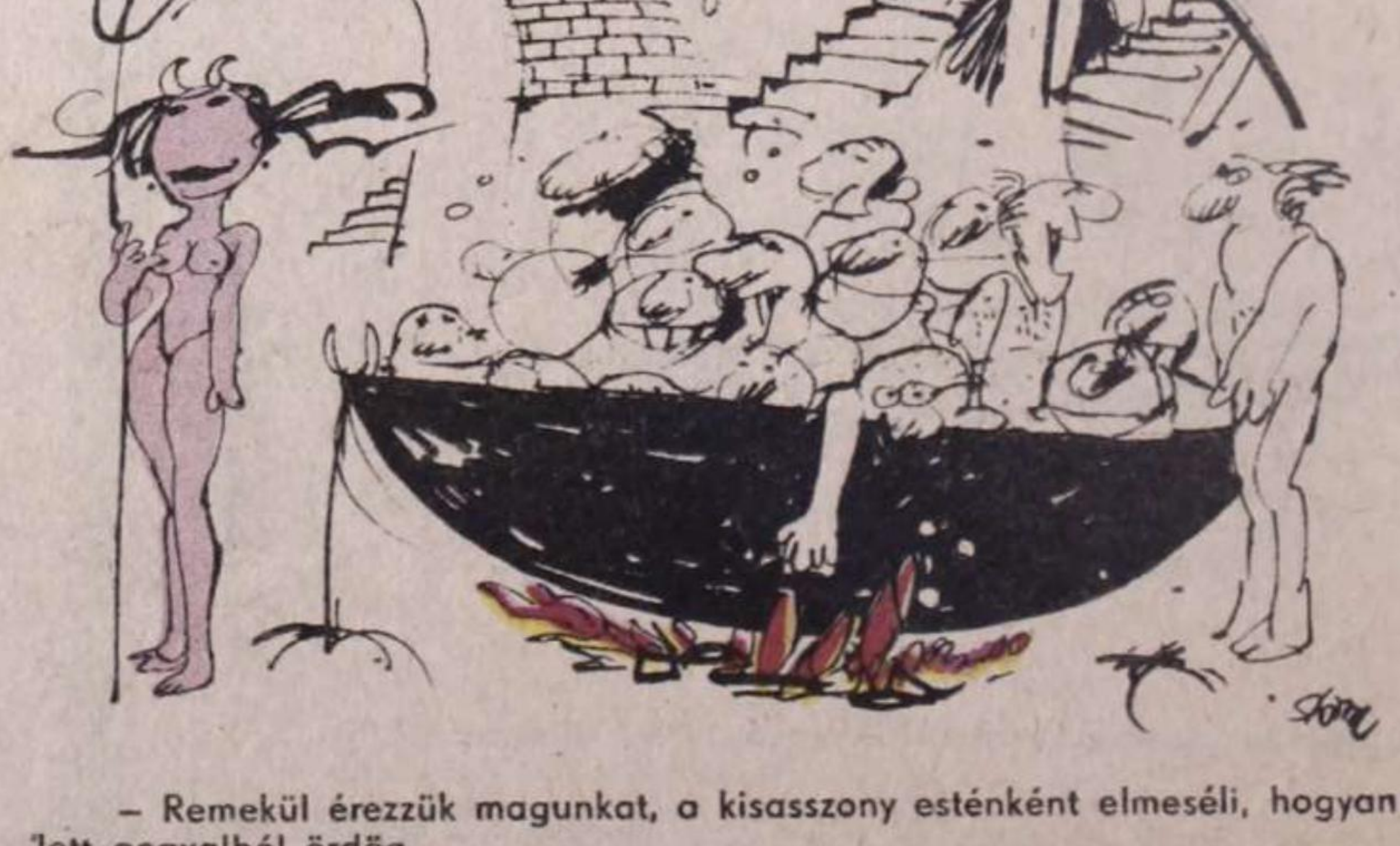

– Remekül érezzük magunkat, a kisasszony esténként elmeséli, hogyan lett angyalból ördög.

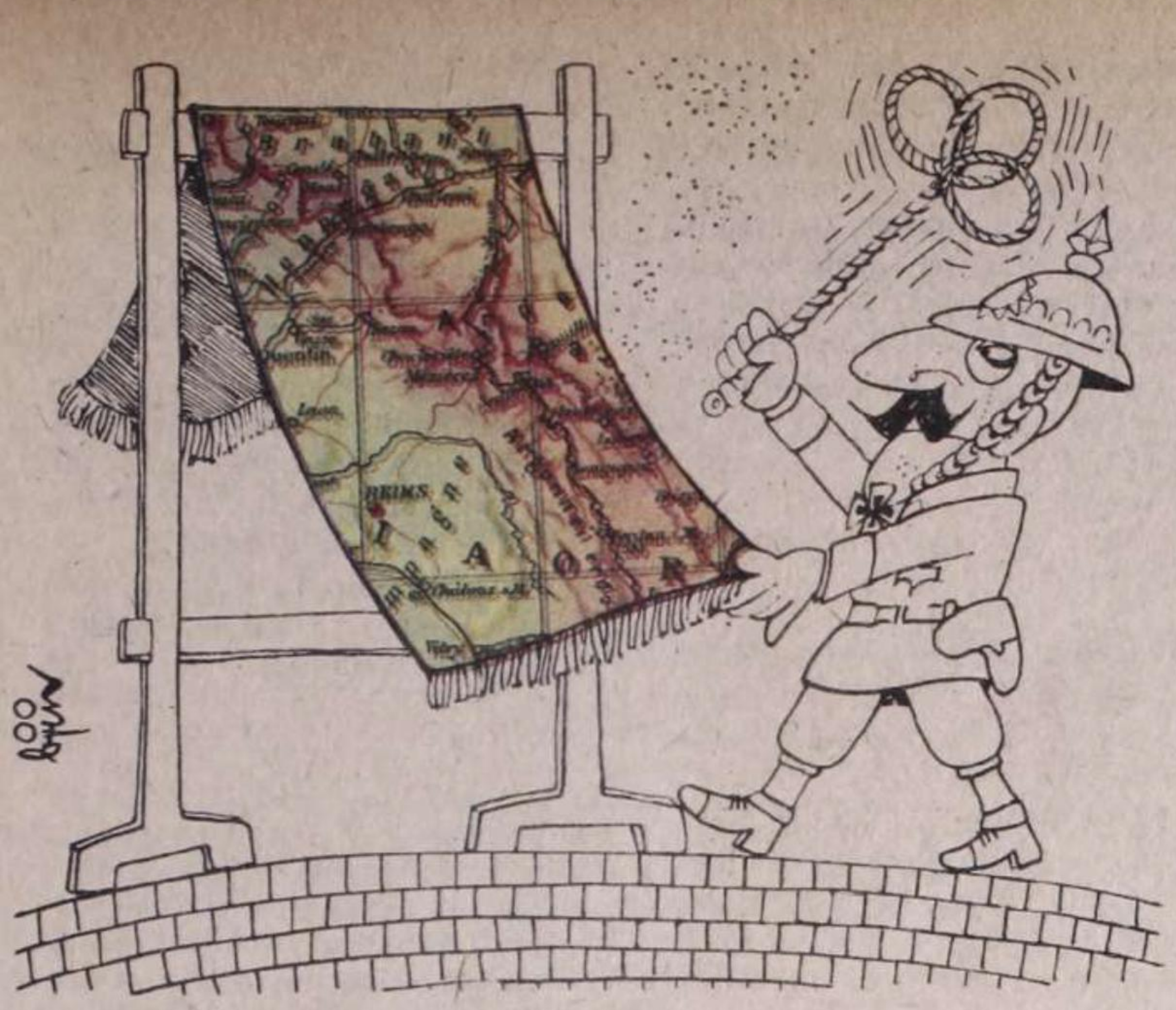

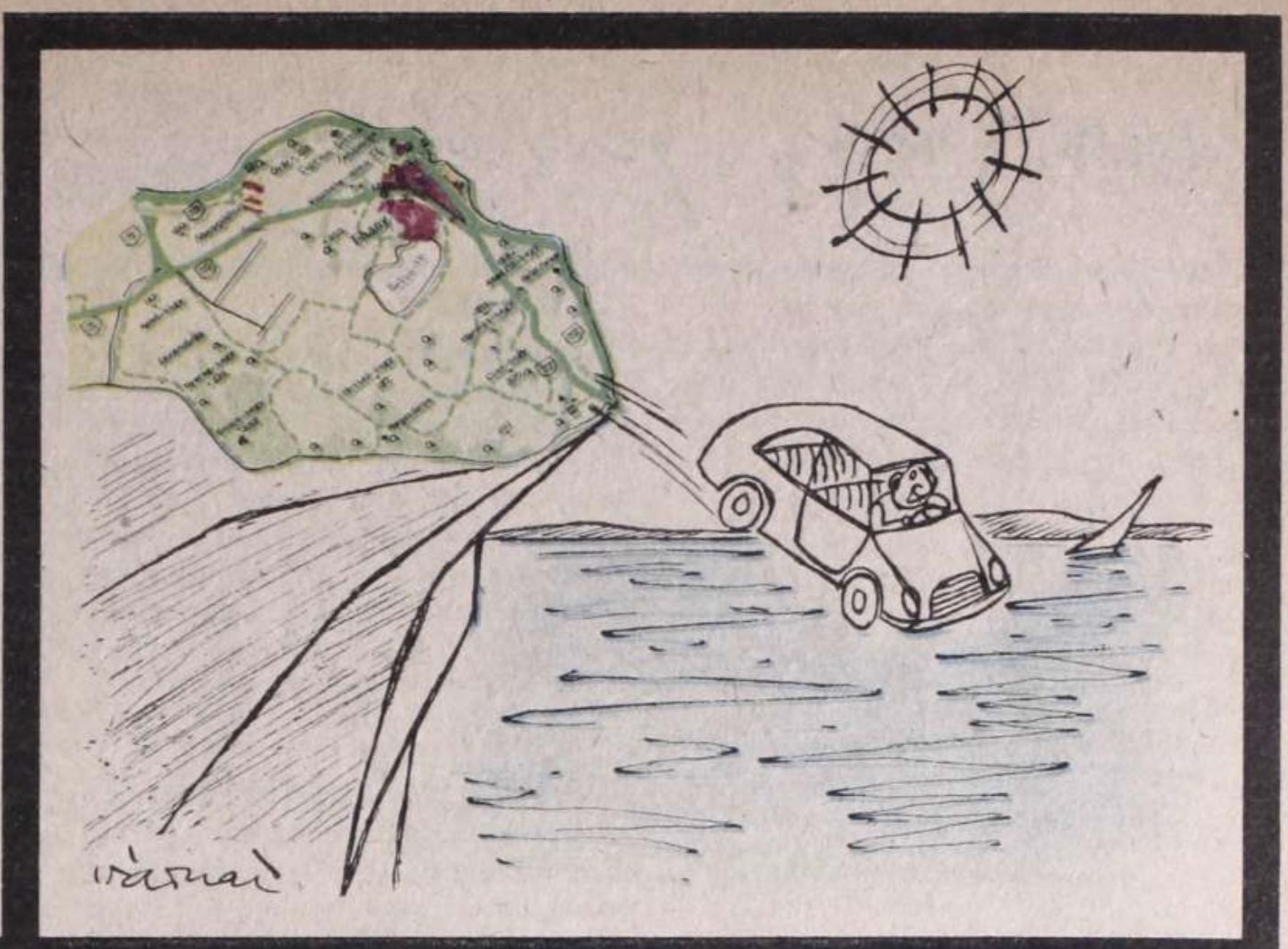

KARTO-GRAFIKA

BALÁZS-PIRI,
VÁRNAI,
LEHOCZKI,
HEGEDŰS,
FÜLÖP

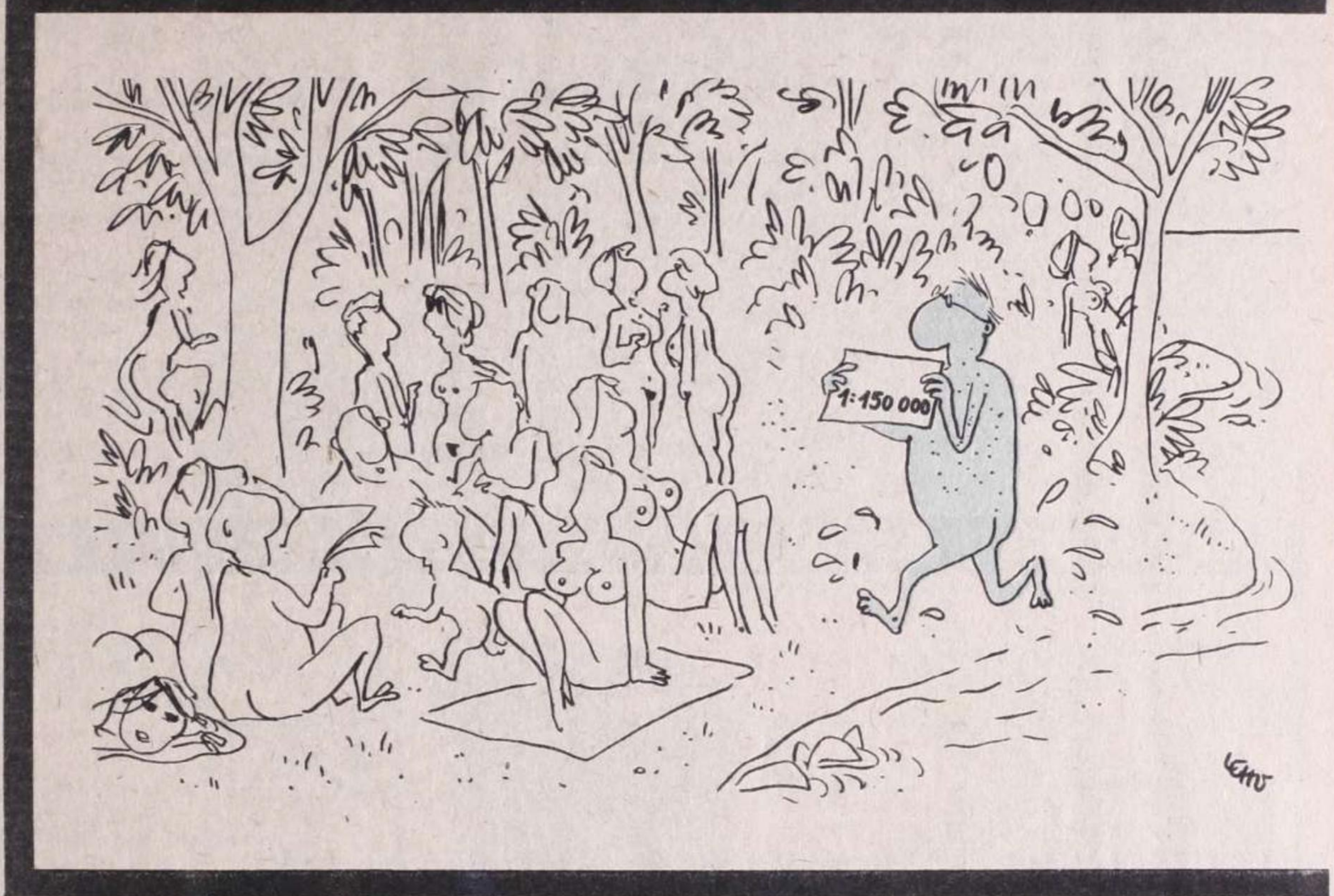
1:150 000
Leho

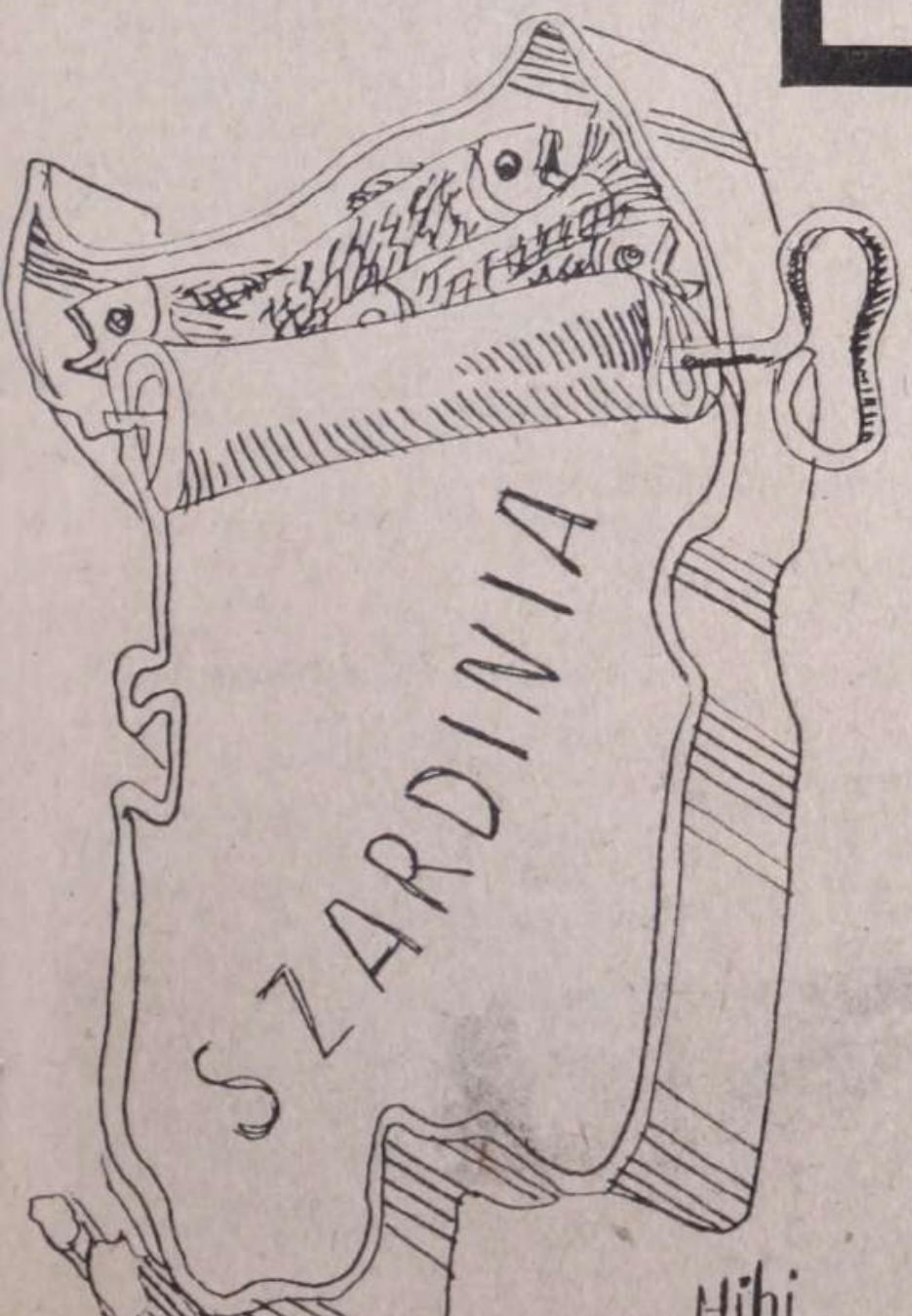
SZARDINIA
Hihi

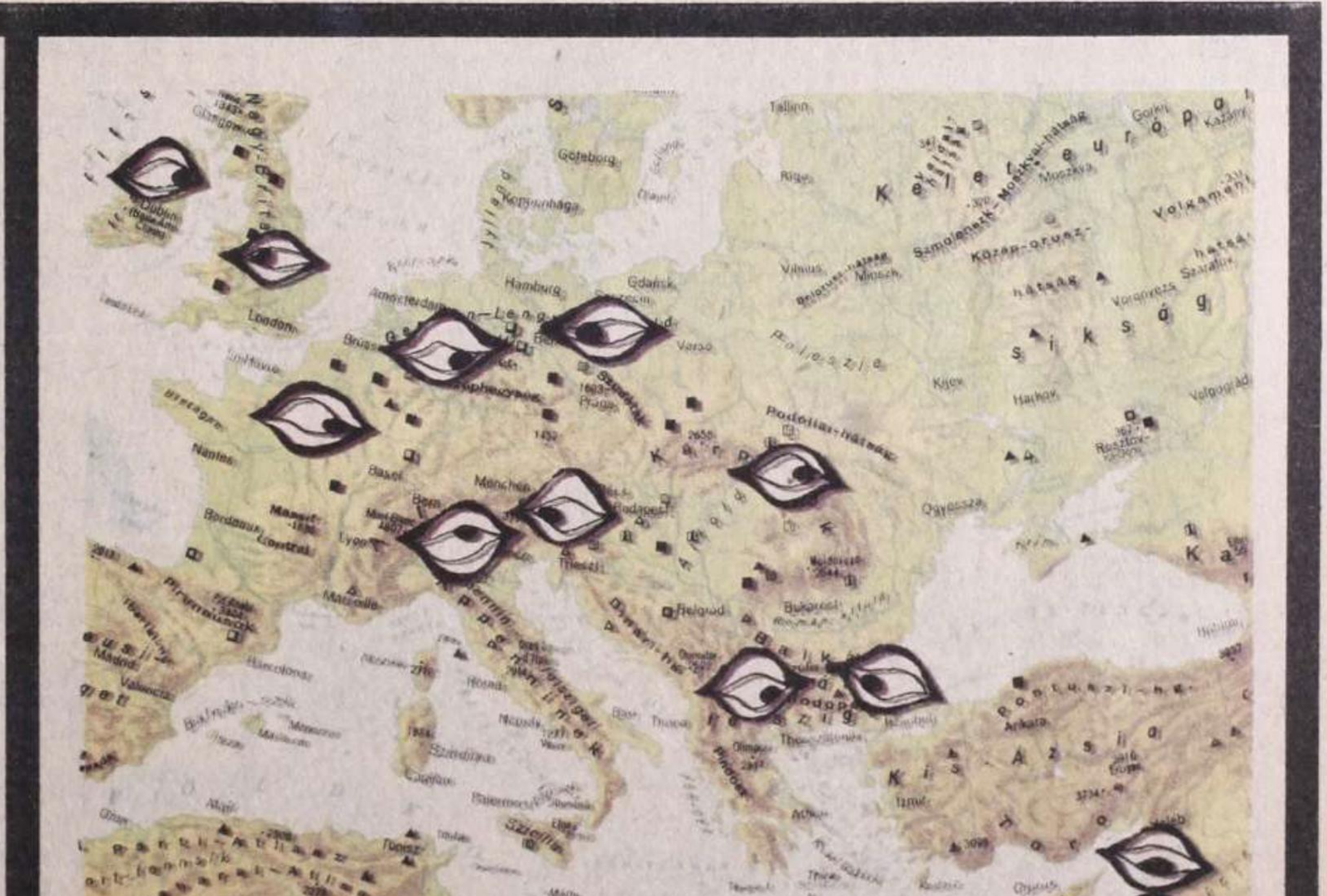
ÓPA
TA ÉS VIZEI
Tallinn
Göteborg
Koppenhága
Hamburg
Gdańsk
London
Varsó
Kijev
Moszkva
Volgográd
Budapest
Belgrád
Ankara
Jeruzsálem
Barcelona
Madrid

LUDAS MATYI AZT ÜZENI...

Gombás Margit, szentesi olvasónk érdekes kérdést vet fel: vajon *csökkenne-e a bűnesetek száma, ha jegyre árusítanánk az alkoholt?*

Meg kéne próbálkozni vele. Alkoholt csakis jegyre lehetne vásárolni, jegyhez viszont csakis alkoholért jutna a fogyasztó. Mondjuk valaki bead egy liter bort és ennek fejében jegyet kap, amelyre szabadon vásárolhat egy fél liter bort. Ezzel az őrülettel hamarosan az egész országot az absztinencia karjaiba kergethetnénk.

●

Pécsi Ferenc (Pécs, Endresz Gy. u.) problémája:

Használna-e a magyar válogatottnak, ha kiadnák szerződéses üzemeltetésbe?

Válaszunk: a magyar válogatottnak jelen helyzetében akármi csak használhatna.

●

Bodnár Antal Józsefné, mezőzombori olvasónknak az a problémája: vajon *megszüntethetnénk-e valaha is a borravalót? És, ha igen, hogyan?*

Természetesen megszüntethetnénk, méghozzá nagyon egyszerű módon. A borravaló megszüntetéséhez elég lenne a bort megszüntetni, miáltal már maga a szó is értelmét vesztené. Viszont felmerülne a következő gond: hogyan szüntethetnénk meg a sörrevalót?

●

Özv. Kerepesi Józsefné (Várpalota) azon tűnődik, hogy *mi csábíthatta tiltott határátlépésre az emlékezetes pumákat?* Rögtön egy csomó elfogadható okkal is szolgál. Idézünk leveléből: „Talán az olcsóbb megélhetés vonzotta őket? Esetleg betegek és magyar honban még az árrendezés után is jutányosabb a gyógyszer, mint Ausztriában? Talán itt nálunk még a lakbérmódosítások után is kedvezőbb bérű ketrechez juthatnak?”

Mi még egy lehetőséget számba vettünk. Lehet, hogy az Ausztriába szegődött Nyilasi Tibor helyett jöttek cserelabdarúgóként. És akkor a Fradi-pálya lelátóján nemsokára felhangzik a szurkolók kiáltása: „Puma vagy, Jenő!”

Takács György, paksi olvasónk azt kérdezi a Ludas munkatársaitól, hogy: *„Szeretnének-e 100 éves korukig élni?”*

Gyors közvéleménykutatásunk eredménye: akármeddig szeretnénk élni, sőt, annál is tovább. A nüanszokra azonban ügyelünk: jobb szeretnénk nyolcvan évig élni, mint százhúsz évig csak úgy létezni.

●

Udvarnoki István, a gödöllői Mentálhigiénés Póló Klub nevében kérdezi: *hogyan küzdjünk az alkoholizmus ellen?*

Úgy gondoljuk, a Póló Klub a legjobb utat választotta. Póló közben ugyanis ritkán iszik az ember és akkor is legfeljebb néhány korty gyógyvizet a mérkőzés medencéjéből.

●

Holtner Ildikó (Homokterenye) két kérdése:

1. Mit lehetne kezdeni a munkakerülőkkel?

2. Hogyan fogyókúrázzunk?

Válaszaink:

1. Ez nagyon egyszerű. A munkákat sokkal sűrűbben kéne elhelyezni. Így aztán az a munkakerülő bármily kis ívben kerülné is el az egyik munkát, rögtön beleütközne a másikba.

2. Ez még egyszerűbb. Összeszorított foggal.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A Keleti tudakozójában egy férfi érdeklődik:

— Mikor megy az utolsó vonat Kanizsára?

— Az utolsó vonat? — kérdezi vissza a vasutas. — Uram, azt mi ketten nem fogjuk megérni!

Egy texasi kislány örömmel újságolja az anyjának:

— Anyukám, Billy mégiscsak megkéri a kezem.

— Mondott valamit erre vonatkozólag neked?

— Még nem, de már lelőtte a feleségét!

Kovács megkérdezi kártyapartnerétől a kávéházban:

— Miért olyan levert?

— Ne is kérdezze — sóhajtja Szabó. — Szép, fiatal feleségem van, de amilyen fiatal, olyan beteg.

— Maga panaszkodik — legyint Kovács —, mit szóljak én? Nekem csúnya, öreg feleségem van, és amilyen öreg, olyan egészséges.

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK

A Papírfeldolgozó
Ipari Szövetkezetben
ÉRETTSÉGIZETT FIATALOK
JELENTKEZÉSÉT VÁRJUK,
akik kedvet éreznek
NYOMDAIPARI SZAKMÁK
ELSAJÁTÍTÁSÁRA.

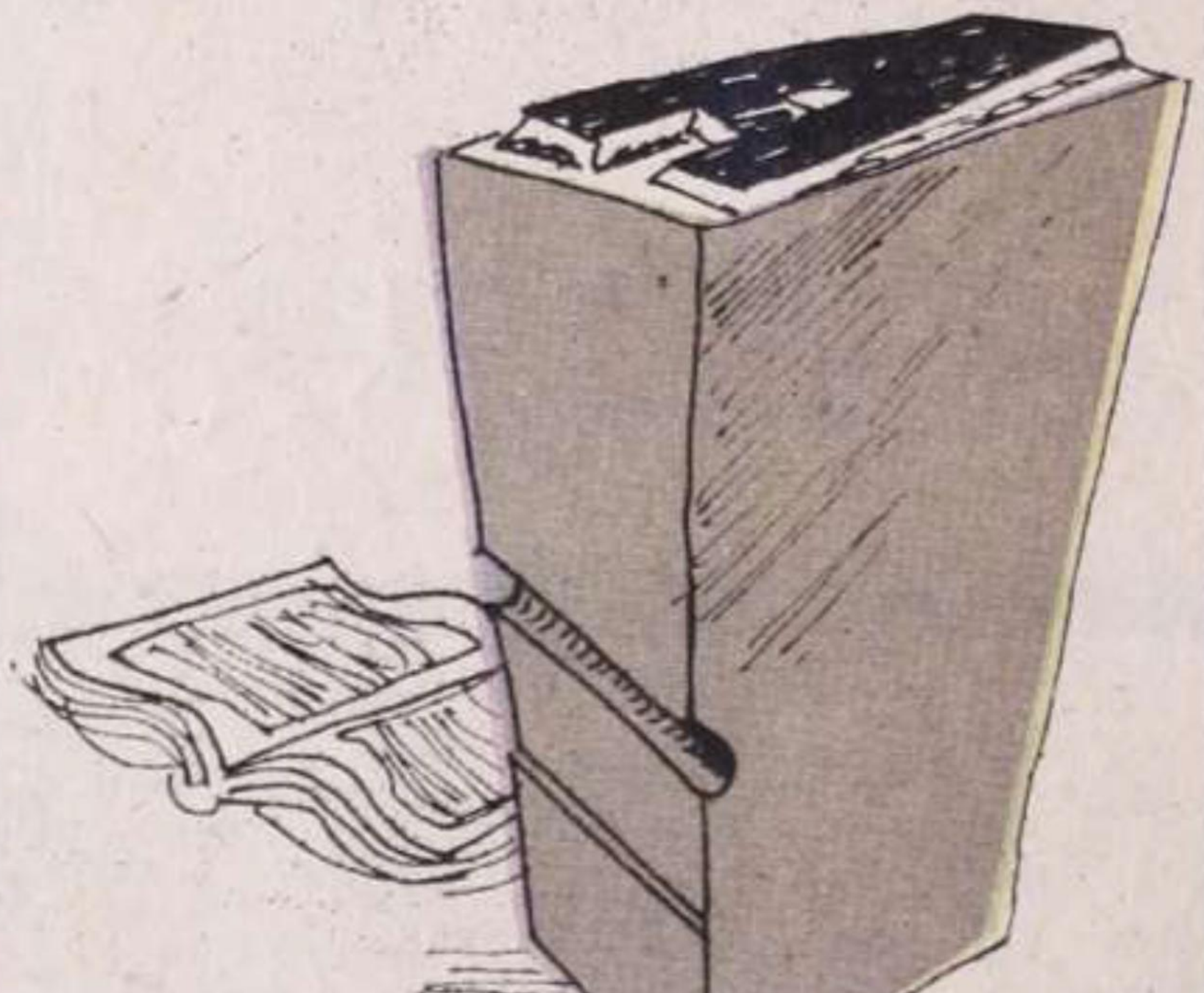

A BETANULÁSI IDŐRE A HAVI KERESET:
3500 FORINT
JELENTKEZÉS: A BUDAPEST VII.,
DOHÁNY U. 57. SZ. ALATT, REGGEL 7
ÉS 8 ÓRA KÖZÖTT, ILLETVE FÓT,
GYŐRFFY ÚT 35. SZ. ALATT,
REGGEL 7-TŐL 15 ÓRÁIG
(SZOMBAT KIVÉTELÉVEL).
GONDOSKODUNK DOLGOZÓINK
MUNKÁBA- ÉS HAZASZÁLLÍTÁSÁRÓL.
ÜDÜLÉS A BALATONON,
SAJÁT ÜDÜLŐNKBEN.

VAKÁCIÓ: PIHENÉS, JÁTÉK, SZÓRAKOZÁS, OLVASÁS

ÁK

... pld. Andersen: A HÓKIRÁLYNŐ Móra	35,— Ft
... pld. Fekete István: KITTENBERGER KÁLMÁN ÉLETE. Móra	30,— Ft
... pld. Gárdonyi Géza: EGRI CSILLAGOK. Móra	36,— Ft
... pld. Wolf Harranth: MISU ÉS A TENGERÉSZ. Móra	33,— Ft
... pld. Jánosi Sándor: JÓ JÁTÉK A MADZAG, A DRÓT. Móra	27,— Ft
... pld. A KÓCSAGMADÁR ÉS AZ ÁLOM. Brazil népmese-feldolgozások. Móra	36,— Ft
... pld. Lipták Gábor: AMIRŐL A VIZEK BESZÉLNEK. Móra	35,— Ft
... pld. Mészáros István: MIÓTA VAN AZ ISKOLA? Móra	34,— Ft
... pld. Petőfi Sándor: ANYÁM TYÚKJA. Leporelló. Móra	16,— Ft
... pld. Török Sándor: KÖKÖJSZI ÉS BOBOJSZA. Móra	21,50 Ft
... pld. Jules Verne: A DUNAI HAJÓS. Móra	29,— Ft
... pld. Jules Verne: KÉTÉVI VAKÁCIÓ. Móra	39,— Ft
... pld. Jules Verne: NYOLCSZÁZ MÉRFÖLD AZ AMAZONASON. Móra	32,— Ft
... pld. Jules Verne: SZTROGOFF MIHÁLY. Móra	32,— Ft
... pld. Zsoldos Vera: LAPOZGATÓ. Leporello. Minerva	28,— Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi részletfizetési kedvezményt adunk, az 5%-os kezelési és a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
RÉSZLET-KÖNYVSZOLGÁLAT
Budapest, Pf.: 502. 1397

A megrendelő neve: ....
....
....

Pontos cím (irányítószámmal): ....
....
....

Munkahelye: ....
....
....

Részletfizetésnél:

Anyja neve: ....
....
....

Születési helye, ideje: ....
....

Személyi ig. száma: ....
....

AZ OLVASÓ OLDALA

Hajnal-dosszié

UNOKÁINK IS ISMERNI FOGJÁK?

Én is már régóta füstölgök a dohányzás ellen, nemcsak magamban, de csaknem eredménytelenül. Kiss Enikő elképzelései dús fantáziára vallanak, de túlságosan utópisztikusak. Reálisabb és fontosabb igénynek tartanám a dohányzás megtiltását azokon a helyeken, ahol ma vígan füstölnek: kórházakban, orvosi rendelőkben, gyógyszertárakban óvodákban, iskolákban, élelmiszerboltokban stb. Ezeken kívül még meg kellene tiltani a dohányzást a munkahelyi értekezleteken, tömegközlekedési eszközökön, az utcán, s csak ezt követően kerülhetne sor a dohányzó és nemdohányzó háztömbök elkülönítésére, végül pedig a dohányzás teljes felszámolására.

Éles Antal
Budapest, Ezredes u. 3.
1024

■

Hajnal Csaba okosabban tenné, ha a szocializmus építésére fordítaná fölös energiáit, ahelyett, hogy a dohányzók elleni harcon törné a fejét. Egyetértek Juhász Péter olvasótársam véleményével, eljött már az ideje, hogy a TV is kezébe vegye a Hajnal-dosszié ügyét és esetleg sorozatot készíthetne Hajnal Csabával. A műsor címére már van is egy tippem: Unokáink is ismerni fogják.

Pezzetta Umbertó
Zalaegerszeg, Egry J. u. 7. 8900

■

Felkeltette érdeklődésemet a hétről hétre megjelenő Hajnal-dosszié. Azt szeretném megkérdezni, hogyan érdemelte ki Hajnal Csaba, hogy külön rovatot kapjon az Önök lapjában?

Szakál József
Miskolc, Szabó L. u. 48. 3525

TUBUSOS TÖRTÉNETEK

ELÖL KRÉM, HÁTUL ZSÍR

Ez sajnos nem találós kérdés, hanem tubusos gyulai kolbászkrém. A vajra kenhető finomság túltesz minden trükkös fogpasztán, mert amíg annak tubusából elől is, hátul is fogkrém jön ki, addig ennek elöl az aranyos kolbászka, hátul a ronda vörös szaft. Elképzelem a gyártó Csemege Kereskedelmi Vállalat hidegkonyha üzemének meósát, amint szép világos öltönyben megnyom egy tubus kolbászkrémet, aztán többet már nem nyom meg, mert amíg egy ilyen folt kijön a ruhából, addig eltelik egy fényév. Csupán arra nem derül fény, hogy a 802.192/1961. Élm. Min. gyártási engedély aláírója mikor látott utoljára kolbászkrémet?

(—mai)

MEGFÚROM A PASZTÁT

Ki szerettem volna tisztítani a cipőmet, EG-GÜ cipőpasztával. Mivel csak új tubus volt kéznél, megpróbáltam felnyitni, de ez nem volt túlságosan egyszerű. Először hegyes tűvel próbálkoztunk, eredménytelenül. Később szöget és kalapácsot is kerítettünk, de ez sem segített, csupán a tubus vált olyan gyűrötté, mint egy felmosórongy. Ekkor egy közelben heverő villanyfúrón akadt meg a szemünk, de az NDK gyártmányú, magyar csomagolású paszta csak nem akarta megadni magát. Miután nagyobb fúrófejet tettem a szerkezetbe, sikerült felnyitnom a tubust, s most már csak azt nem értem, miért nem mellékelnek a cipőpasztához villanyfúrót is?

Turay Gábor
Budapest, Kőrösi Cs. u. 35. 1105

CIKKÜNK NYOMÁN

LÁTOTT-E MÁR ÖTEZERFORINTOST?

Földi Iván a Ludas Matyi 26. számában egy takarékcsekkel történő vásárlás viszontagságait ostorozza, teljes joggal. Örülünk annak, hogy a csekkel való fizetés kapcsán egyes vállalatok részéről tanúsított bürokratikus túlzások, felesleges adminisztráció megszüntetésére irányuló törekvéseinkben a közvélemény — a cikk szerzője által kifejezésre juttatott — segítségére is számíthatunk.

A cikknek az a kitétele, hogy eddig mindösszе 32 cég vállalkozott a csekk beváltására, nyilvánvalóan téves információn alapszik, minthogy a csekk elfogadására eddig országosan több mint 300 vállalattal van szerződésünk, s ez közel 15 ezer üzletet, vendéglátóipari, szolgáltató, idegenforgalmi, szállodai stb. egységet jelent.

A bürokratikus túlkapások ellen egyébként a Kereskedelmi Értesítő május 12-i számában mi is felléptünk, felhívtuk a vállalatokat a csekk beváltásával kapcsolatban tapasztalt visszásságok, többek között a cikkben szereplő számlák kiállításának és aláírásának megszüntetésére.

Mindezekre azért tartottuk fontosnak reflektálni, mert hiba lenne a beváltás körüi egyes helyeken tapasztalt bosszantó procedurákért, felesleges adminisztrációért magát a csekkrendszert elmarasztalni.

Nagy Lajos
az OTP Bankágazatai Főosztályának
vezetője

KÉNYSZERFÜRDŐ SZOBOSZLÓN

Lapunk ezévi 30. számában jelent meg a „Kényszerfürdő Szoboszlón" című írás. Az abban felvetett panaszra az illetékes válaszolt.

„A strandfürdő területén levő csónakázótavat, illetve fürdőmozit is a fürdő látogatói vehetik igénybe, s a fürdővendégek szórakoztatására, idejük változatos eltöltésére szolgálnak. A fürdőbe pedig csak belépőjeggyel lehet bemenni. Nem bizalmatlanság a vendégekkel szemben a belépőjegy megkövetelése, még akkor sem, ha nem fürdeni, hanem csak csónakázni vagy moziba mennek. Ez nem árukapcsolás, hiszen ilyenkor senki sem venne fürdőjegyet, azt pedig ellenőrizni lehetetlen, hogy a vendég ígéretéhez híven nem fürdik.

A cikk címe rossz érzéseket sugall, hisz a fürdőbelépőjegy megváltásával senkit sem kényszerítenek fürdésre, sem jó, sem pedig rossz időben, a jegy csak a medencék használatára jogosít. Azt pedig mindenki maga dönti el, fürdeni kíván-e, vagy más módon tölti el idejét a strandfürdő területén."

Úr Attiláné
tanácselnök
Hajdúszoboszló

TÜCSÖK és BOGÁR

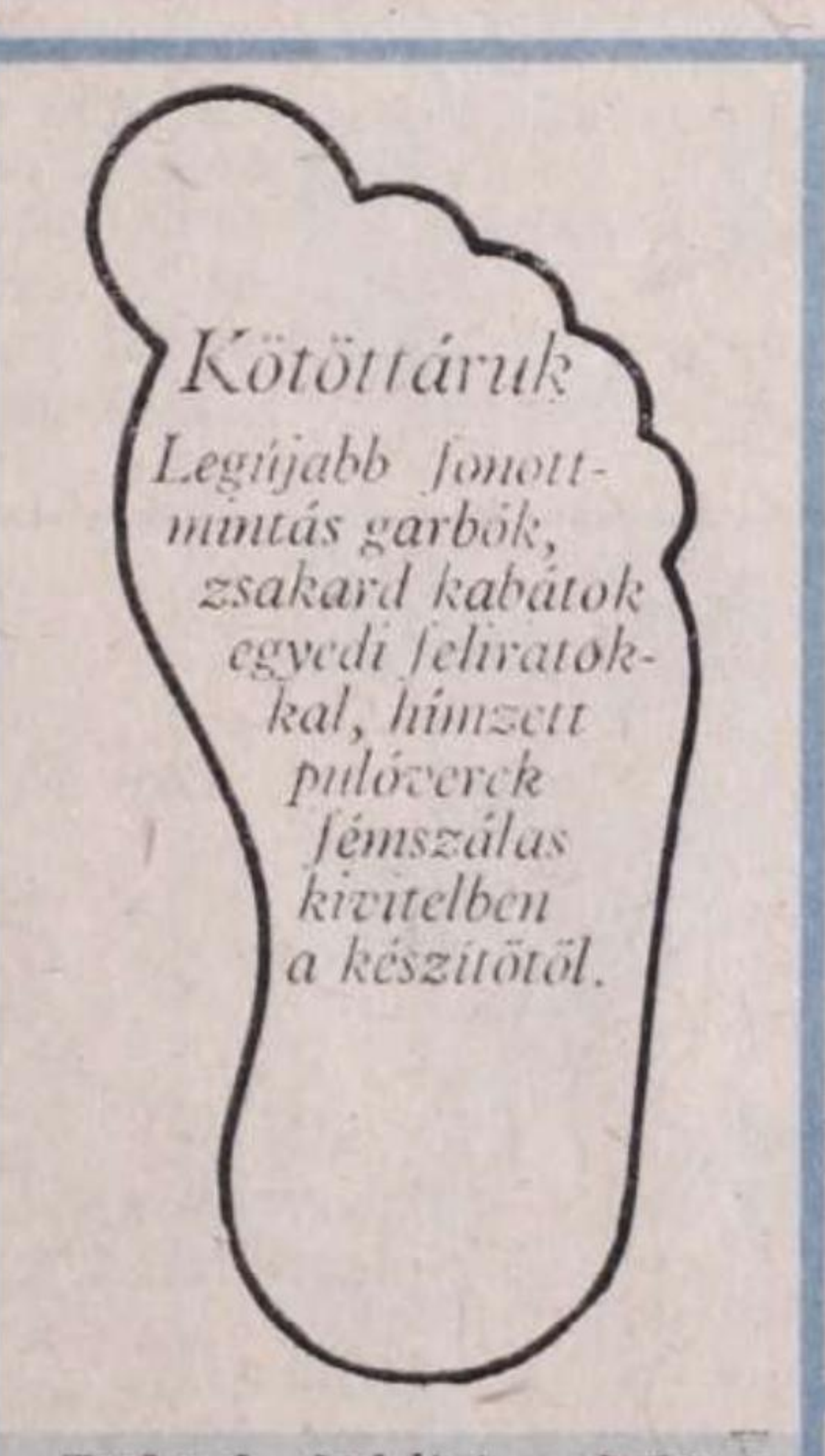

Kötöttáruk
Legújabb fonottmintás garbók, zsakard kabátok egyedi feliratokkal, hímzett pulóverek fémszálas kivitelben a készítőtől.

Zsakard kabátot minden lábra!

(Beküldte Nemesfalvi Zsuzsa, győri olvasónk)

Du. fél 6 órakor:
Hófehérke és a hét törpe
II. helyárú
Este fél 8 órakor:
Ovakodj a törpétől (16)
II. helyárú

Én óvakodjam? Óvakodjék a Hófehérke!

(A siófoki mozimüsorban bukkant rá Kovács Tamás, kaposvári olvasónk)

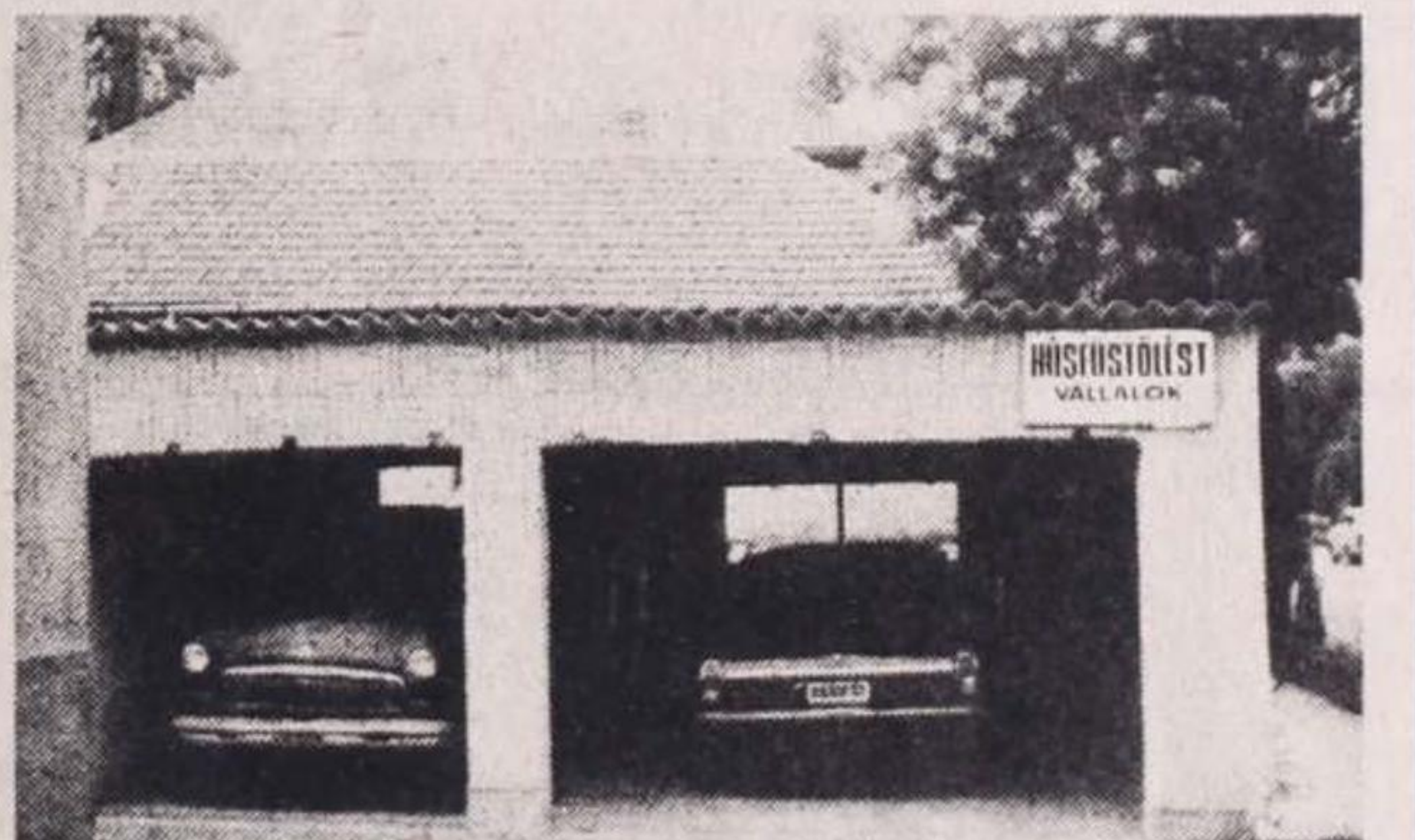

Egyfüst alatt két füstölővel?

(Kecskeméten fotózta Törő Erika)

sak. Csaknem negyvenezer méhész közreműködésével 14—18 ezer tonna mézet adnak a népgazdaságnak, a termelési érték 600 millió tonna körül mozog. A méz zömmel exportra megy, a világkereskedelemnek

Tyűha, fejenként hatvan tonna méz! Lesz mit nyalogatnunk!

(A Képes Újságban találta Elek Katalin, zalaegerszegi olvasónk)

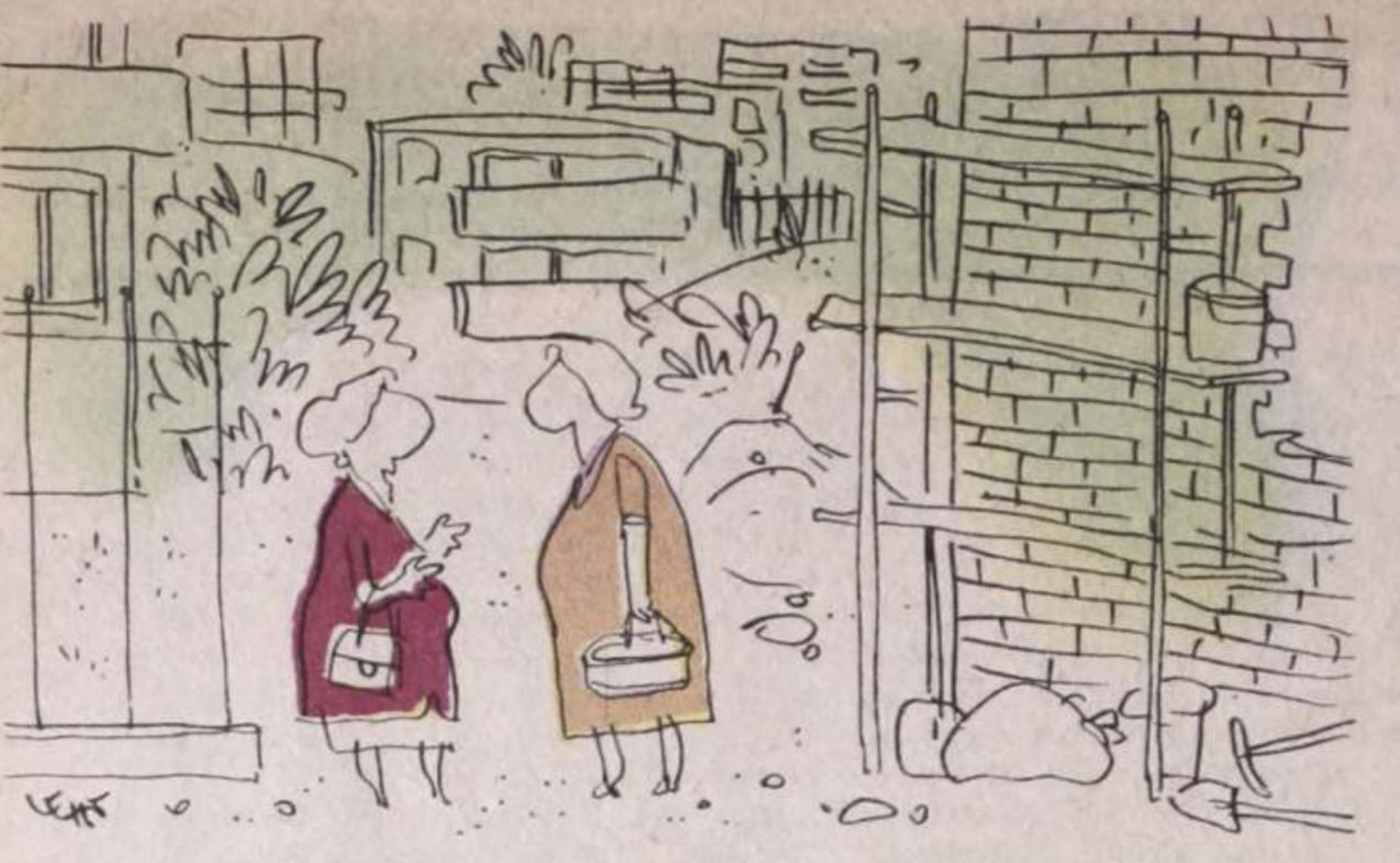

– Nagyon jól halad az építkezésünk, már a tetőgerendákat lopták el!

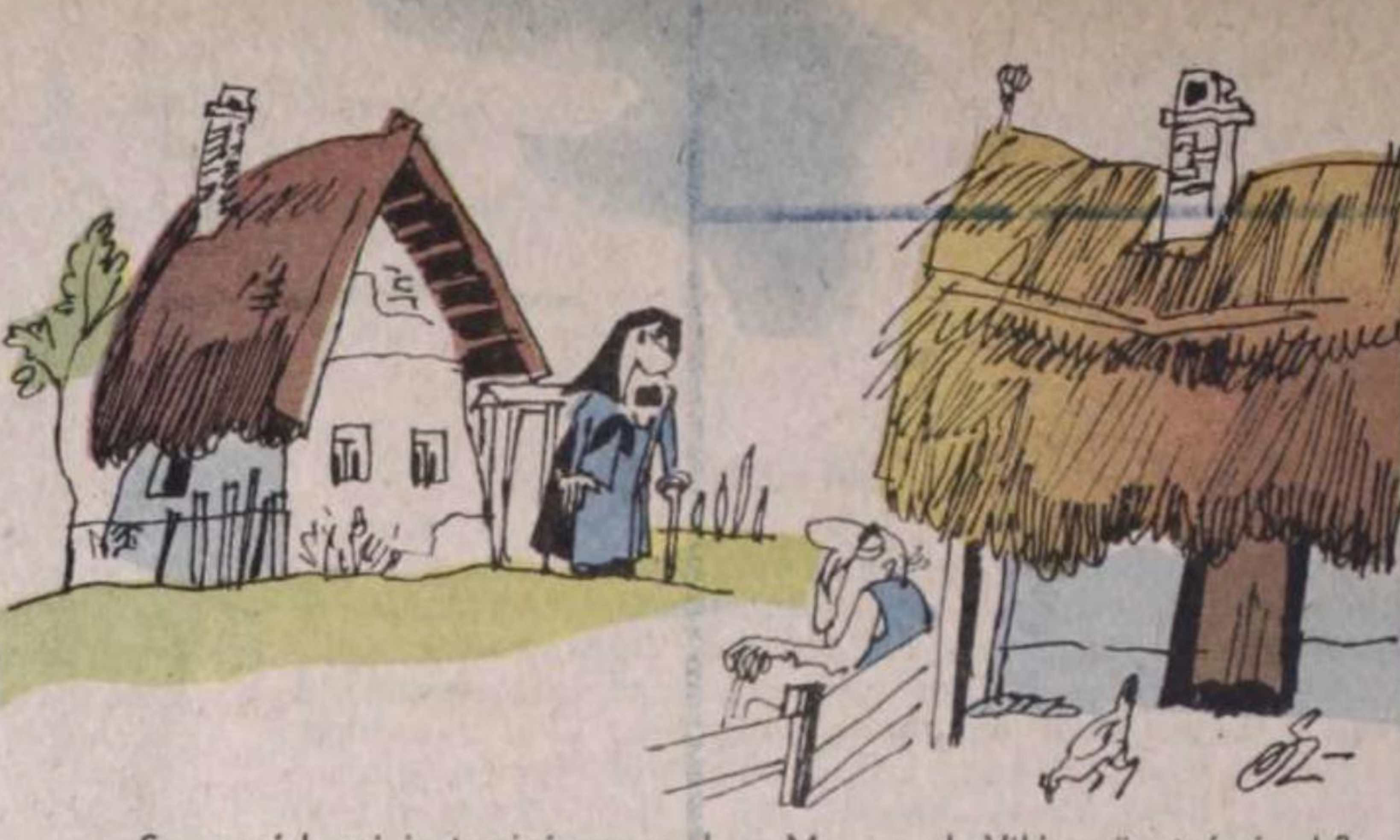

– Szomszéd, mi is tagjai vagyunk a Magyarok Világszövetségének?

BALATONI MONOLÓG

(EGY ÜDÜLŐ NAPLÓJÁBÓL)

CSÜTÖRTÖK. Megvan a beutaló. Sikerült úgy, ahogyan kértem, a Balatonra. Holnap utazunk az asszonnyal Szemesre. Csak jó idő lenne! Süssön a nap, hadd süljünk jó barnára.

PÉNTEK. Egész délelőtt esett az eső. Itt kuksolunk a társalgóban. A lemezjátszón már hatodszor hallom a Kacsa-sláger: „Nézd, mily szép az élet, minden oly csodás" örökbecsű dallamát. De a Meteorológiai Intézet nem akarja megemberelni magát. „Várható időjárás: felhőátvonulások, helyenként csapadék..." Ez nekik felhőátvonulás? Egész falka felhő tömörül az ég alján, zimankó, zegernye, jégeső, orkán... Persze, könnyű az időjósoknak a kellemes szobákban. Jönnének csak egyszer ilyenkor Szemesre!

SZOMBAT. A mennydörgős istennyila csapna az időjárásba. Illetve az a baj, hogy belecsapott. Egész nap dörgött, villámlott, tetejébe még a piros ultimát is elfogták. Az asszony meg csak lamentál, hogy így meg úgy, azért jöttünk nyaralni, hogy te egész nap verd a blattot?...

VASÁRNAP. Hurrá! Kisütött a nap! Az egész üdülő kinn tolong a stégen. Micsoda idő! Ez kell a Balatonnál. Kifeküdtem a vízen egy gumimatracra, csak úgy perzseltek a napsugarak. Ez igen! A feleségem is megbékélt. Azt mondta: képzeld, apukám, hogy fog pukkadni mindenki, ha meglátja, hogy barnább vagyok nála.

HÉTFŐ. Isteni az idő. A nap szinte tűz. Ez kell a Balatonnál! Nem mondom, a vállam kicsit ég, a fejemben is érzek valami nyomást, a halántékom lüktet, a szívem mintha a torkomban verne, a lépem, azt hiszem, elcsúszott a vakbelem helyére, a gyomrom émelyeg, a torkom meg kiszáradt, mint a sivatagi vándoroké, de különben remekül érzem magamat. Lehet, hogy ma kicsit többet napoztam a kelleténél, de hát miért megy az ember a Balatonra?

KEDD. Még mindig süt a nap. Már harmadik napja, szünet nélkül. Nem túlzás ez? Azért, ami sok, az sok! Egy kis árnyék jól jönne. A vállamról cafatokban jön le a bőr, a stégen a hőguta kerülget, a nap meg csak süt, süt, süt... És mit mond a Meteorológia? „Derült, napfényes idő." Ez nekik napfény, ez az észvesztő, dögleszt, szívtépő kánikula? Persze, könnyű nekik ott a hűvös, árnyas szobákban. Jönnének csak egyszer ilyenkor Szemesre!

SZERDA. Végünk van! Árnyékban 33 fok! No, csak kerüljek haza, megmondom a véleményemet az szb-n... Hát mit képzelnek, hová kértem én beutalót? A Szaharába vagy a Balatonhoz? Persze, mert a jó hegyvidéki beutalókat a protekciósoknak adják.

CSÜTÖRTÖK. Éljen! Felhők, felhők, felhők... Végre egy kis enyhülés, holnapra talán esik is... Ma két joghurtot kértem a reggelihez, mert most már nemcsak a vállamat, hanem a hátamat is kennem kell. Az ultiparti együtt ül, csak a feleségem zsémbel megint... Hát kellett nekem családos üdülés?

PÉNTEK. Hallatlan! Még mindig esik. Már másfél napja. Mire hazamegyünk, egészen lekopok. A hámlás után pedig jó egy kis napozás, írta Rogyák professzor, a Családi Lapban, „A napozás természetrajza, különös tekintettel az ó-kelta sírfeliratokra" című, lenyűgözően tudományos cikkében. És mit mond a Meteorológia? Jellemző: „megélénkülő szél, az évszakhoz képest hűvös idő". Könnyű nekik! Ők biztosan nem ilyenkor veszik ki a szabadságukat, hanem megvárják, míg a távprognózis hőhullámot jelez.

VASÁRNAP. Kibújt a nap, az a jó kis napocska. Már reggel kilenckor kifeküdtem a stégre. Aztán nyomás, evezni.

HÉTFŐ. Ragyogóan süt a nap. Tegnap, azt hiszem, kicsit siettem a lesüléssel. A doktor ugyan azt mondja, nem veszélyes, csak elsőfokú égési sebeim vannak, de ezek az orvosok sose merik az igazat megmondani a betegeknek. Mindenesetre beküldöm hozzá a feleségemet, annak biztosan nem kertel...

KEDD. Ma egész nap kefírrel kenegettem a bőrömet. Rémes, milyen kevés kefírt adnak az üdülőkben. Ideje lenne már, ha a körmére néznének egyes gondnokoknak.

SZERDA. Sajnos, vége a nyaralásnak. Lejárt a két hét. Szörnyű, milyen hamar elszaladt. No, nem baj, majd jövőre. Mindenesetre már most beszólok az szb-re, hogy okvetlenül szerezzenek nekem egy családos üdülést valahová a Balatonhoz.

Gedeon Pál

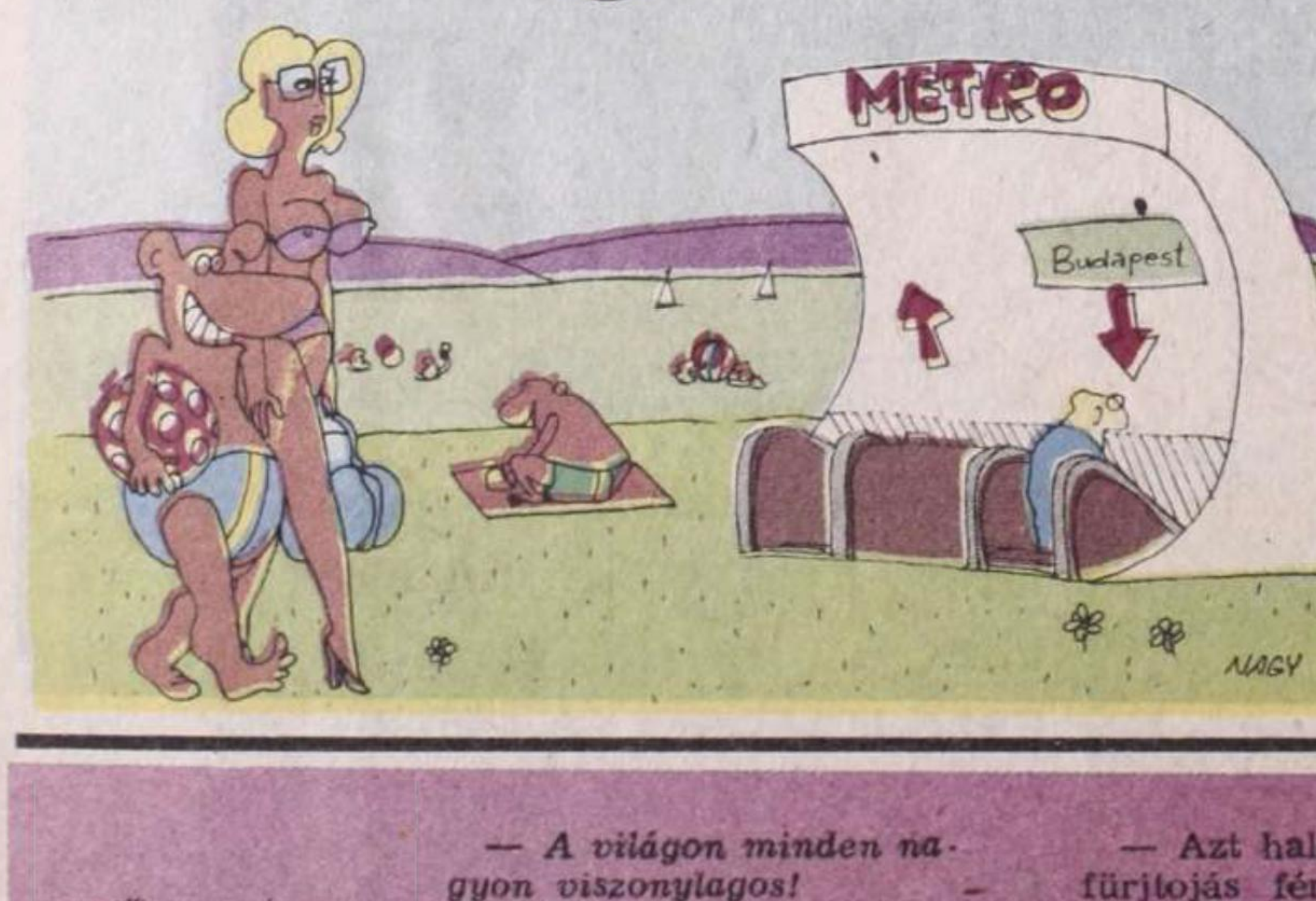

KÖZVETLEN KAPCSOLAT

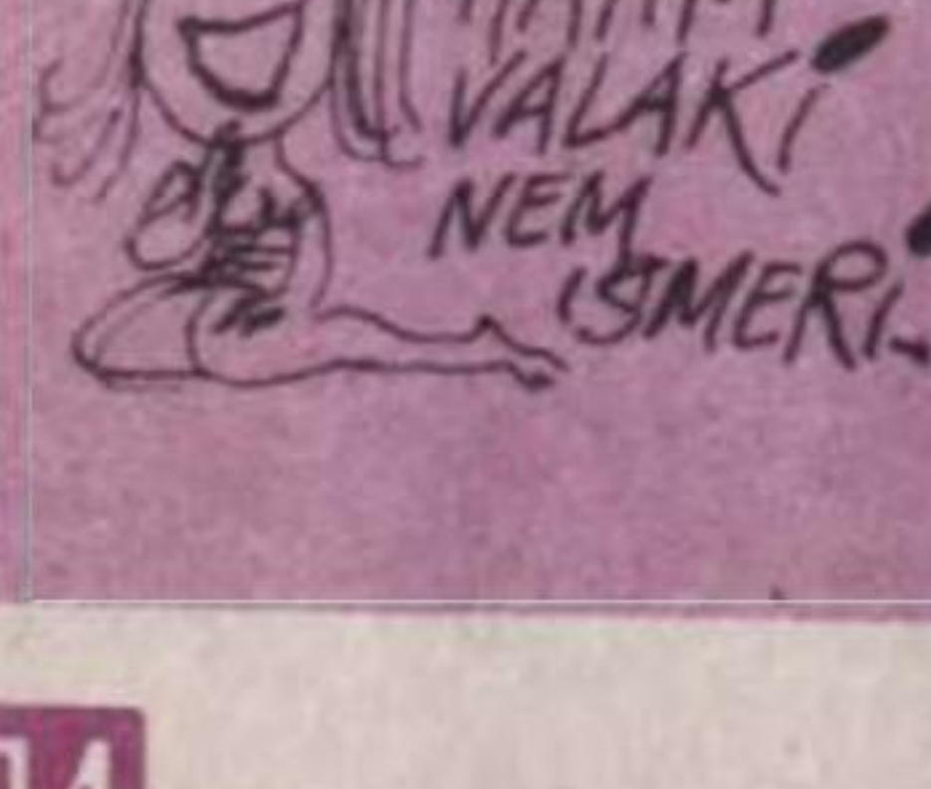

— A világon minden nagyon viszonylagos!

— Hogy jutottál erre a következtetésre?

— Az a százas, amiről a feleségem nem tud, nekem sokkal többet jelent annál az ezresnél, amiről tud az asszony.

— Azt hallottam, hogy a fürjtojás férfiasabbá teszi az embert.

— Nono, nem mindegyik... Én a múlt héten egyszerre húszat ettem meg, de csak tizenkettőnek volt foganatja!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az autósztrádán a rendőrautó megállít egy sportkocsit:

— Kicsit túl gyorsan hajtott!

— Gyorsan? Legföljebb 200 kilométerrel!

— Annál rosszabb! Akkor túl alacsonyan repült!

MAXIMÁLIS VÉDEKEZÉSI RENDSZER

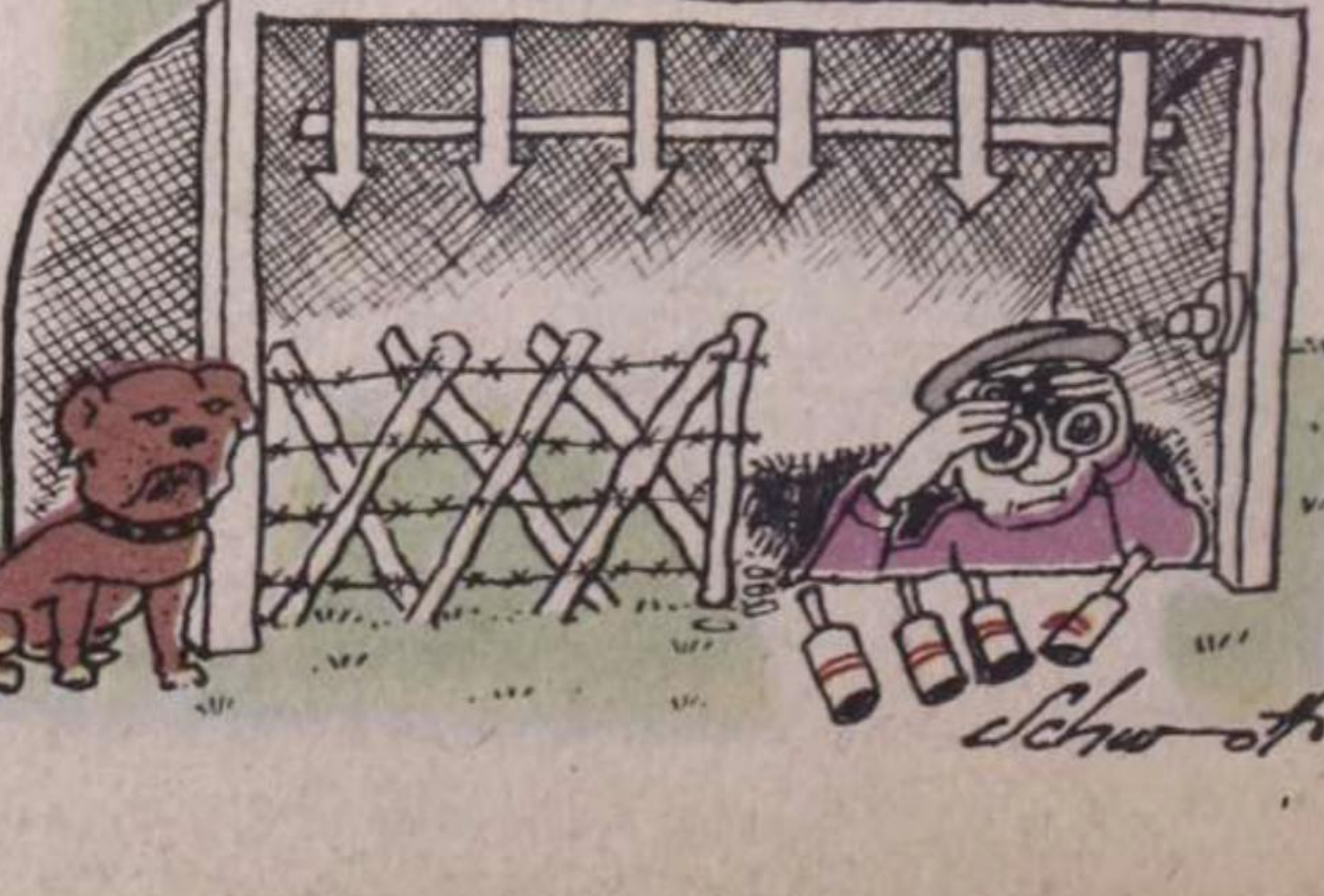

IMPORT HUMOR

SPORT-ÖRÜLET

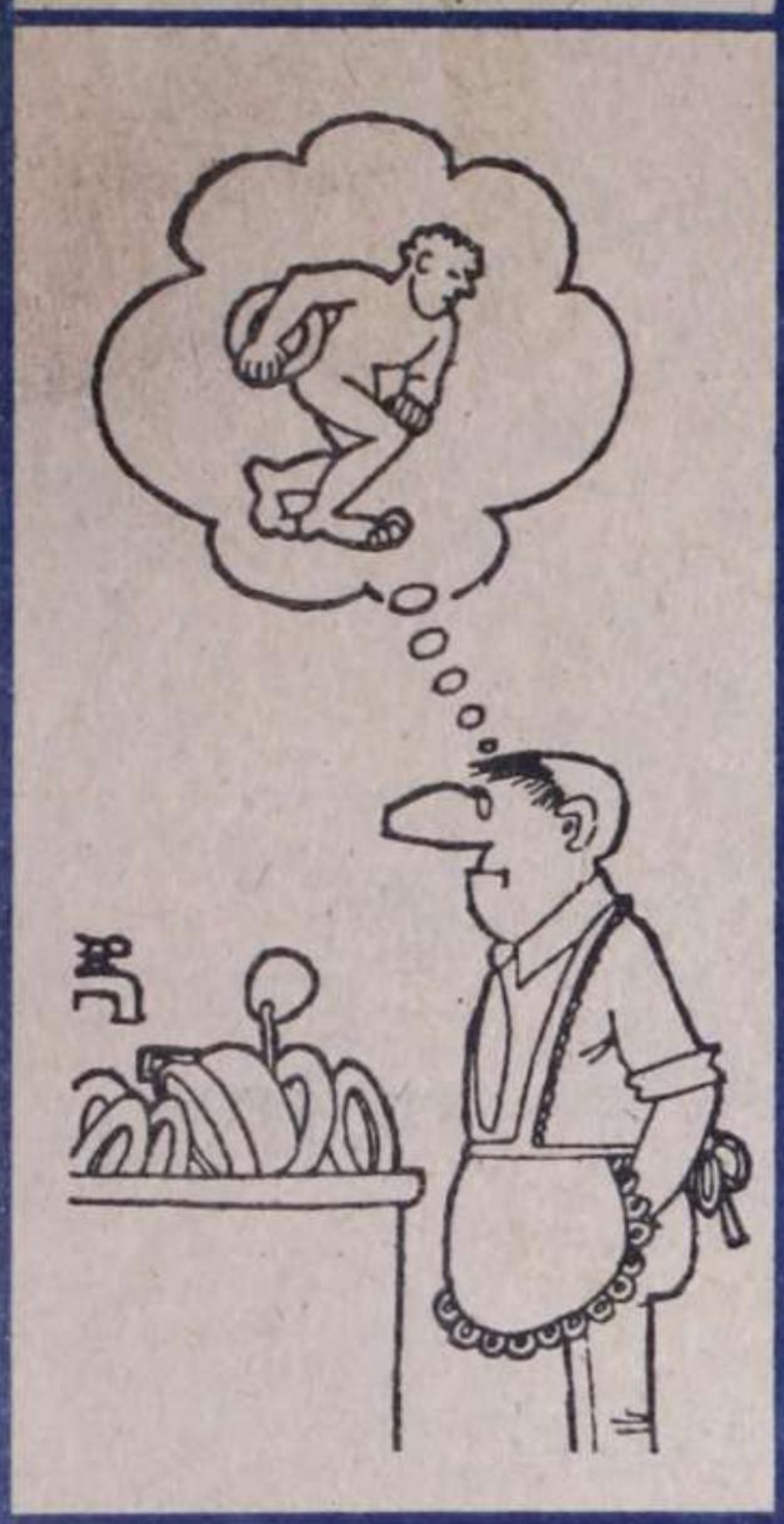

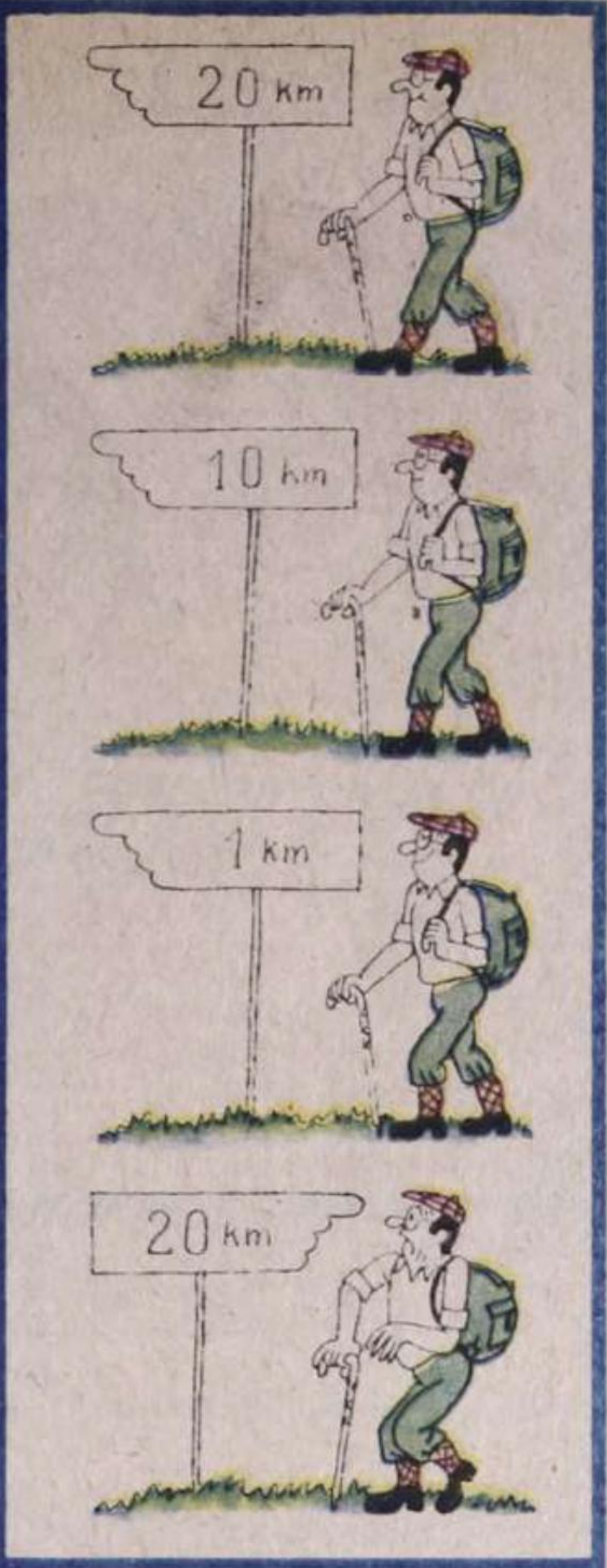

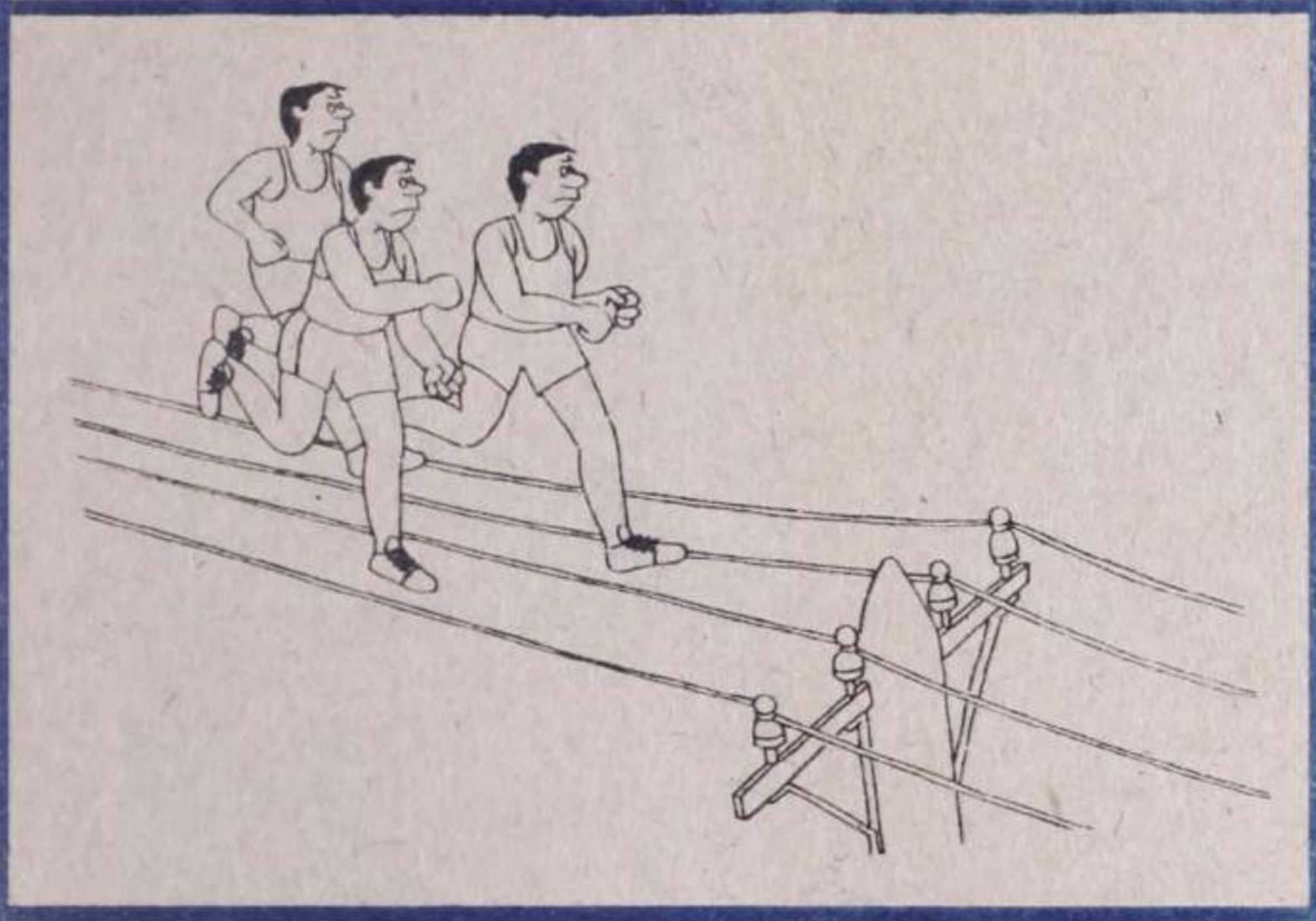

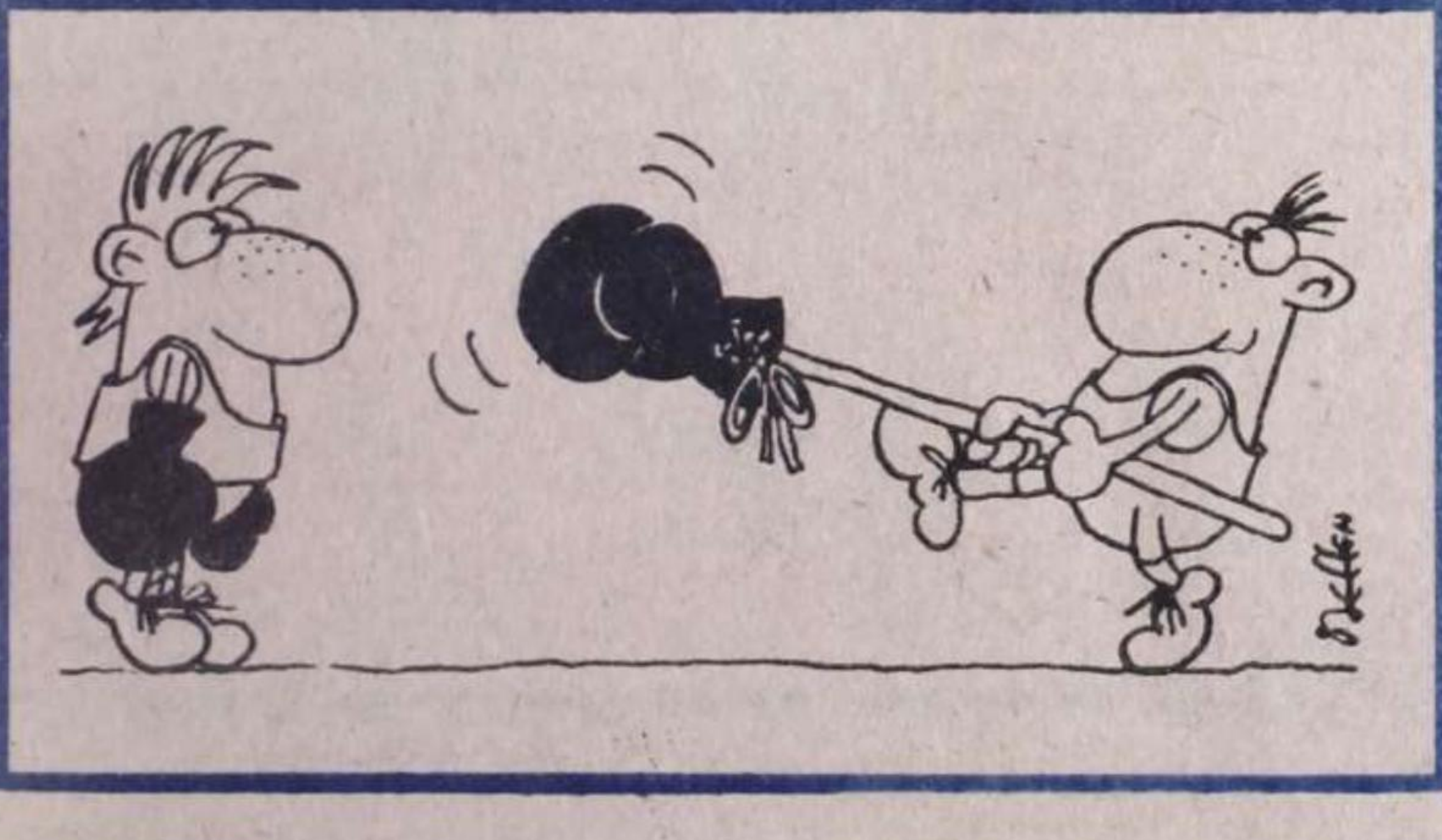

MÓRA FERENC AFORIZMÁJA

található keresztrejtvényünk vízszintes 13 és függőleges 2 soraiban. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 22-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Puha anyagból gyúrt kis golyó
9. Hajdani poszt a futballcsapatban (hátvéd)
15. Mókás, pajkosan felelőtlen
16. Az ókorban férfiak viselete
17. Például a hangvilla, ha megütik
18. Egy — angolul
19. Valóban
21. Ö. O. H.
22. Nyugati szövetség
24. B-vel: modern zene
25. Női név, II. Ulászló felesége
26. Egysejtű állat
27. Recept
28. Kettős betű
29. Szintén
30. Távoli ős
33. Hiányt szenved valamiben
36. Vonat rossz szokása
38. Amiből a fa életkorára lehet következtetni
39. Statisztikában sok szerepel
41. Fűszer
42. U. R. E.
43. Intézményt létrehoz
45. Tragédia, írta: Sophokles
48. Nagylelkű pártfogás (névelővel)
50. Nagytestű papagájfajta
51. Keserves nehézségek között él
54. Kicsike
55. Fegyőr, börtönőr „népies" neve
58. Halkan a fülébe mond
59. Belső meggyőződése
60. A legújabb pesti szállodák egyike
62. Kerek szám

FÜGGŐLEGES

1. Nagyon fontos gazdasági növény
3. Amit ki kell használni, mert nem biztos, hogy visszatér
4. Szappanmárka
5. C. B.
6. A néma levente egyik szereplőjének vezetékneve (hóhér)
7. Írni lehet vele
8. Debreceni nevezetesség
9. Tenisz-sztár (visszavonult)
10. A paprikának van
11. Egykedvű
12. Több görög mítikus király neve
14. A női divatot szolgálja
20. Latin „és"
23. Szibériai folyó
25. Azt mondják, hogy a sportok királynője
30. Magyar származású nagy német festő és grafikus (1471—1528)
31. Két ... fegyver
32. Még távolibb ős, mint a 30 vízsz.
34. Foltra vagy stoppolásra vár
35. Hangszer
37. Kötőszó
40. Orosz igen
44. Rétes is sülhet benne
46. A kilenc múzsa egyike
47. Megvalósítandó elképzelés (névelővel)
49. A Szovjetunió egyik népe
52. Az északamerikai nagy tavak egyike
53. A teniszjáték alapegysége
55. S. H.
56. ... Francisco
57. Zalaegerszeg csapata
61. Vezet valahova
62. A múlt idő jele

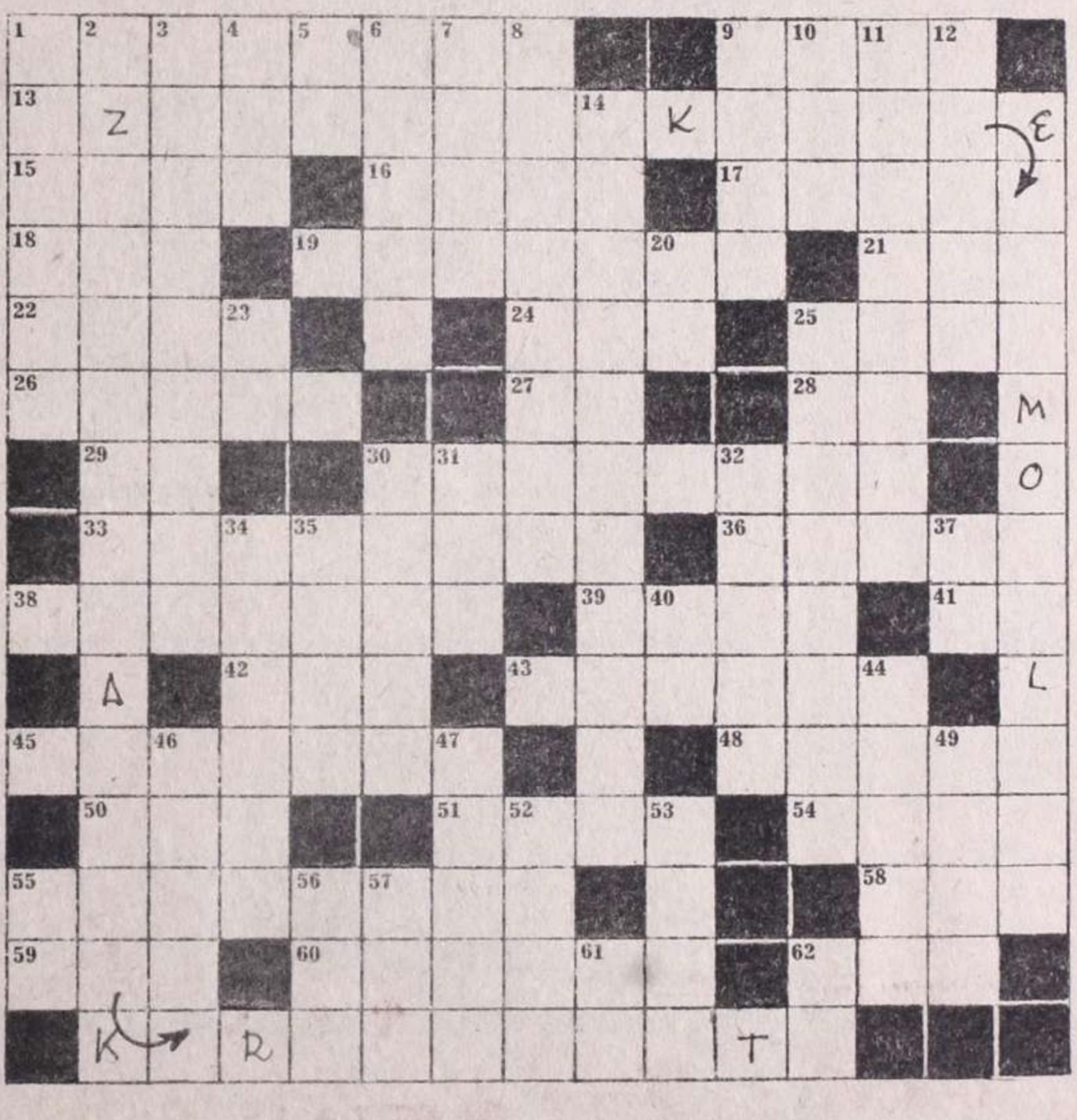

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
83.2308/2-33
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

GONDOS ATYA

című rejtvényünk megfejtése:

— Azért nem árt, ha vigyázol kisfiam, hátha rosszul tömték ki.

200—200 forintot nyert:

Szabó István, Bp. Lándzsa u. 22/b. 1163
Stiller Ágnes, Bp., Babits M. u. 15. 1183
Uhrin Ildikó, Békéscsaba, Vécsey u. 16. 5600

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Címlapon: Szepesi György és bárányikái

Somogyi Pál: Nyekk Béla, a vállalat

Peterdi Pál: Egy új cég nevére

Becsengettek ... (*Krenner István* rajzos összeállítása)

TÓT GYULA:

KIVÉTELEK ÉS SZABÁLYOK

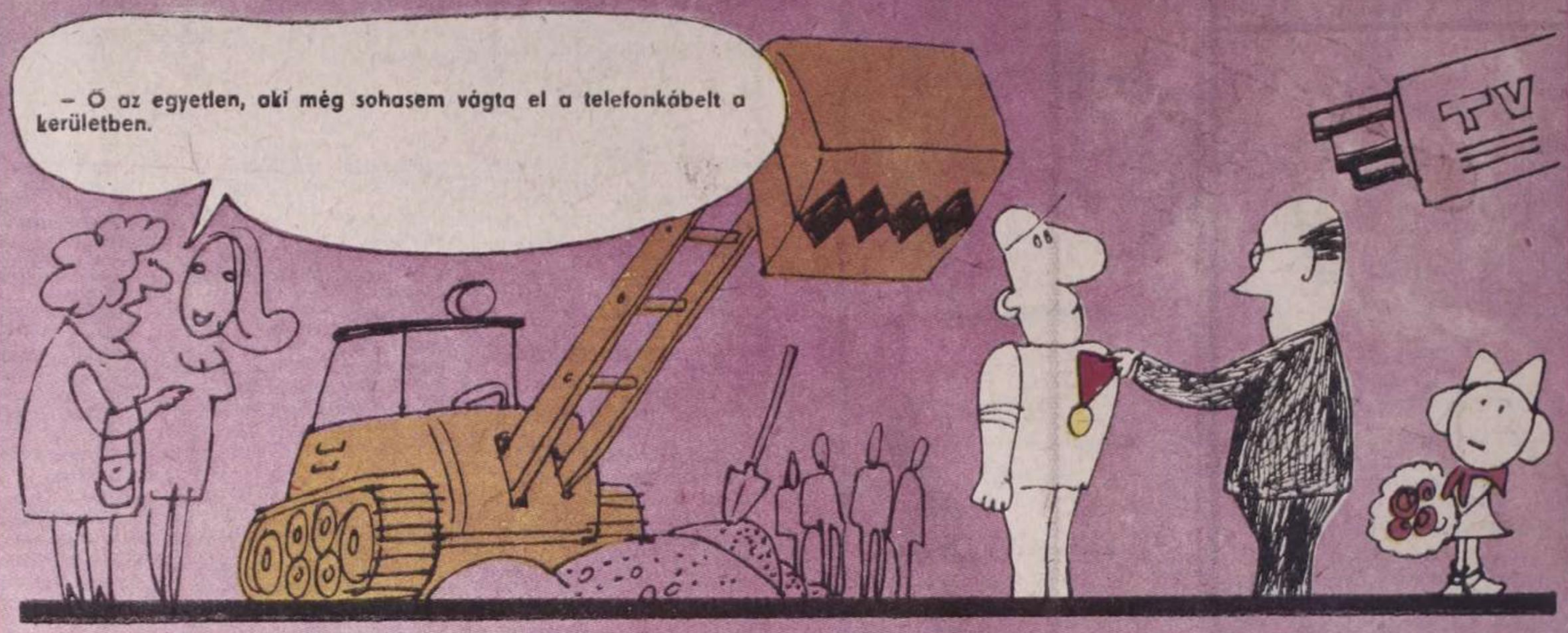
– Ő az egyetlen, aki még sohasem vágta el a telefonkábelt a kerületben.
TV

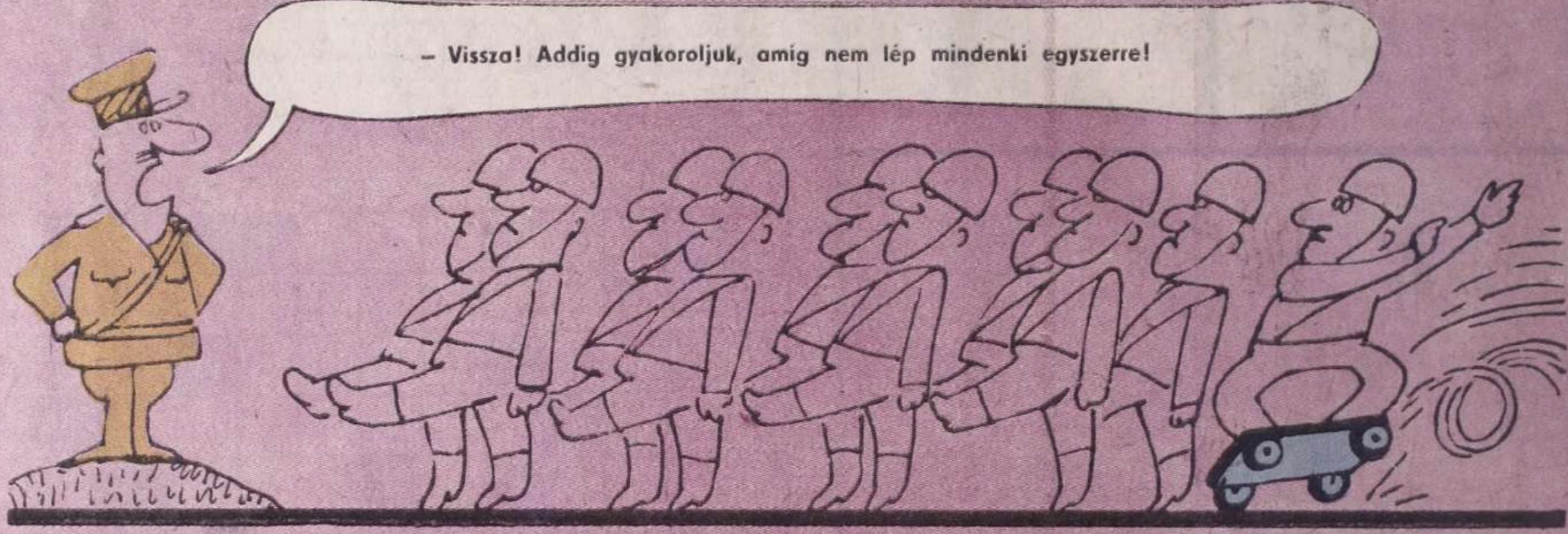
– Vissza! Addig gyakoroljuk, amíg nem lép mindenki egyszerre!

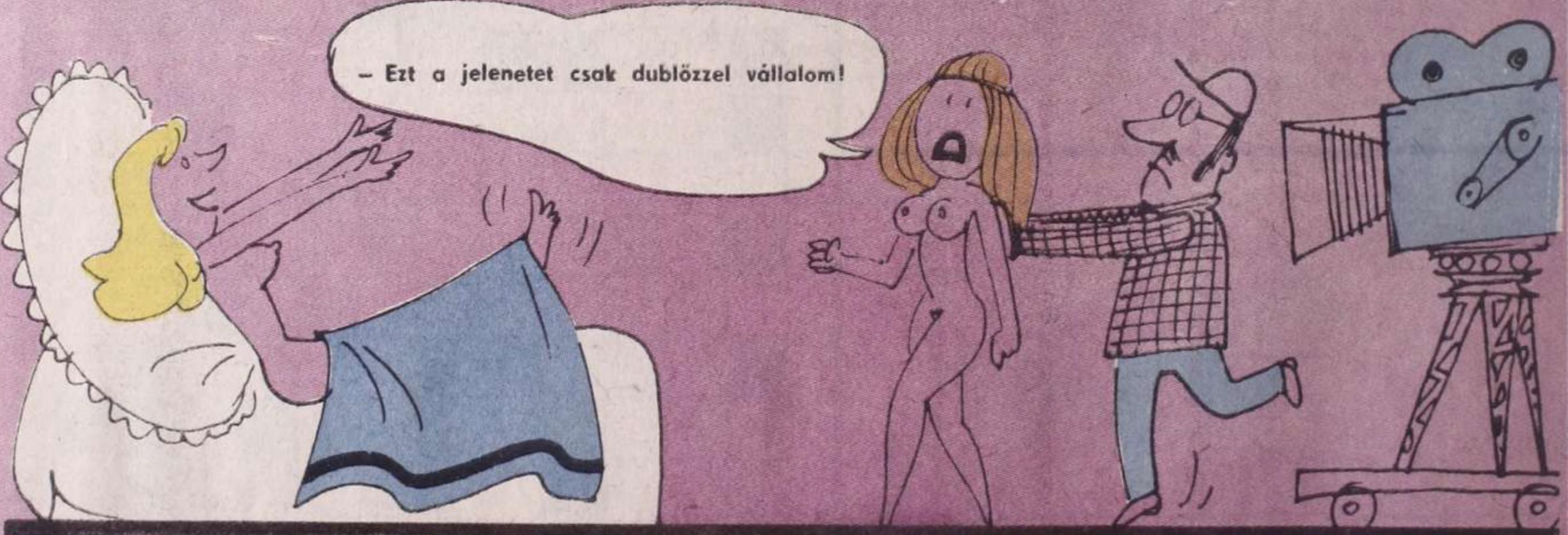
– Ezt a jelenetet csak dublőzzel vállalom!

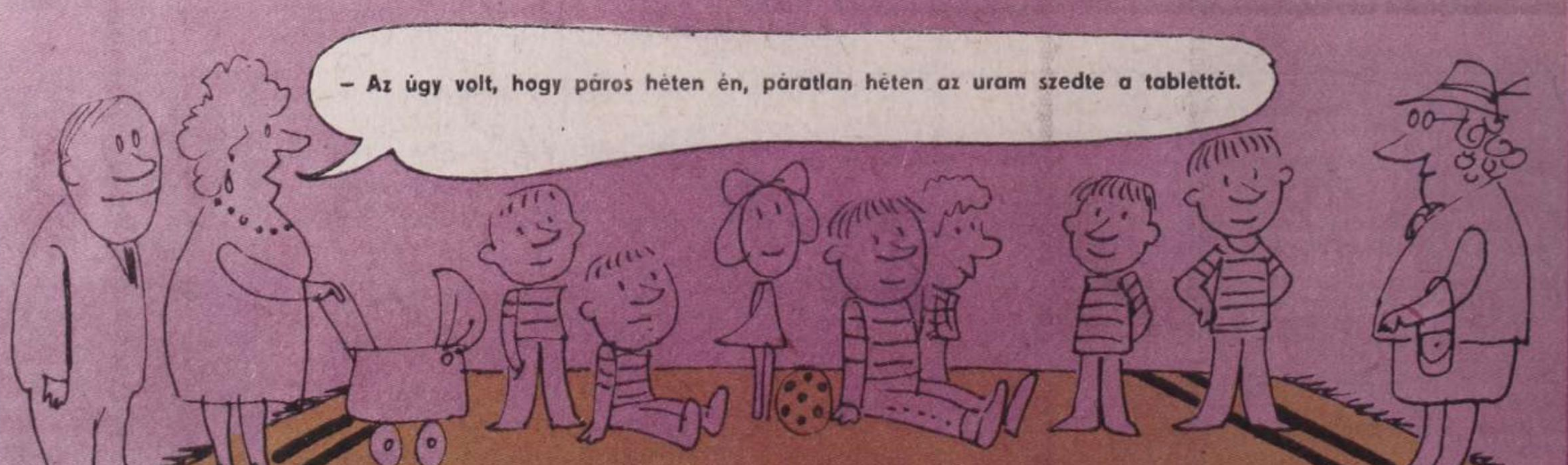
– Az úgy volt, hogy páros héten én, páratlan héten az uram szedte a tablettát.